

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/19, helmikuu-maaliskuu 2019, 18. vuosikerta, irtonumero 2 €

Mieluimmin leipää kuin hyökkäyshävittäjiä !

Onko Suomi miehitetty, s.3
Sotessa sammutetaan lyhdyt, s.5
Hannu Huhtala 80 vuotta s.6
Vaaleihin vaikuttaminen-kuka ja mitä s.9
Venezuelan vallankumous 20 vuotta s.10
Uusi aika Korean niemimaalla s.11
Viron työväenluokan historiaa s.12
Uususkontoa ajattelevista tietokoneista s.14

Joukkovoiman protestissa 3.9.2017 vaadittiin leikkausten lopettamista ja irrottautumista nato-yhteistyöstä.

SUOMI ON hankkimassa Nato-yhteensopivia, hyökkäykseen tarkoitettuja hävittäjiä. Ketä vastaan? Niitä tarvitaan Naton/USA:n sodissa ympäri maailmaa. Nato myös rakentaa Suomesta Venäjän vastaiseen hyökkäykseen sopivaa alustaa. Hävittäjät maksavat elinkaarensa aikana noin 80 miljardia. SIINÄ meillä onkin kärsittävänä todellinen kestävyysvaje. Irti natosta! Ei hävittäjiä! Eduskuntaan tarvitaan nyt rauhanpolitiikkaa kannattavia edustajia.

Sivut 2, 3 ja 20

Sivut 2-3

- Näpit irti Venezuelasta
- Vaaliehdokkaille kysymyksiä
- Onko Suomi miehitetty?
- Työllisyysaste ja kestävyysvaje?

Sivut 4-5

- Työkansalta valppautta
- Työväen voitoista ja tappioista
- Vanhushoito ja arvovalinnat
- Sotessa sammutetaan lyhdyt
- Huutolaisyhteiskunnan paluu!
- Ay-liike jälleen hyökkäykseen

Sivut 6-7

- Tolkkua metsätöihin
- Luonnonvarat ja ympäristö
- Kun kokoomusta seurattiin
- Hannu Huhtala 80 vuotta
- Kansanrintama ja kommunistit
- Kuntaliitoksen historiaa
- Isku pienkuntien elinvoimaan

Sivut 8-9

- Kuoleman jälkeisestä elämästä
- Ymmärrystä vailla
- Kaupunkitekniinen ongelma
- Ay-väen rauhanpäivät Salossa
- Uhkaavaa vaaliinformaatiota
- Vaalit lähestyvät
- Presidentin valinta

Sivut 10-11

- Bolivaarinen vallankumous 20 v.
- Möneläisiä presidenttejä
- Uusi aika Korean niemimaalla?

Sivut 12-13

- Viron työväenluokan historia 1.
- Onnea etsimässä
- Lottovoittajan elämää

Sivut 14-15

- Ajattelevia tietokoneita ei ole
- Marxismi ja universumin loppu
- Ilmasto ihmiskunnan huolena 2.

Sivut 16-17

- Laatokaan ympäri tammikuussa
- Asevarustelu - pyhä lehmä
- Puna-armeijan vuosipäivä
- Vallankaappaus Venezuelassa?
- Kansakunnan tila
- USA:n lähihistoriaa

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Luokkasota jatkuu
- Aukkoja valkoisessa historiassa
- Miksi Venäjä nähdään uhkana
- Demokratia tuli Suomeen 1944
- Karkotus vai pelastus

Latinalainen Amerikka luokkataistelun kärjessä:

Sivut 10, 11 ja 17

- USA ja EU puuhaavat vallankaappausa Venezuelaan.

SOS-politiikan perintö korjataan vain joukkovoimalla

Väki protestoi aktiivimallia ja sote-kaappausa vastaan 2.2.2018 Senaatintorilla.

Vaalit tulevat. SOS-hallitus lähtee. Ammattiliittojen vaisusta vastustuksesta johtuen aktiivimalli on käytäntöä. Yli 150000 työttömän toimeentulo laski. Sipilän puheista huolimatta laaja työttömyys on edelleen yli 400000 ja todellinen työttömyysaste runsaasti alle 70%. Toimihenkilöiden 24 tunnin kiky-pidennys on voimassa. Sote ottaa vauhtia ja jää tulevan hallituksen mietittäväksi. Nykyinen "oppositio" on esittänyt hallituksen uusliberalismiin vain kosmeettisia parannuksia. Poliitiikan jatko tulee riippumaan joukkovoiman työstä.

Sivut 2, 3, 4 ja 5

USA:n ja EU:n vallankaappausyritys Venezuelassa

Väki Caracasissa tuki Bolivaarista kuumosta, kun USA:n yritys tunkeutua Columbiasta maahan epäonnistui

Maailman ilma-, maa, meri- ja militaariliikenne tapahtuu fossiilisilla polttoaineilla. Mikä on muovi- ja pakkausteollisuuden raaka-aine? USA:n ja EU:n yhtiöt pyrkivät hallitsemaan öljyä. Venezuela omistaa maailman suurimmat öljyvarat. Kun maa alkoi hyödyntää luonnonvarojaan, ei se ollut maailman kapitalistisen eliitin mieleen. Siksi itsenäisen Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti pyritään syrjäyttämään vaikka murhaamalla tai sotimalla. Irvokas medianäytelmä, johon myös Suomi osallistuu, jatkuu. Vain lavasteet vaihtuvat.

Katso sivut 10, 11 ja 17

K

ansanääni

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 25.2.2019

Näpit irti Venezuelasta - tuomitsemme USA:n vallankaappaushankkeen

USA:n masinoima vallankaappausyritys Venezuelassa on laiton, röyhkeä ja Venezuelan itsemääräämisoikeutta räikeästi rikkova. On käsittämätöntä, kuinka länsimedia, myös kotoinen valtamediamme, on lähtenyt tukemaan tätä rikollista vallankaappausta. Samainen media älähtää pienimmistäkin Venäjän tekemisistä.

USA itse ei tyydy pelkkään vaalivaikuttamiseen, vaan toimii paljon tehokkaammin. Kun se on tyytymätön jonkin maan johtajaan, se yksinkertaisesti savustaa tämän ulos ja asettaa oman nukkehallitsijansa tilalle. Tämä toteutetaan joko suoran sotilaallisen intervention avulla tai lietsomalla maan sisäistä epävakautta. Näin on viime vuosina tapahtunut mm. Hondurasissa, Ukrainassa, Libyassa, Irakissa, Brasiliassa jne. Tätä mediamme ja vallanpitäjämme pitävät täysin luonnollisena asiana. Kun Venäjä liitti kansanäänestyksellä Krimin niemimaan itseensä, aiheutti se kansainvälisen poliittisen kriisin ja ankarat sanktiot Venäjälle. Reaktioiden välillä valitsee jyrkkä epäsuhta.

Espanjassa katalaanijohtajat ovat joutuneet syytettyjen penkille, koska nämä julistivat Katalonian itsenäiseksi kansanäänestyksen jälkeen. Heitä syytetään muun muassa kapinoinnista ja heitä uhkaa jopa 25 vuoden vankeustuomio. Venezuelassa omalla ilmoituksellaan sekä Donald Trumpin ja hänen ultrataantumuksellisen hallintonsa tuella presidentiksi julistautunut Juan Guaido saa vapaasti liikkua Caracasin kaduilla, eikä Nicolas Maduro ole tehnyt elettäkään tämän vangitsemiseksi. Onko joku havainnut EU-johtajien tai valtamedian taholta kritiikkiä Espanjan toimintaa kohtaan tai peräti tämän toiminnan tuomitsemista?

USA on ilmoittanut, että Venezuelan vallanvaihto olisi piristysruiske bisnekselle. USA aivan avoimesti tavoittelee vallankaappausyrityksellään maailman suurimpien öljyvarantojen haltuunottoa ja kontrollia. Vielä öljyäkin tärkeämpi syy USA:n toiminnalle on bolivaarisen vallankumouksen pysäyttäminen. Bolivaarinen vallankumous on Kuuban vallankumouksen lailla innostava esimerkki USA:n omalle työväenluokalle siitä, että kapitalismille on löydettävissä kansanvaltainen ja sosiaalisesti oikeudenmukainen vaihtoehto. Tällaista vaaratekijää USA:n kapitalistit ja valtaeliitti eivät voi hyväksyä – vaaratekijöistä on hankkiuduttava eroon.

Venezuelan tilanne ei ole vain USA:n ja Venezuelan välinen asia, vaan se koskettaa työväenliikettä kautta maailman. Jos USA onnistuu pysäyttämään bolivaarisen vallankumouksen Venezuelassa, sillä on pitkäaikainen kielteinen vaikutus koko maailman edistyskellisiin voimiin. Maailmassa ei ole jäljellä kovin monta maata, jotka ovat valinneet sosialistisen kehitysuran. Kansainvälisellä työväenliikkeellä ei ole varaa menettää yhtäkään näistä maista.

Myös Suomi ja eräät muut EU-maat tunnustivat USA:n vanavedessä Guaidon Venezuelan presidentiksi. Tämä oli jälleen uusi häpeällinen osoitus siitä, kuinka Suomi on rähmällään läntisen supervallan edessä. Se on samalla osoitus siitä, kuinka maamme harjoittama ulkopoliittika on ajautunut vaarallisen kauas turvallisesta kurssistaan – siitä kurssista, jolle Suomen ohjasivat sotien jälkeen presidentit Paasikivi ja Kekkonen.

Suomen on palattava puolueettomuuspolitiikkaan, joka tarkoittaa myös aloitteellisuutta rauhankysymyksissä. Suomen on löydettävä ystävät läheltä ja mieluiten ei vihollisia lainkaan. Suhteet Venäjään on normalisoitava ja niitä on kehitettävä edelleen.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Kansanedustajaehdokkaille ulko- ja turvallisuuspolitiikasta

”Oppositiota” edustavat puolueet ovat nostaneet esiin vanhusten epäsiaallisen hoidon. Tämän he olisivat voineet tehdä jo aiemminkin, mutta ovat pantanneet kysymystä vaalien kynnykselle. Tämä teema on siinä mielessä hyvä, että sen taustalla pilkottaa SOTE-sekoilu. Keskustelu noudattaa kuitenkin linjaa, jossa hallituspuolueita ja hoitolaitoksia arvostellaan virheistä, jotka luvataan tehdä itse paremmin. Vahingossakaan ei kukaan sano, että perussyy vanhusten epäsiaalliseen kohteluun on hoitopalvelujen yksityistäminen markkinakapitalistien voittojen välineeksi. Kukaan ei sano, että SOTE-kaappaus tulee peruuttaa.

Sotaa ja militarismia vastaan tärkeä teema

Kukaan ei ole uskaltanut eikä halunnut ehdottaa Natoa ja turvallisuuspolitiikkaa vaalien teemaksi. Siitä on vaiettu kahdella kielellä, kaikkien puolueiden ja median voimin. Seuraava eduskunta ja siitä valittava hallitus kuitenkin päättää muun muassa hävittäjähankinnoista vuonna 2021, Suomen sotilaiden osallistumisesta Naton sotiin ja ehkä Nato-jäsenyydestäkin. Eduskuntaan on saatava sotapolitiikan vastustajia, aktiivisia rauhan edistäjiä. Suomen ulkopoliittikka pitää kääntää puolueettomuuden suuntaan ja turvallisuuspolitiikka takaisin liittoutumattomuuden tielle.

Selvittääksemme ketkä ehdokkaat ovat rauhan puolella sotaa vastaan, esitämme 7 kysymystä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta, joilla jokainen voi tentata kansanedustajakandidaatteja. Olemme liittäneet kysymyksiin yhteyteen selvityksen, millaiset tavoitteet mielestämme edistävät rauhantilaa Suomessa.

Kannatanko Nato-optiota?

Nato-optio pitää poistaa seuraavasta hallitusohjelmasta. Se on turha, koska Suomen ei pidä koskaan liittyä Natoon. Eikä se olisi mahdollistakaan. Pariisin rauhansopimus kieltää Suomen sotilaallisen liittoutumisen Saksan kanssa ja Saksa on Naton jäsen, joten emme voi Natoon liittyä laillisesti eli rikkomatta kansainvälistä sopimusta.

Onko Pariisin rauhansopimus mielestäsi edelleen voimassa?

Pariisin rauhansopimus vuodelta 1947 on edelleen Eduskunnan asetuskokoelmassa, eikä siitä ole sopimusosapuolten yhteisellä sopimisella poistettu yhtään ainoaa pykälää. Se on siellä kokonaisena ja siis voimassa. Sopimusosapuolet ovat Venäjä (joka peri Neuvostoliiton kansainväliset sopimukset), Iso-Britannia ja YK:n turvallisuusneuvosto.

Suomi on kyllä rikkonut sopimusta pienin askelin moneen otteeseen, muun muassa hankkimalla pommituskapasiteettia ja JASSM-risteilyohjuksia Horneteihin. Venäjä ei ole protestoinut, koska haluaa säilyttää hyvät suhteet Suomeen. Jos protestois, pitäisi hankittu laiton sotakalusto luovuttaa sopijaosapuolille.

Kannatanko Suomen sotilaallista liittoutumista?

Suomen pitää pysyä sotilaallisesti

Eduskuntavaalit lähestyvät. Vaaleihin liittyen puolueiden puheenjohtajat ja tiedotusvälineet ovat tyrkittäneet ihmisille keskusteluteemoja. Ilmastomuutoskeskustelu osoitti, että eduskuntapuolueiden johto ja media eivät uskaltaneet ulottamaan keskustelua oman maineensa valkopesua pidemmälle. Varsinkin nuoriso vaatii päättäjiltä tekoja, joihin markkinakapitalismilla ei ole valmiuksia. Puolueille riittävät ”yhteisymmärryksessä” tehdyt kansainväliset päätökset hiilineutraaliuden saavuttamiseksi 2035.

Kuvaa Heikki Männikkö

Kansan äänen järjestöt ovat pitkään näyttäneet tätä julistetta erilaisissa tapahtumissa. ”Torju Nato aina”- tunnuksella halutamme sanoa, että ei tule sallia ”salakuljettaa” Nato-jäsenyyttä meille millään verukkeella. Todellisella Cyber-vaikuttamisella luodaan valheellisia perusteita nato-jäsenyyden puolesta. Tätä tekee Englannista käsin Nato:n ohjauksessa Bellingcat –tutkimusyhteisö ja valeutistoimisto.

liittoutumattomana. Tämä tarkoittaa myös sitä, että Suomen laittomasti solmimat sotilaalliset puolustussopimukset Nato-maiden kanssa pitää purkaa. Hyvät suhteet kaikkiin maihin on pienen maan paras turva.

Kannatanko isäntämaa- sopimusta?

Syyskuussa 2014 allekirjoitettu Isäntämaa -sopimus Naton kanssa on solmittu laittomasti, ohi eduskunnan. Se pitää tuoda eduskunnan käsittelyyn ja purkaa. Jos enemmistöä sen purkamiseen ei löydy, siihen on kirjattava ainakin ne kaksi ehtoa, jotka Ruotsin parlamentti on siihen liittänyt. Ensinnäkin Suomen alueen käyttämiseen Naton sotilasoperaatioiden isäntämaana pitää aina olla Suomen eduskunnan suostumus. Toiseksi ydinaseita ei saa kukaan tuoda Suomen maa-, meri- tai ilmatilaan.

Kannatanko uusia hävittäjähankintoja?

Suomen puolustus ei tarvitse hävittäjiä, koska Suomi ei aio (tietävästi) minnekään hyökätä. Kalliit hävittäjät tuhoavat Suomen puolustuksen.

Ensinnäkin: Hävittäjät ovat puolustuksessa tehottomia ja hitaita. Rajavalvontaan niitä ei myöskään tarvita, koska siinä käytetään nykyään muun muassa lennokkeja tai muuta kevyempää kalustoa. Jos puolustusta halutaan vahvistaa, pitäisi hankkia ilmatorjuntaohjuksia.

Toiseksi: Hankinnat ovat niin kalliita, että ne vievät kaikki rahat Puolustusvoimien muulta kehittämiseltä. Maavoimat, jotka ovat olleet Suomen puolustuksen selkäranka, jäävät rappiolle. Jos hankitaan 64 hävittäjää, kuten on ehdotettu, ne maksavat 7 – 10 miljardia euroa. Niihin tarvittavat risteily- tai muut ohjukset maksavat vähintään 1,5 miljardia (kuten edelliset ohjukset maksoivat). Hävittäjien huolto, päivitykset, ohjausjärjestelmät, lentäjien koulutus, harjoituslennot ja sotaharjoitukset maksavat arviolta 2 miljardia vuodessa. Hävittäjien elinkaaren aikana (noin 30 vuotta)

ne tulevat varovaisen arvion mukaan maksamaan 70 – 80 miljardia euroa. Tämä tulee aiheuttamaan Suomelle todellisen kestävyysvajeen.

Kolmanneksi on muistettava, että Yhdysvallat on laajalla koulutustoiminnallaan lobannut Suomenkin kenraalikunnan ja huippuvirkamiehet Puolustusministeriössä omalle puolelleen. Yhdysvallat tyrkittää Suomelle hävittäjiä omien etujensa ja omien sotiansa takia. Siellä niitä tarvitaan, ympäri maailmaa.

Kannatanko Nato-maiden sotaharjoituksia Suomesa?

Nato-maiden sotilaita, hävittäjiä, hyökkäysvaunuja, sotalaivoja ja vaakoilukalustoa on tuotu Suomeen 2016 alkaen sotaharjoituksiin. Se on nyt uusi normaali käytäntö. Sitä ennen Nato-kalusto sai käydä Suomessa vain rauhanoimaisilla juhla-vierailuilla. Puolustusministeriö perustelee sotaharjoituksia muun muassa isäntämaasopimuksella. Ennen vuotta 2014 pärjättiin vuosikymmeniä vallan mainiosti pääasiassa kotimaisilla sotaharjoituksilla. Nato-maiden sotaharjoituksissa harjoitellaan Yhdysvaltojen ja Naton hyökkäyssotia eri puolille maailmaa. Niihin Suomen ei pidä osallistua, joten Nato-maiden sotaharjoitukset Suomessa voidaan lopettaa.

Millä tavalla mielestäsi Venäjä uhkaa Suomea?

Tämänpä haluaisimme tietää! Median ja poliitikkojen rummuttama ”Venäjän uhka” on tyhjää puhetta vailla perusteita. Venäjä ei ole uhanut Suomea sodalla tai millään muullakaan tavalla. Venäjän johto haluaa hyviä suhteita Suomeen. Venäjä ei ole edes huomauttanut Suomelle Pariisin rauhansopimuksen rikkomuksista, jota koko lähentyminen Natoon on. Tästä huolimatta mielikuvituksellisella Venäjän uhkalla perustellaan asehankintoja, sotaharjoituksia ja kaikkea kasvavaa militarismia Suomessa.

Kansan ääni/toimitus

Onko Suomi miehitetty?

Viime vuoden lopulla ilmestyi tärkeä kirja. Tietokirjailija Pentti Sainion Minne Suomi pommittaa käsittelee niitä maanpetoksellisia ja perustuslain vastaisia toimia, joilla Suomi on hivutettu yhä lähemmäs Natoa ja Yhdysvaltoja 1990-luvun alusta alkaen. Mitään asiakirjoja tai sopimuksia ei ole käsitelty eduskunnassa, vaan asiakirjat ovat kenraalien, virkamiesten tai yksittäisten ministereiden laati-mia ja allekirjoittamia, alkaen ”kumppanuussopimuksesta” vuodel-ta 1994 aina ”isäntämaasopimukseen” 2014 saakka ja Naton/USA:n sotaharjoituksiin sen jälkeen. ”Suomen asevoimat on nyt valjastet-tu lännen etuvartioksi Venäjää vastaan”, Sainio sanoo.

Naton ja USA:n maihinnousuharjoitusta vastaan protestoititiin Hangos-sa 6.6.2016

Naton kylkeen liittyminen alkoi 1992, kun Naton eräs kenraali ilmoiti Suomelle, että Suomi on nyt kut-suttu NACC:n (Naton organisaatio) tarkkailijajäseneksi. Sitä yksipuolista ilmoitusta ei käsitelty eduskunnas-sa. Siitä alkaen sama tyyli on jatku-nut, kun Nato-suhteita on kehitet-ty eteenpäin. Vuonna 1994 Suomi liitettiin rauhankumppanuusohjel-maan virkamiesten tekemien laitto-mien päätösten perusteella. Samana vuonna Suomi osti 64 amerikkalais-ta Hornet-hävittäjää, jotka kytkivät Suomen ilmavoimat amerikkalai-siin järjestelmiin. Hävittäjähankin-taa valmisteltiin salassa 1980-luvun lopulta alkaen, mutta se oli sentään pakko tuoda eduskuntaan.

”Rauhankumppanuus on su-muverho, jonka tarkoitus oli johdat-taa Nato-jäsenyyteen. Niin on sitten käynytkin Itä-Euroopan kumppani-maille. Kumppaneista vain Suomi,

Ukraina ja Georgia eivät vielä ole jäseniä.”

Afganistanissa osallistumme itse asiassa sotarikokseen soti-malla siellä Yhdysvaltojen koalitios-sa. Tässä rauhankumppanuus -pro-sessissa, joka on johtanut monen-laisiin seurauksiin, ei ole kunnioitet-tu perustuslakia eikä parlamenta-rismia. Eduskunta on pidetty ko-konaan pimennossa, koska ei ole haluttu tuoda julkiseen keskuste-luun näitä asioita.

Suomi on Yhdysvalloille tärkeä alue. Täältä pääsee käsi-si Venäjän tärkeisiin strategisiin kohteisiin, Murmanskiin ja Pietariin. Sotilasvakoilun kannalta Suomi on erityisen tärkeä. Sotaharjoituksiin kuuluu osana myös vakoi-lu. Ei kan-nata ihmetellä sitä, että Yhdysval-tojen hävittäjät ja muu sotakalusto miehistöineen ovat täällä alkaneet ahkerasti pyöriä.

Pariisin rauhansopimuk-sen rikkomista

Hallitusten ohjelmissa mainittu Na-to-optio on pelkkää hämäästä. Parii-sin rauhansopimuksen perusteella Suomi ei voi koskaan liittyä Natoon. Ainakaan laillisesti, jos kansainvälis-tä sopimusta kunnioitetaan.

Pariisin rauhansopimus vuo-delta 1947 on edelleen eduskun-nan asetuskokoelmassa eikä sii-tä ole sopimusosapuolten yhti-seisellä sopimisella poistettu yhtään pykälää, joten se on voimassa. Sopi-musosapuolet ovat Venäjä (joka peri Neuvostoliiton kansainväliset sopimukset), Iso-Britannia ja YK:n turvallisuusneuvosto.

Isäntämaasopimus ei ole Suomen valtion ja Naton välinen sopimus. Se on allekirjoittajien eli puolustusministeriön/armeijan ja kahden Nato-organisaation väli-nen. Allekirjoittajana oli puolus-tusvoimien komentaja Jarmo Lind-berg, jonka virkatehtäviin ei kuulu Suomen valtiosopimusten allekir-joittaminen. Isäntämaasopimus on kuitenkin liitetty Suomen valtiosopi-musten kokoelmaan.

Vieraan maan armeija joh-taa sotaharjoituksia

Nyt ollaan jo niin pitkällä, että Suo-messa huhti-toukokuussa 2019 jär-jestettävä sotaharjoitus Bold Quest on Yhdysvaltain korkeimman soti-lasjohdon johtama. Se on viimeisin osa lähentymiskuviota Yhdysvaltoi-hin. Jos vieraan valtion armeija joh-taa Suomen sotaharjoituksia, voi-daan kysyä, onko Suomi miehitetty. **Bold Questiin osallistuu noin 2200 sotilasta 20 maasta.** Har-joitus ei ole suuri miesvoimaltaan, mutta alueellisesti se ulottuu ko-ko Suomeen ja ulkomaille saak-ka. Puolustusvoimat kertoo sivul-laan harjoituksesta näin: ”Suomes-

sa järjestettävä tapahtuma on osa Yhdysvaltain asevoimien yleisesi-kunnan omistamaa ja johtamaa Bold Quest- testaus- ja todentamis-tapahtumien kokonaisuutta, jonka tavoitteena on teknisen yhteensopi-vuuden ja toimintatapamallien ke-hittäminen maalla, merellä ja ilmas-sa toimivien järjestelmien välillä. Tulenkäyttöä edellyttävät testauk-set toteutetaan Rovajärven ampu-ma-alueella. Lentotoiminta toteu-tetaan Rissalan ja Rovaniemen len-tokentiltä Rovajärven alueelle ja Ris-salan lähialueelle. Lisäksi käytetään muita tarvittavia maa-, meri- ja il-mavoimien harjoitusalueita sekä varuskunta-alueita Sodankylän, Ris-salan, Riihimäen ja Pansion alueilla.”

Suomi maksaa kulut, 4,5 mil-joonaa euroa. Tässä yhteydessä hankitaan tiedustelu-, komento- ja viestintävälineitä ja ne jäävät Suo-meen. Ilmeisesti korkeatasoista tie-dusteluinfraa rakennetaan nyt tän-ne. ”Sallan korkeudelta on vedetty valokuitukaapelia itärajalle, mutta liikenneministeriö tai puolustusmi-nisteriö eivät tiedä siitä mitään. Eh-kä paljastuu joskus, mitä se tarkoit-taa,” Sainio huomauttaa.

Hämähäkinverkko Suomen ympärillä

Esko Seppänen kirjoitti blogissaan vuonna 2016: ”Kun Yhdysvallat on kutonut poliittisen hämähäkinver-kon Suomen ympärille, on mahdol-lista, että Suomen natottaminen on muuttumassa USA:n ja Suomen kah-denväliseksi yhteistyöksi: ollaan kor-vaamassa Suomen kansan torjuma Nato-jäsenyys kahdenvälisellä soti-lasyhteistyöllä USA:n kanssa.”

Sainion kirjan mukaan tämä on jo tapahtunut. Eikä nyt enää ol-la vain rauhankumppaneita, vaan ol-laan myös Yhdysvaltojen sotakump-paneita Afganistanissa ja Irakissa.

Sainion kirjan etukansi

Lisäksi on alettu tottua siihen, että Suomen valtion alueella on vieraan vallan sotajoukkoja. Se on uusi nor-maali. ”Yhdysvaltain sotaväki on Suomessa joka hetki, mutta missä ja miten paljon, se on pääosin so-tasalaisuus,” Sainio sanoo.

Sainion mukaan Natoon lähentymisessä on koko ajan ollut maanpetoksellista toimintaa, jos-ta joidenkin pitäisi joutua tiilenpäitä lukemaan. Minne Suomi pommit-taa -kirja onkin toimitettu Perustus-lakivaliokunnan sihteeristölle valio-kunnan käsittelyä varten. Aika näyt-tää, kuuluuko siitä koskaan mitään. Sainio on tutkinut muun muassa ulkoministeriön arkistoja kirjaan-sa varten. Tärkeimmät asiakirjat on salattu 25 vuodeksi, joten nyt ovat 1990-luvun alussa salatut asiakirjat tutkijoiden käytettävissä. Sainio lu-pasi jatkaa tutkimuksiaan. ”Asiakirjo-ja vapautuu salauksesta joka päivä”, hän toteaa.

Marjaliisa Siira

Pentti Sainio: Minne Suomi pom-mittaa, Into Kustannus 2018, 208 si-vua

MIKÄ IHMEEN TYÖLLISYYSASTE JA KESTÄVYYSVAJE?

Näin vaalien alla, viime viikkoina on puhuttu pal-jon asiaa. Erityi-sesti vanhusten-ja lastenhoidosta. Eikä puheet jää näihin, sillä muil-lekin luvataan sa-ta hyvää ja tuhat kaunista. Mutta kuten tavallista, niin vaalien jäl-keen hyvät puheet ovat pelkkää sanahelinää. Sen varmistamiseksi valtion korkeat virkamiehet on pantu asialle. He ovat kasanneet kaikkia mahdollisia menoja, että tulevan eduskunnan taival näyt-täisi talouden kannalta lähes mahdollottomalta.

Kansliapäällikkö Martti Hetemäki uhoaa, että meillä on tulevilla vaa-likaudella kauhea kahden miljardin kestävyysvaje. Pitkällä tähtäimellä vielä seitsemän miljardia lisää. Sen tulevan hallituksen on leikattava ta-valla tai toisella, kun tavallisen tal-laajan veroja ei voi enää nostaa.

Valtiovarainministeriö ennustaa (HS 2.2.19), että talous kasvaa seu-raavat kaksikymmentä vuotta ta-saisesti 0,8 prosentin vuosivauhtia. Jos ja kun työn tuottavuus kas-vaa helpostikin 2,5 prosenttia, työ-tunnit vähenevät ja todellinen työt-tömyys lisääntyy 30000 työvuoden vuosivauhtia.

Tässä suhteessa ei hyvältä näytä, mutta kyllä herra saa täs-

säkin mustan näyttämään valkoi-selta. Näin varsinkin nyt, kun ay-lii-ke on asettunut avoimesti työnanta-jien kanssa samaan rintamaan.

Vai mitä pitäisi ajatella siitä, että työläisten tärkeimmän ammat-tiliiton puheenjohtaja Riku Aalto ja työantajien liiton toimitusjohtaja Jaakko Hirvola julistavat Hesarin ju-tussa (19.1.) ja valtavassa yhteisku-vassa poseerantien työntäjien huo-lia. Yhteisymmärrys on niin sauma-ton, että Hirvola jopa ilmoitti, että teollisuusliiton teollisuuspoliittinen ohjelma on kuin heiltä lainattu.

Sen jotenkin ymmärtää, että 20000 kuukausituloja nostava Aalto samaistuu herrakansaansa, mutta mi-ten Teollisuus (työväen) liitto antaa moisen veljeilyn tapahtua. Mitä ih-mettä nuo duunarit oikein ajattele-vat, vai ajattelevatko yhtään mitään?

Jossain, ellei Tilastokeskuksessa tuossa virallisessa ajatushautomos-sa, on tehty aivan oivallinen keksin-tö. Nyt jokainen itseään kunnioit-tava puhuu vain työllisyysasteesta. Yksikään herra eikä valtamedia enää puhu työttömyydestä eikä työttö-myysprosentista.

Työllisyysasteesta on posi-tiivinen lataus, kun työttömyys-asteessa se on negatiivinen. Työllis-syys tarkoittaa hyvinvointia, mutta työttömyys kurjuutta. Tästä näkyy, kuinka duunareita viedään teuraak-

si kuin lammasmauraa.

Jos työllisyysasteen suhteen oltaisiin rehellisiä, silloin se mi-tattaisiin työtunneissa. Työllisyys-asteen lähtökohtana on 18–64 vuotiaat. Heillä on hallussaan pyöreäs-ti 6 miljardia työtuntia. Tilastokes-kuksen mukaan vuonna 2017 niistä käytettiin 70 prosenttia. Kun työvoi-matutkimuksesta poistetaan haa-mutunnit, oikea työllisyysaste on 62 prosenttia. Itse asiassa nämä lu-vut eivät kerro tavalliselle duunarille hittojakaan. Niistä syntyy vain her-rojen haluama mielikuva ihanasta työllisyydestä.

Tilastokeskuksen perusteella työvoiman työtunneista jäi käyttä-mättä 13,6 prosenttia. Kun työvoi-matutkimuksen haamutunnit pois-tetaan, työtunneista jäi käyttämättä 500 miljoonaa tuntia 23,9 prosent-tia. Nuo tunnint ovat pois ihmisten palkkapusseista.

Teräväkyntinen kansliapäällik-kö Martti Hetemäki on onnistunut kaappaamaan uskomattoman sa-nanvallan. Sitä kuuntelevat herkällä korvalla virkamiesten lauma ja moni muu. Hänestä näyttää tulleen virka-mieskunnan ylipappi, joka saarnaa muiden kirjoittamaa liturgiaa.

Tuntuu siltä, että Hetemäki - eikä moni muukaan politiikan ylä-kerroksissa - ei tiedä eikä ymmär-rä kansantaloudesta enempää kuin

sika pohjantähdestä. Niinpä valtio-neuvosto tilasi maailman suurim-malta yhdysvaltalaiselta konsultoin-tyhtiö McKinsey/ltä selvityksen sii-tä, mitä Suomessa pitäisi tehdä. Ku-ka ihmeen pölvästi on keksinyt moi-sen typeryyden? Emmekö enää osaa itse mitään? Häh! McKinsey saarnaa ja Hetemäki perässä suurista, mutta muka välttämättömistä valtion me-noista. Päälimmäisinä ovat äärim-mäiset turhakkeet kuten hävittäjät ja ilmastomuutokset.

Hävittäjien hinta kertarysäyk-senä on 10 miljardia euroa ja niiden elinaikaiset vähintään 30 mil-jardia euroa. Suomi ei niitä tarvit-se, mutta Suomi USA:n sillanpää-asemana tarvitsee. Suomen kannal-ta ilmastomuutoskin on turhake, jo-hon ei kannata sijoittaa. Vaikka Suo-mi ei tuottaisi tippaakaan päästöjä, se ei näkyisi missään. Yksin USA:n ar-meijan päästöt ovat monikertaiset ja ovat sen määrärahojen lisäänty-misen ansiosta jatkuvassa kasvussa.

Väylähankkeet ovat suurelta osin aiheellisia, kun unohdetaan rautatie Jäämerelle. Sen sijaan puheet ikäihmisten suurista määristä on täyttä pötyä, tietoinen valhe, kun ennustekuvitelman mukaan yksi-kään 1961 jälkeen syntynyt ei kuole ennen kuin on täyttänyt 80 vuotta.

Konsulttiyhtiö McKinsey on sitä mieltä, että Suomen on

uudelleen koulutettava miljoona ihmistä. Nämä ihmiset on koulu-tettava ammatteihin, joita ei ole. Kaiken kukkuraksi kukaan ei tiedä, mitä ne mahdollisesti voisivat olla. Kaunista!

Suomessa ei ole kestävyysvajetta, on vain äärimmäisen vinoutunut tulonjako. Kun kansantulo laske-taan oikein niin nähdään, että 1990 - 2017 työttömien ja eläkeläisten li-sääntymisen vuoksi sosiaalitulojen netto kasvoi 8,0 miljardia, mutta julkisen talouden nettotulo supis-tui 14,5 miljardia euroa. Palkkojen netto supistui 17,4 miljardia, kun yksityinen nettovoitto kasvoi 23,9 miljardia euroa. Perumalla vuoden 1991 jälkeen suurpääomalle, yritys-ten, osinkojen ja muut suuritulois-ten verohelpotukset, asiat ovat laa-kista kunnossa.

Näin vaalien alla luvataan sa-ta hyvää ja tuhat kaunista. Nyt jenkikkonsulttien ja Tilastokeskuk-sen ajatushautomot johtavat ää-nestäjiä harhaan. Ne varmistavat, että hallitusneuvotteluissa vaalilu-paukset mitätöidään –ellemme valitse eduskuntaa, joka määrätietoi-sesti supistaa kasvaneet tuloerot ja mitätöi puheet työllisyysasteesta ja kestävyysvajeesta. Kaikki riippuu si-nusta ja minusta.

Kai Kontturi

Työkansalta vaaditaan nyt valppautta

Laki työttömyysturvan aktiivimallista tuli voimaan 1.1.2018. Se on SOS-hallituksen keino leikata työttömyysturvaa ja syyllistää työtön. Lain mukaan työttömän säilyttääkseen työttömyysetuutensa ennal- laan, tulee aina 65 päivän tarkastelujaksona täyttää vaihtoehtoisesti seuraavat aktiivisuusedellytykset: (1) Tulee tehdä 18 tuntia palkkatyötä TES:n mukaisella palkalla. (2) Yritystoiminnassa tulee ansaita vähintään 23 % yrittäjän työssäoloehtoon vaaditusta palkasta. (3) Tulee olla viisi päivää TE-toimiston työllistymistä edistävässä palvelussa. Kenttäväki näki lain sisällön, mutta SAK:n isopalkkaiset pamput yrittivät päästä kuin ”koira veräjältä”. Syksyllä 2017 SAK antoi vain lakia vastustavan lausunnon.

Aktiivimalli vain väylä pät- kä- ja silpputöihin?

Sitten aktiivi kansalainen laittoi vi-
reille kansalaisaloitteen lain kumoa-
miseksi. Aloite keräsi hetkessä tar-
vittavat 50 000 tuki-ilmoitusta, joita
lopuksi kertyi yli 140 000. SAK:n oli-
kin pakko 2.2.2018 järjestää mielen-
ilmaus aktiivimallia vastaan. Teolli-
suusliiton kehotuksesta poliittiseen
lakkoon lakia vastaan osallistui yli
200 000 työläistä.
Asiassa Teollisuusliitolla on riittänyt
vähän aktiviteettia. Liiton syksyllä
2018 tekemän kyselyn mukaan lain
edellyttämien lyhyiden työkeikko-
jen tekeminen pelkästään sopeut-
taa duunareita pätkäitöihin. Tässä lie-
neekin syy, miksi SOS-hallitus raken-
telee tällaisia ”aktiivimalleja”. Har-
joitettu uusliberalistinen politiikka
tuottaa tällaisia pätkäitöitä. Haasta-

telluista 2 700 työttömästä 70 % to-
tesi, ettei lain mukainen työttömyys-
etuuden heikentäminen ole aktivoi-
nut heitä työnhakuun (KÄ6/18, s. 4).

Alle puolet kykeni täyttä- mään aktiivimallin ehdot

Teollisuusliiton ohella SAK teki viime
marraskuussa kyselyn aktiivimallin
vaikutuksista. Kyselyyn vastasi 3148
SAK:n jäsentä. Yleinen toteamus oli,
ettei lain ehtojen toteutuminen toi-
mi. Työtä ei yksinkertaisesti ole, eikä
sitä saa, vaikka kuinka hakisi. Aktiivi-
mallin ehtojen täyttämiseksi 37 % oli
tehnyt palkkatyötä ja 30 % oli osal-
listunut kurssitukseen. Kelan tutki-
muksen mukaan aktiivimalli leikkaa
työttömyysturvaa noin puolella Kel-
an työttömyysturvan saajista. Työt-
tömän perusturvan saajista 46 %
kykeni täyttämään aktiivisuusmal-
lin ehdot ja 54 % eivät niitä täyttä-

Työväen voitoista ja tappioista

**Luokkasota päättyi 101 vuotta sitten, mutta taistelu jatkuu. Viime
vuoden lopulla hallitus päätti heikentää irtisanomissuojaa seura-
valla esityksellä: ”Kun työnantajan palveluksessa on alle 20 työn-
tekijää, irtisanomisperusteena pidetään myös edellä säädettyä vä-
häisempää työvelvoitteen laiminlyöntiä tai rikkomista taikka epä-
asiallista käyttäytymistä silloin, kun se horjuttaa työnantajan ja
työntekijän välistä luottamussuhdetta tai vaikeuttaa työnantajan
tai työyhteisön toimintaa, eikä työsuhteen jatkamista tästä syystä
voida pitää työnantajan kannalta kohtuullisena.”**

Esityksellään Sipilän hallitus halusi
”kaivaa verta nenästään” ja kyllähän
rähinä saatiin syntymään. Työväen
vastareaktio tuli, jos ei Sipilälle, niin
vähintään yllätyksenä Lindströmil-
le, joka närkästyti kansan pykälälle
antamasta pilkkanimestä ”potkut
pärstäkertomella”.

Työläisten vastareaktio

Ensin SEL veti joukkoa yhden päi-
vän poliittisella lakolla, jonka seu-
rauksena hallitus tiputti esityksen-
sä koskemaan alle 10 työntekijän
yrityksiä ja yritti sitten hiljentää vas-
tustuksen tekemällä pykälästä luot-
tamuskysymyksen. Huolimatta täs-
tä hallituksen mielestään suures-
ta vastaantulosta työväelle, seura-
si JHL:n poliittinen lakkopäivä seu-
raavaksi. Kun lakkorintamaan liittyi
metalli, niin silloin taipui hallitus.
Yllämainittu pykälä kutsuteti-
tiin muutamaan sanaan: ”on otet-
tava huomioon yrityksen työnteki-
jien lukumäärä sekä...” Lisäksi
hallitus oli pakotettu ottamaan am-
mattiliitot mukaan irtisanomissuo-
jan uudelleen käsittelyyn. Onkin sit-
ten vaikeampi kysymys, kuinka pa-
hasti tuo lisäys sotkee irtisanomis-
suoja ja nähtäväksi jää, miten pal-
jon kysymystä joudutaan puimaan
rosiksissa.
**Nyt valtamediat eivät niin-
kään innostuneet valittamaan,**
kuinka lakkoilulla Suomen talous
menisi kuralle. Mutta rangaistak-
seen työväkeä siitä ”pahasta” et-
tä kehtasivatkin käyttää oikeut-
taan poliittiseen lakkoon, ne alkoivat
syyttämään ammattiliittoja sii-
tä, että ammattiliitot ilmoittivat jul-
kisuudessa suurempia jäsenmääriä
kuin ne todellisuudessa ovat.

**Jos jotain hyvää pitää keksiä
Sipilän viimeisimmästä sopasta,**
niin tämän vuoden vaalien jälkeen
tulen varmaankin muistamaan oliko
suomalaisen poliittinen muisti 8
viikkoa vai 8 kuukautta...

Perussuomalainen kriisi

**Tikkurilan juna-asemalla sain
mukaani Hesarin kuukausiliittei-
neen,** jossa oli mm. Sipilää-, Soinia-,
Orpoa- ja Stubbia koskeva artikkeli
”Vallan Miehistä.” Mielenkiintoiseksi
artikkelin teki se, miten näiden vei-
jareiden toimintaa käsiteltiin valta-
mediassa. Hesari ei kyennyt sano-
maan, että ongelmaksi muodostui
perussuomalaisen irtautuminen
kansasta. Kysymys supistettiin Ti-
mo Soinin irtaantumiseen kansas-
ta, mutta ongelma kulminoituikin
Jari Lindströmiin ja sitä kautta Pe-
russuomalaisen asettumiseen sipi-
läläiseen duunarin kurittamiseen. Ei
ihme, että tuon tempun jälkeen se-
kä osa kansasta että osa perussuo-
malaisistakin (Soinin ehdokkaan
tappio puolueen puheenjohtajan
valinnassa) käänsi selkensä perus-
suomalaisille hallitusherroille.

**Epäilen Lindströmin ole-
van tämän sopan suurin häviä-
jä.** Mies, joka nousi työväen äänil-
lä, tuskin tämän jälkeen tulee heil-
tä ääniä enää saamaan ja oikeistolle
ei ole miehestä hyötyä, jos hän jou-
tuu kalastelemaan ääniä oikeistoa
äänestävien joukosta. Oma huvit-
tava sivuseikka oli, ettei artikkelis-
sa voitu sanoa edes sitä, että se oli
Hesari, joka paljasti A. Stubbin pro-
senttisekoilut...

**Ville Rahikainen 27.1. 2019
Malmin hautausmaalla**

neet. Leikkaus on 4,65 % täydestä
päivärahasta.

”Kaikki aktiivimallin uhat ovat toteutuneet”

Kansalaisaloite oli eduskunnan kä-
sittelyssä 19.2.2019. Sosiaali- ja ter-
veysvaliokunta esittää sitä hylättä-
väksi ja lakaisee näin 140 000 allekir-
joittajan ja satojen tuhansien työttö-
mien mielipiteen roskakoriin. Aktii-
vimalli on jo johtanut toimeentulo-
tuen saajien kasvuun ja päivärahan
sekä työmarkkinatuen pienenemi-
seen 32,40 €/kk. Keskustelun aika-
na eduskunnasta puuttuivat hal-
lituspuolueiden kansanedustajat.
Paikalla olivat vain esitystä puolus-
tavat ministerit. **Krista Kiuru** (SDP)
totesi ensimmäisen tarkasteluajan-
jakson aikana työttömyysetuuksia
leikatun 150 000 työttömältä. **Anna
Kontula** (VAS) totesi: ”Kaikki tietä-
vät, että mitkään sen (aktiivimallin)
tavoitteista eivät ole toteutuneet.
Kaikki ne uhat, joita siihen liitettiin,
ovat toteutuneet”.

Jälleen Postissa tapahtuu

Vaalien lähestyessä Sipilä jaksaa
muistuttaa, miten hallitus saavutti
tavoitteensa 72 % työllisyysasteen.
Aktiivimalli on myös kytköksissä
työllisyyteen. Postissa käynnistyivät
yt-neuvottelut 5.2.2019. Vähennys-
tarpeeksi ilmoitetaan 236 työnteki-
jää. Lisäksi on tarvetta osa-aikaista-
misiin ja lomautuksiin. Kustannus-
ten alentamistavoite on 200 miljoonaa
€. Maanantaina 11.2.2019 Posti-
tissa aloitti alihankkijana SOL:n hen-
kilöstöpalvelut, joka hoitaa työt 30
% halvemmalla. Käyttöön otetaan
TES-sopimus, jonka soveltamisalaa
ei voida käyttää postinkäsittelytehtä-
viin. Siksi Pasilan postikeskukses-
sa toteutettiin työntekijöiden ulos-
marssi.

Lakkoja ja yt-neuvotteluja

Merimies-Unioni jätti torstaina
14.2.2019 kauppamerenkulkua ja
jäänmurtajia koskevan lakkovaroit-
uksen. Lakko alkaisi 1.3.2019. Riita
koskee palkkoja ja ulkomaisen
työvoiman käyttöä. Palkkojen osal-

Kuva: Heikki Männikkö

**Aktiivimallista päättäjiä muistutettiin monessa yhteydessä. Tässä ol-
laan eduskunnan edustalla 9.3.2018**

ta työnantaja esittää 0-korotus-
ta. Unionin vaatimus on 2,2 % se-
kä ensimmäiselle että toiselle vuo-
delle. Raamisopimuksessa 2009 so-
vittiin, että EU:n ulkopuolelta uuden
aluksen työvoimaa voi palkata
vain kolmasosa. Nyt varustamot ha-
luavat nostaa EU:n ulkopuolisen työ-
voiman osuuden 75 %:ttiin. Käytän-
nössä alusten työt halutaan korvata
halpatyövoimalla.

**Tammikuussa teknologia-
yhtiö Nokia kutsui henkilöstön
edustajat yt-neuvotteluihin,** joi-
den arvioidaan johtavan noin 350
työpaikan vähennykseen Suomes-
sa. Tammikuun lopulla ilmoitti Wärtsilä
yt-neuvotteluista, joiden tavoit-
teina on leikata koko yhtiöstä 1200
työpaikkaa. Suomessa vähennystar-
ve olisi 150 työntekijää. Arvattavas-
ti yhtiön tavoite on turvata yrityksen
kannattavuutta ja kilpailukykyä. Valio
kertoi myös Tammikuun lopulla
aloittavansa pääkonttorissaan 660
työntekijää koskevat yt-neuvotte-
lut. Henkilöstön vähennystarpeek-
si ilmoitetaan noin 100 työnteki-
jää. Nämä ovat esimerkkejä käyn-
nistyvistä yt-neuvotteluista. Oikeas-
ti niitä on meneillään huomattavas-
ti enemmän.

Työmarkkinakenttää ”hämmennetään” vauhdilla

Kapitalistit kiittävät kiky-sopimus-
ta. Sen tavoite oli saada aikaan 3-4
miljardin kilpailukyky loikka. Aktii-

Kansan ääni/toimitus

Vanhustenhoito ja yhteiskunnan arvovalinnat

**Kun alettiin keskustella uusien hävittäjien hankinnoista, onko kes-
kusteltu julkisen sektorin kestävyysvajeesta? Onko ollut puhetta
mistä 10 – 15 miljardin rahat otetaan? Enpä ole pahemmin törmän-
nyt pohdintoihin, onko meillä varaa uusia sotakalustoa. On ollut it-
sestään selvää, että hävittäjät hankitaan, koska puolustusvoimat on
ilmoittanut niitä tarvitsevansa.**

Tänä keväänä jälleen yritykset jaka-
vat osinkoja – kuuleman mukaan 13
miljardin paikkeilla. Sekin on yhteis-
kunnassamme näemmä itsestään
selvyys, että yritysten kuuluu jakaa
osinkoja. Vaikka suuryritykset saa-
vat yritystukia, kiertävät veroja min-
kä ehtivät, niin mitä sitten? Suoma-
laisessa yhteiskunnassa on oikeus
ja jopa suotavaa rikastua, perustel-
laan monien suulla hulppeita osin-
kojen jakoja.

**Entä kun vanhuksia rääk-
tään ja hoidetaan ala-arvoisesti?**
Onko itsestään selvää, että hoitajia
hommataan lisää nostamalla hoita-
jien ansioita niin paljon, että tuljoi-
ta hoiva-alalle olisi jonoksi asti? Ei,
siitä ei keskustella, sen sijaan kysy-
tään, mistä rahat? Tässä vaiheessa,
raivon vallassa voi kysyä, mitä var-
ten yhteiskunta on olemassa? Me
ihmiset olemme yhteiskunta, mutta
miten on mahdollista, että roolim-
me on muuttunut ihmisestä pakol-

liseksi välineeksi?

**Pakollinen väline on yhteis-
kunnalle hyödyllinen** siihen saak-
ka, kun se toimii yskimättä. Se tuot-
taa miljardeja, joilla hankitaan tai-
vaalle leikkikaluja, se kerää jätti-
omaisuuksia harvojen käsiin. Jotta
tämä pakollinen väline toimisi mah-
dollisimman pitkään tehokkaasti ja
yskimättä, sitä on ruokittava. Toisia
paremmin ja toisia miten sattuu. Pis-
tetään kaiken lisäksi pakolliset väli-
neet (ihmiset) myös toisiaan vas-
taan, aina voidaan vaihtaa uuteen,
tehokkaaseen ja halvempaan väli-
neeseen. Ja ulkomailta vasta edulli-
sia ja halpoja välineitä saadaan mil-
loin halutaan.

**Mitä sitten kun pakollinen vä-
line on käynyt hyödyttömäksi,** tai
alkaa olla rasite tehokkaaseen toi-
mintaan? Imetään kuiviin niin kauan
kuin näistä tuotantoon kykenemät-
tömistä jotain saadaan irti. Laitetaan
heille erilaisia maksuja ja rasitteita

vimallin ja yt-neuvottelujen yhtey-
dessä kävi selväksi, että sielläkin pe-
laa tavoite; työehtoja heikentämällä
luodaan kilpailukykyä. Joudumme-
kin kamppailemaan toimihenkilöi-
den 24 tunnin työajan pidennyksen
poistamiseksi. Sosiaalidemokraatit
eivät ole rehellisiä. HS (19.1.2019)
julkaisi kirjoituksen, jossa Teolli-
suusliiton kovapalkkainen puheen-
johtaja **Riku Aalto** ja Teknologia-
teollisuuden toimitusjohtaja **Jaak-
ko Hirvola** toivoivat yhdessä, ”ettei
Suomi heikentäisi teollisuuden kil-
pailukykyä”. Kapitalistit ymmärtävät
tällä vain työehtojen heikentämistä.
Mutta myös SAK ”antoi kapitalisteil-
le siimaa” kiky-sopimuksessa, aktii-
vimallissa sekä pienten työpaikko-
jen työaikalakia koskevassa heiken-
nyksessä. Myös Juhana Vartiainen,
armoitettu kansankiusaaja myönsi,
että 150 000 työttömältä alennetiin
aktiivimallin yhteydessä jo työt-
tömyysturvaa. Yhdessä Kelan tieto-
jen kanssa tämä osoittaa työttömiä
olevan ainakin 300 000. Kun hallitus
ilmoitti saavuttaneensa 72 % työttö-
myysasteen, saavutettiin se siten, et-
tä suuri joukko vaikeasti työllistettä-
viä siirrettiin pois työvoiman piiristä.
Kun työllisiksi lasketaan edelleenkin
kaikki osa-aikaiset ym., niin Sipilän
puheet 72 % työttömyysasteen saa-
vuttamisesta ovat vähintäänkin ky-
seenalaisia.

elämisen sietokyvyn rajoille asti.

**Lopulta kierrätetään taas
suurpääomien saalistuksen koh-
teiksi** viimeisiksi elinvuosiksi. Kisko-
taan säästöt (jos joillain sattuu mu-
rusia olemaan), maksattamalla itse
ala-arvoisesta hoivasta kallista hin-
taa. Hintaa jonka sitten kansainvä-
linen hoiva-alan suursijoittaja erilai-
sin ketkuilu vie paratiisisaarille, tai
minne viekään.

Onko ihme jos ihmiset, nämä
pakolliseksi välineiksi yhteiskunnalle
muuttuneet alkavat jo hyvissä ajoin
keräillä erilaisia lääkkeitä, joilla pää-
see kätevästi ja kivuttomasti poistu-
maan maan päältä ja toiset toivovat
kaatuvansa saappaat jalassa.

Ilman häpeän tunnetta, il-
man omantunnonpistoksia van-
huksia pyöritellään pelinappuloi-
na taas kuin rulettipöydissä ikään,
eikä häivähdystäkään syyllisyyden
taakasta, mihin ovat yhteiskuntam-
me vieneet, keiden asialla olleet ja
yhä ovat.

**Hannu Tiainen
Kihniö, 7.2.2019
Kyykystä ylös valtuutettu**

Sotessa sammutetaan nyt lyhdyt

Eduskunnan perustuslakivaliokunta antoi sote-lausuntonsa. Valiokunta löysi esityksestä noin 20 kohtaa, jotka eivät olleet sopusoinnussa perustuslain kanssa. Luku on sama kuin viime toukokuussa! Valiokunta katsoo, että EU:n tuomioistuimen hiljattain antaman ratkaisun perusteella maakuntien laitoksille ehdotettu konkurssisuoja olisi kiellettyä valtiontukea. Korkein hallinto-oikeus yhtyy näkemykseen. Jos eduskunta päättää järjestää kansanäänestyksen EU-erosta - Fixitin - ja on 100 % varma, että Fixit voittaa, EU-notifikaatiota ei kannata tehdä. Muussa tapauksessa hallitus pelaisi uhkapeiliä miljardipanoksella.

Tämän tunnuksen puolesta olemme toimineet nyt monta vuotta. Nyt jo näyttää siltä, että valoisampi aika koittaa. Toivottavasti.

Soten markkinamallin uho ja tuho

Sote-soppa lensi kattoon ja tapeille kuin keitto painekattilasta, jos kannen avaa ennen aikojaan. Tulos on ollut selvä jo viime vuoden toukokuusta lähtien. Kokoomus ja keskusta tekivät likaisen lehmänkaupan, jossa kokoomus sai sote-toimen yksityistämisen ja keskusta maakuntatamallin. Ilmeisesti kumpainenkaan ei halua perua lehmänkauppaa eikä terveysfirmoille annettuja lupauksia ja siksi ne toivovat, että asia jotenkin haihtuu pois. Esitys raukeaa maaliskuun alkupäivinä: ”Kyllähän me, mutta kun noi muut...” Soten markkina- ja maakuntamalli upotetaan valtameren syvänteen - toivottavasti ikuisiksi ajoiksi.

Tanska lakkauttaa sote-alueet

Suomen sote- ja maakuntauudistusta haikailtaessa moni delegaatio matkusti Tanskaan tutustumaan sen malliin, jossa maakunnilla on

vastuu terveydenhuollosta - mutta nyt Tanska vaihtaa suuntaa. Tanskassa hallitus on kertonut lakkauttavansa itsehallintoalueet ja vahvistavansa kuntien roolia terveyspalveluissa. Tanska perusti viisi itsehallintoaluetta vuonna 2007 samassa yhteydessä, kun 13 läänää lakkautettiin ja kuntien määrä väheni roimasti. Jatkossa puolestaan olisi viisi alueellista organisaatiota, jotka vastaavat sairaaloiden toiminnasta, ja nykyisten itsehallintoalueiden tehtäviä jaettaisiin 21 muodostettavalle paikalliselle hoitoalueelle. Kunkin alueeseen kuuluisi 4-5 kuntaa. Tämä muistuttaa Suomen mallia, jossa meillä on viisi yliopistosairaala. Tanskassa on lisäksi 20 sairaanhoitoaluetta, jotka ovat kuntien yhteisiä. Terveydenhuolto halutaan tuoda lyhyemmän välimatkan päähän asiakkaasta.

Ruotsin sote johti hoitokriisiin

Valinnanvapaus on keksitty Ruotsista, jossa se ei toimi. Syksyn vaalien

pääteemoja oli vårdkris, hoitokriisi. Ruotsissa joka neljäs joutuu odottamaan hoitoa yli kolme kuukautta. Päivystykset ovat tukossa. Terveismät saavat hoitoa parhaiten ja sairaimmat huonoinen. Hoitajat pakevat julkiselta sektorilta. Yksitysten terveysvakuutusten määrä on 2-kertainen. Ruotsi onkin nyt kauhukuva, vaikka siellä on maakunnat, valinnanvapaus ja enemmän rahaa. Sote-menojen bkt-osuus Ruotsissa on 2 % korkeampi, ja menot ovat kasvaneet nopeammin kuin meillä. Meidän kannattaa ottaa oppia Tanskan ja Ruotsin virheistä sote-uudistuksissa.

Sote-valmistelun alasajo vie vuoden

Ilta-Sanomissa (17.11.) haastatellun valtiovarainministeriön alivaltiosihteerin Päivi Nergin mukaan Soten valmistelukoneiston alasajo kestäisi jopa vuoden. ”Olemme arvioineet, että alasajoprojekti kestää kaiken kaikkiaan noin vuoden, minimissään 8–10 kuukautta. Samalla pitäisi sitten ryhtyä ajamaan uutta ylös... Jos sote kaatuu, eduskunta-vaalien jälkeen uusi hallitus päättää millaisen uudistuksen se haluaa, ja valmistelu aloitetaan alusta.”

SOS-hallituksen aiheuttama tuho valtava

Jos kaikki sote-sekoiluun käytetyt resurssit olisi sijoitettu Soteen, meillä olisi maailman paras järjestelmä. Samaan aikaan, kun hallitus on pyrkinyt alasajamaan yhden maailman parhaan terveydenhoitojärjestelmän, terveydenhuollon ammattilaiset tekevät perustyötään. Terveyskeskuksissa ja sairaaloissa on parannettavaa. Jos sote-uudistukseen tuhlatus resurssit olisi käytetty toiminnan kehittämiseen, palvelu olisi varmasti parempaa kuin aiemmin. Iso kasa ongelmia olisi jo ratkaistu.

Nykyjärjestelmän ongelma on lääkäripula

Haikailtua sote-uudistusta varten annetussa säädöksessä leikkaukset

on poistettu aluesairaaloista, ja samaan aikaan hallituksen uusi esitys avaa kiireettömät leikkaukset yksityisille sairaaloille. Soten ryöstön tarkoitus oli paraatioven avaaminen laajalle yksityistämiselle veronmaksajien rahoilla. Vaikeat ja kalliit toimenpiteet ja hoidot sekä päivystys jäisi julkisen puolen vastuulle. Sitte kerrotaan, kuinka ”kermankuorintaa” harrastavat yksityiset pörs-siyhtiöiden omistamat yksiköt ovat tehokkaita ja edullisia. SOS-sotea pari vuotta vetänyt ministeri Juha Rehula koki olleensa sote-valmistelussa ”pelinappulana markkinavoi-mien ohjaamassa pelissä”. Tää on tätä! Tällaista uudistusta ei olisi tu-puttettu, ellei erityisesti kokoomus olisi ryhtynyt pörs-siyhtiöiden juok-supojaksi valinnanvapauden nimik-keellä. Nykyjärjestelmän ongelma on, että terveyskeskuksissa on liian vähän lääkäreitä.

Ongelman ratkaisu: tuhat lääkäriä terveyskeskuksiin

Suomen erikoissairaanhoidtoa pide-tään erinomaisena. Sen sijaan perusterveydenhuollossa yleislääkäripula on jatkunut 1990-luvulta. TNS Gallupin kyselyssä 28 % vastanneilla oli ollut vaikeuksia päästä lääkäriin.

Sote-uudistuksen palattava juurilleen

Viimeisen 12 v ajan on väännetty uutta sotea Suomeen. SOS-hallituksen lähtökohta oli oikea. Piti selkeyttää hoitopolkuja, taata perusterveydenhuollon palvelut, yhdenmukaistaa palvelukenttää, saada ns. yhden luukun periaatteella sekä terveydenhuollon palvelut ja sosiaalipalvelut, keventää hallintoa ja näiden kautta säästää soten kuluissa. Sote-vatulointiin käytetyllä rahalla olisi jo kehitetty paljonkin nykyistä järjestelmää, erityisesti peruspalveluja. Samoin olisi jo voitu integroida sosiaalipalvelut perusterveyden-

huoltoon kuin erikoissairaanhoidtoon. Olisimme voineet tehokkaasti poistaa raja-aitoja palvelujen väliltä. Uudistusta suunniteltaessa pitää ottaa asiantuntijat huomioon - tutkijat ja jokapäiväisen hoitotyön tekijät. Perusteriyöntekijöillä on näppi Suomen valtimolla, näemme, kuinka järjestelmä toimii, mitkä ovat vahvuudet ja heikkoudet. Sitä tieto-taitoa kannattaa hyödyntää.

Lähtökohta kuntapohjaisen järjestelmämme

Nyt on rauhassa mietittävä, mitkä ovat sote-järjestelmämme hyvät puolet ja mitä asioita voi tehdä vielä paremmin. Meillä on yksi maailman parhasista terveydenhoitojärjestelmistä ja kustannustehokkuudeltaan maailman paras! Tärkeintä on nähdä, että leveden hartioiden malli on ongelmien alkulähde.

10 000 - 30 000 asukkaan kunnissa terveydenhoito pelaa ja kustannukset ovat alemmat kuin suurissa kaupungeissa. VATT:n ja Itä-Suomen yliopiston tutkimukset osoittavat, että kuntaliitokset eivät ole missään aiheuttaneet kustannusten kasvun hidastumista verrattuna liitoskuntien aiempaan tilanteeseen ja verrokkikuntien kehitykseen. Näin siitä huolimatta, että liitosten myötä palvelut ovat heikentyneet ja kustannuksia on siirtynyt sote-asiak-kaille. Kuntapohjainen sote-toimi on hyvän järjetelmämme peruspilari.

Tehokas terveydenhuoltomme perustuu julkisiin palveluihin, joita tarvittaessa voi täydentää yksityisten yritysten hoidoilla. Kuntaliiton uusi toimitusjohtaja Minna Karhunen luputtaa jo suurten kuntien puolesta. Toivottavasti hän nopeasti perehtyy työpaikkansa tilastoihin sekä omiin ja muiden maiden koke-muksiin!

Juhani Tanski

Huutolaisyhdistyksen paluu!

Arvokas vanhuus myytiin, kun hallitus päätti säästää vanhusten laitoshoidosta. Samalla tuhannet vanhuksat aloittivat kodeissaan kirjaimellisesti elinkautisen suorittamisen. Vain kellon hiljainen raskuus seuranaan, he liittyivät niiden vanhusten joukkoon, jotka istuvat tai makaavat vasten tahtoaan vanhainkodeissa tai terveyskeskusten vuodeosastoilla. Tämä vanhusten kotiin vangitseminen on tarkoituksellinen, että saadaan huomio kiusallisen huonoista laitos-oloista pois ja muualle eli ”kotihoitoon”, jossa toki nyt huomautettavaa piisaakin.

Useita vuosia koulutetut lähi- ja sairaanhoitajat ovat useilla paikkakunnilla joutuneet omaksumaan uuden ammatin: vartijan roolin laitoksissa. He joutuvat huutamaan vanhuksille saman kuin vanginvartijat vankiloissa tiettyinä kellon aikoina: Lääkkeit! Tosin vankiloissa ne tullevat hyvin säännöllisesti, mutta varsinkin ne, joiden koti muuttui vankilaksi, saattavat saada lääkkeet hyvin epäsäännöllisesti.

Valitettavasti näyttää, että vanhusten olot alkavat muistuttaa enemmänkin eristystä ”rundia” (vankila vankilassa), jossa sieläkin on kuitenkin oikeus tunnin ulkoiluun joka päivä. Herääkin kysymys, mikä se vanhuksen rikos onkaan. Yhtäläisyyden rakentamista hoitopaikan, kodin ja vankilan kanssa pitäisi välttää, mutta

yhtymäkohtia löytyy paljon ja jostain syystä vankiloiden hyväksi. Vanhuksen oikeus riittävään ulkoiluun ja liikuntaan ympäri vuoden koskee myös laitoshoidossa olevaa. Oletaisin, että myös kotiinsa vangitulle vanhukselle tämä sama oikeus kuuluu.

Vanhuspalvelulaki onkin täysin torso, sillä sanktiot puuttuvat. Tehtiin vain kosmeettinen paperi, joka ei sido ketään. Tässä tehdään nyt vanhuksille sama kuin 90-luvun alussa mielisairaaloille, kun ne ajettiin alas ja sairaat ihmiset jätettiin kotiin oman onnensa nojaan. Näin saatiin hyvä säästö, kun huomattava määrä potilaista jäi heitteille ja päättyi lopulta pahimmillaan itsemurhaan. Tilastot olivat kivemman näköiset. Sen jälkeen teh-

tiin varsinainen rahastus yksityisillä mielenterveyspotilaiden asu-mispalveluilla, joka on tänä päivänä kova bisnes hoivayrityksille. Toisen sairaudella rahastaminen on täysin moraalitonta, mutta tähän on kova kapitalismi hoivapalvelutkin ajanut.

Tietenkin kotona asuminen on ideana hyvä, mutta se vaatii kotiin palveluita, jotta siellä selvitään. Nyt luotetaan siihen, että omaiset hoitavat tai ostavat palveluita kotiin erilaisilta yrityksiltä. Ruoka ostetaan sieltä mistä se halvimmalla tuodaan, siivouksen voi ostaa siivousfirmalta ja hoidot tykötärpeineen yrityksiltä. Tämä ei ole suinkaan kehitystä, vaan paluuta historian romukopalle, jonka ”korkeimpana” asteena on paluu huutolaisyheiskuntaan.

Historia muistaa nämä päätäjät ahneina ja välinpitämättöminä pyrkyreinä, jotka myivät hyvän ja arvokkaan vanhuuden rahasta kuin Juudas Jeesuksen.

Jorma Talikka, Janakkala, Varavaltuutettu.

AY liikkeen siirryttävä puolustuksesta hyökkäykseen

Työnantajien, erityisesti Suomen yrittäjät ry:n taholta on raivoisesti hyökätty työntekijää suojaavaa työehtosopimusten yleissitovuutta vastaan. Yleissitovien työehtosopimusten tarkoituksena on järjestäytymättömien työnantajien palveluksessa työskentelevien työntekijöiden vähimmäistyöehtojen turvaaminen. Mikäli työnantaja tai työntekijä on järjestäytymätön, on työsuhteessa kuitenkin noudatettava kyseisellä alalla tai vastaavassa työssä voimassaolevan työehtosopimuksen vähimmäismääräyksiä. Yleissitovuus tarkoittaa myös sitä, että kaikkien kyseisen alan työnantajien on noudatettava yleissitovaa työehtosopimusta, olivatpa he järjestäytyneitä työnantajaliittoon tai eivät.

Työnantajan tulee noudattaa yleis-sitovan työehtosopimuksen määräyksiä työntekijöidensä työsuhteiden vähimmäismääräyksiä alusta asti siitä huolimatta, ovatko työntekijät toistaiseksi voimassa olevassa tai määräaikaisessa työ-sopimussuhteessa. Yleissitovuus on parempi, kuin jossain käytetty minimipalkka.

Tähän liittyy kiinteästi työnantajan tulkintaetuoikeus, jonka ay-liikkeen tulisi vaatia muutettavaksi työntekijöiden oikeudeksi. Työnantajalla ja työntekijällä voi syntyä erimielisyyttä esimerkiksi siitä, kuuluuko työntekijälle jokin työehtosopimukseen määrätty palkan lisä tai vapaa-aika tai onko työntekijällä oikeus saada vuosilomaa.

Tulkintaetuoikeus tarkoittaa, että työnantajan näkemystä oikeasta tulkinnasta noudatetaan erimielisyystapauksissa. Työnantajalla on oikeus tulkita mitä tahansa työsuhteen sisältöä, kuten

lain, työehto- ja työsuhteen määräyksiä. Työntekijällä on velvollisuus noudattaa työnantajan tulkintaa, kunnes asia on ratkaistu asianmukaisella tavalla; viime kädessä tuomioistuimes-sa. Jos työntekijä ei ryhdy selvittämään asian oikeaa tulkintaa, voi työnantajan väliaikainen tulkin-ta jäädä pysyväksi. Tulkintaetuoikeudesta ei ole säädetty. Se johdetaan työnantajan työnjohto-oikeudesta. Tulkinta etuoikeuden siirtämisestä työntekijälle tarkoita-si, että työnantajalle jäisi erivän tulkinnan muutosprosessin käynnistäminen ja käytännössä useilta turhilta riitauttamisilta vältyttäisi-in.

Tässä on ammattiyhdistysliikkeellä näytön paikka torpata myös työnantajien pyrkimys ”palkallisilla sopimusvaatimuksilla” päästä yksipuolisesti määräämään työntekijöiden palkoista, työajoista sekä muista ehdoista.

Kalevi Wahrman

Tolkkua metsätöihin

Hiljattain ympäristöihmiset laittoivat alulle kansalaisaloitteen, jotta valtion mailla kiellettäisiin avohakkuut. Oli viisas ehdotus! Itse olen kauhuissani katsellut junan ikkunasta Pohjanmaalle ja Savon suuntaan matkatessani, miten metsät katoavat. Avohakuiden jäljiltä on vain räaseikköjä, niin kuin Mauri Paasilinna asian ilmaisi. Muutaman vuoden perästä paikalla on pusikkoa, mutta metsästä on vain muistot jäljellä. Ennen ”hyvään aikaan” metsästä sai puuta jatkuvasti, kun hakkuut tehtiin järkevästi puus-toa hoitaen. Nyt isot metsäkoneet hävittävät metsän hetkessä.

Kun olin lapsi, kotonani Pohjanmaalla ”kortteerasi” metsuri Urho, joka oli myös lasten hyvä kaveri. Silloin kun hakkuutyömaa oli melko lähellä, Urholle vietiin kahvia. Äiti oli laittanut kahvipullon villasukkaan, jossa se pysyi lämpimänä. Meistä lapsista oli mukava kuunnella, kun Urho kahvia juodessaan kertoili juttujaan. Illalla hän kunnosti pokasahaansa.

Vanha aika ei enää palaa, mutta jotain tolkkua pitäisi saada metsätöihin! Tuskin yksityisten metsänomistajienkaan aina kannattaa suosia avohakkuuta. Ei pitäisi! Pohjanmaan suot on tehty turpeeksi ja luonto pilattu. Järvet ja joet happamoituvat ja hillamaat katoavat. Junat kuljettavat puuta jalostettavaksi. Postiluukuista työnnetään jatkuvasti mainoksia, jotka lähes suoraan viedään roskiin. Aikamoista metsien tuhlausta!

Savossa on huolenaiheena Talvivaaran perilliset ja niiden

Elina Tala

Luonnonvarat ja ympäristö

Onko oikein syyllistää ympäristön turmelemisesta ja luonnonvarojen ylikäytöstä tavallista ihmistä, jolla ei juurikaan ole tähän todellista päätösvaltaa. Sotakalusto ja aseet ovat raaka-aineiden suurkuluttajia. Niiden käyttö aiheuttaa myös ilmastoon vaikuttavia päästöjä, joilla on vaikutusta ilmaston lämpenemiseen.

Suurin haitta tulee kapitalistisesta voittojen maksimointiin perustuvasta tuotantotavasta. Se kuluttaa energiaa ja raaka-aineita sekä myrkyttää maaperää ja synnyttää saasteita. Kysymykseen, mitä pitäisi tuottaa, on vain yksi oikea vastaus: sitä mitä ihmiset tarvitsevat ja mitä voidaan yhteiskunnan resurssien puitteissa ympäristöhuomioiden tuottaa. Ruoka ja siihen liittyvä nälkäongelma ovat eh-

Sahan työläisten kaavalla suojeltu asuintalo Porvoossa 1800-luvulta. Talotekniikka uusittu: vesi, viemerointi, sähköt. Lämmitys perustuu seitsämään korjattuun tai uusittuun tulisijaan. Rakennettu lämmön talteenotolla toimiva koneellinen ilmastointi jne.

Kuva: Kalevi Wahrman

kä tämän hetken suurimpia maailmanlaajuisia tuotanto- ja jako-ongelmia. **Energian tuotanto ja jakelu on myös EU:ssa suurimpia ongelmia,** missä mennään markkinat edellä ja ratkaisuja tehdään poliittisin perustein eikä ympäristön lähtökohdista. Esimerkkinä tästä on pari vuotta sitten asetettu 40 prosentin tulli kiinalaisille aurinkopaneeleille.

Tuotteiden ja tavaroiden käytön jälkeinen kierrätys on tietysti tärkeää, mutta niistäkin saatava raaka-aine ja sen kuljetus kuluttaa paljon energiaa. Erityisesti ”kodin” laitteet ja käyttötavarat tehdään lyhytikäisiksi ja ne koteloidaan niin, että niitä ei voi avata ja korjata laitteen kuoria rikkomatta. Elektroniikkaa ja myös muita kulutustavaroita on jopa suunniteltu kestämaan vain määräajan. Talonrakennuksessa on sama linja. Rakennuksille on suunniteltu

aiheuttamat tuhot. Ei ole helpompaa muuallakaan. Columbian yliopiston professori Saskia Sassenin kirjassa kerrotaan, että joka puolella maailmaa on omat talvivaa-ransa. Ylikansalliset yhtiöt ottavat käyttöönsä luonnonrikkaukset, öljy- ja malmivarat. Sitten kun kaikki on hyödynnetty, yhtiöt poistuvat paikalta ja jättävät jälkeensä saastuneen maan ja luonnon. Toisaalla ihmisiä ajetaan asuinsijoiltaan, si-jaan tulee palmuöljymetsä tai ylikansallinen agribisnes.

On vaikea ymmärtää karkottamisen prosesseja, sanoo Saskia Sassen kirjassaan Karkottamisen logiikka. Se ilmestyi englantiksi neljä vuotta sitten ja suomen- nettiin viime vuonna. Kirjan sano- ma on yhä ajankohtaisempi. Ihmi- siä ajetaan ulos työstä, kodeistaan ja asuinpaikoiltaan ja tämä kehitys kiihtyy yhä.

Elina Tala

Näin kävi kun kokoomusta seurattiin

Raha ennen ihmistä – siinä suurpääoman edustajan motto, vaikka sitä ei ääneen koskaan ole sanottu. Suomalainen työväenliike teki suuren virheen -80 luvun lopulla alkaessaan veljeillä kokoomuksen kanssa. Siitä lähtien työläisille ja heikompiosaisille kyyti on ollut kylmää. Vasemmisto alkoi uskotella itselleen ja hyväksyä oikeiston ajatus vapaan markkinatalouden renkinä olostavaltiossa. Uskoteltiin valtion ottavan tarvittaessa niskalenkin markkinavoimista, vaan kuinka on käynyt?

Kokoomukselle oli sodan jälkeinen politiikka myrkyä. Se joutui sivusta katselemaan kuinka luotiin valtion-yhtiöitä, julkisen sektorin rooli palveluiden tuottajana oli sille ”punainen vaate”, kuten myös peruskoulu-uudistus.

Koko kapasiteetillaan kokoomus, sen sylikoira oikeistolainen lehdistö ja elinkeinoelämä löivät vettä myllyyn mollataksaan saavutuksia, joita hyvinvointivaltion rakentamisessa saavutettiin. Parjauskampanjoissa muistettiin irviä terveyskeskuksia arvauskeskuksiksi, kunnan ja valtion työntekijät olivat lapioon nojailevia ressuksia jne. Mikään ei ollut hyvää ja toimivaa, mitkä tuotettiin valtion ja kuntien toimesta.

-70 luvun lopulla USA:sta käsin alettiin markkinoida uus-

liberalistista talouspolitiikkaa. Sen idea oli vähentää julkisen val- lan roolia ja antaa palvelut markkinoiden hoidettaviksi. Julkista sek- toria syytettiin raskassoutuisuudesta, byrokraattisuudesta ym. Kun taas markkinat ovat ketteriä, uudistuskyy- kyisiä ja kilpailun myötä palvelut hoituu erinomaisesti ja edullisesti.

Sosialismin romahdettua oikeistolaisuus puhurin lailla levisi pitkin maailmaa. Romahdus- ta käytettiin surutta esimerkkinä julkisen puolen toimimattomuudesta. Aikansa vasemmisto rim- puili vastaan, mutta myöntyi markkinavoimien yhä laajempaan rooliin yhteiskunnan eri alueilla.

Valtionyhtiöitä laitettiin ”lihoiksi”, valtion ja kuntien kunnos- sapito – ja rakennustyöt pikkuhil- jaa ulkoistettiin jne., kunnes oltiin

valmiit ryntäykseen hyvinvointi- valtion ”kivijalkaan” eli hyvinvointi- palveluiden kaappaamiseen.

Kolmosen kympin uutiset ker- toi vanhuspalveluiden kehityk- sestä oleellisen, sen kaiken kurjuuden, missä palvelut ovat: Yksityi- set tuottavat jo nyt vanhuspalveluis- ta 41%, järjestöt 25% ja julkinen puoli enää 34% . Työvoimapaal- lut, osin Kela - palvelut, VR: n alas- ajo ym. ym., kuka väittää, etteikö markkinavoimat olisi nousseet ren- gistä isännän rooliin yhteiskunnas- samme?

Markkinatalous ottikin sen niskalenkin valtiosta ja ajan kysy- mys, milloin tekee lopullisen selä- tyksen. Ja tekeehän se jos yhä ko- koomusta seurataan ja kansalaiset katselevat menoa tyyneä sivusta. Ensimmäinen askel selätyksen es- tämisessä on, että kevään vaalien jälkeen vasemmisto ei alistu me- nemään samaan hallitukseen ko- koomuksen kanssa – on aika vihel- tää se peli tyystin poikki.

Hannu Tiainen
31.1.2019

Hannu Huhtala 80 vuotta

Hannu muistaa hyvin ajan, jolloin ruis leikattiin sirpillä ja puitiin ri- hessä. Kaura ja ohra jo puitiin pui- makoneella ja kylän pienviljelijäyh- distys vuokrasi tarvittavia koneita. Kaikki sisarukset olivat aivan nuo- resta saakka mukana talon töissä. Jo 11-vuotiaana käytiin isän mu- kana metsätöissä ja kuorittiin mm. porsia.

Kylän asukkaat olivat vasem- mistolaisia. Silloin sodan jäl- keen SKDL ajoi pienviljelijän asiaa, huolehti lapsilisistä, kouluruokai- lusta ym. Kylässä pidettiin usein erilaisia SKDL:n tapahtumia ja tu- pa-iltoja ym. Kansandemokraatti- nen liike teki suuren työn juuri siinä saumassa, kun suuret ikäluokat var- tuivat pientiloilla aikuisikään.

Koti ei pitkään voinut tarjo- ta elantoa varttuvalle miehelle. Hannu sai ensimmäisen työpaikkans- a Tampereella Finlaysonin tekstii- litehtaalla ”tukkikellarissa” eli lanka- osastolla, jossa lankoja säilytettiin metallitukeissa. Täältä hänen tie kul- ki kutomoon ja sitten luonti-osas- tolle. Finlaysonilla vietetyn neljän vuoden jälkeen oli vuorossa pak- ollinen palvelu ”Suomen raskaas- sa”, jonka Hannu kärsi Hennalassa. Sen jälkeen hän palasi vielä Finlay- sonille, mutta uhrasi vuodesta 1960 työvoimansa Aaltosen-Kivekkään Sarvis Oy:llä, jossa hän viipyikin yli 30 vuotta. Sarviksella ammattiliit- totoiminta oli vireää. Hannu liittyikin välittömästi Työläisliittoon, joka sit- ten muutettiin Kemianliitoksi.

Sarviksella toimi myös aktii- vinen SKP:n osasto, jonka jäsenek- si Hannu liittyi myös v. 1960. Puolue- osastossa toimi silloin aktivisti Ei- no Johteinen, joka ohjasi Hannun puolueen jäseneksi. Einon veli, Taisto Johteinen, toimi pitkään Ke- min kaupunginjohtajana. Taisto kir- joitti merkittävän kirjasen kunnal- lispolitiikasta. Eino itse vietti sota- ajan Vaasan vankilassa ja heidän veljensä Jorma Johteinen menehtyi ohranan kuulusteluissa sota-aikana.

Sarviksella oli parhaimmil- laan 500 työntekijää. Hannu otti puolueosaston vetovastuun v. 1965. Samoihin aikoihin hänelle lanke- si myös ammattiosaston talouden- hoitajan posti. Tästä tehtävästä hän

Hannu Huhtala syntyi 14.1.1939 Satakunnassa La- vialla Haunian kylässä. Siellä asukkaat olivat pien- viljelijöitä, jotka viljelivät entisten torppien maita. Hannun isoisä lunasti myös torppansa, joka siirtyi Hannun sedälle. Suurempien talojen isännät olivat kuitenkin perustaneet Noormarkun puolelle Las- silan kylään vaneritehtaan, joka meni konkurssiin v. 1928. Monet sahan omistajataloista menettivät maansa valtiolle. Hannun isä sai ostaa näistä mais- ta vielä itsenäistymättä olleen 7 ha torpan, johon valtio oli liittänyt mukaan 15 ha metsää.

Kuva: Markku Huhtala

Hannu ja Leena Huhtala eläkeläisten leikkausten vas- taisessa protestissa Kansalaistorilla 8.10.2015

luopui sitten vuonna 1970 tultuaan valituksi pääluottamusmiehek- si. Nämä olivat isoja hommia 500 työntekijän tehtaassa. Pääluotta- musmiehen pestiä hän hoiteli en- sin vuoteen 1986 ja jälleen vuode- ta 1988 vuoteen 1992 tehtaan sulke- miseen saakka.

Sarviksella käytiin 1970-lu- vulla useita työtaisteluja eten- kin palkoista ja työajoista. Mones- ti työnantaja yritti polkea palkko- ja. Palkoista käytiinkin 70-luvulla yli kahden viikon työtaistelu. Usein am- mattiosasto olikin työtuomioistui- messa työtaistelujen johdosta ja liit- to joutui maksamaan rangaistussak- koja. Oli myös tapaus, jossa työnan- taja hävisi jutun. Silloin työnantaja oli vienyt luottamusmiehen kopista asiakirjan, joka käsitteli naistyön- tekijöiden urakkasopimusta.

Hannulla on pitkältä ajalta kokemusta ja tuntumaa työväen- liikkeeseen. Se liittyy jo luokkaso- dan tapahtumiin, joiden kohtaloissa äidin sisaren mies teloitettiin. Myös Isän siskon mies kuoli Lappeenran- nassa vankileirillä. Monet sukulai- set toimivat punaisten riveissä. Isä pakeni luokkasodan jälkeisiä vai- noja pysytellen piilossa siihen saak-

ka, kun teloituk- set lailla lopetet- tiin. Sodan aika- na Hannun äi- din nuoremman siskon mies, joka oli aktiivi kom- munisti, sai asua Hannun kotitilal- la piilossa. Muu- toin hänet oli- si vangittu ja mahdolisesti teloitettu. Han- nun vanhempi veli (s. 1923) teki rintamalla sodan vastaista työtä ja joutui tästä syys- tä vankilaan

H a n n u muistaa, kun oltiin ylimääräi- sessä edusta- jakokoukses- sa 1970. Tämän jälkeen hän ehti osallistua moniin edustajakokouk- siin. Samoin hän toimi pitkään SKP:n Tampereen piirin piirikomitean jäsenenä. Matkan varrella ikävimpiä kokemuksia oli SKDL:n lopettami- nen ja Neuvostoliiton hajottaminen, jonka jälkeen iski joksikin aikaa pie- ni lamaannus, joka sitten kuitenkin asioita ajatteleamalla meni ohi.

Hannu tunnettiin Tampe- reella vasemmistolaisena akti- vistina. Osittain siksi hän ei löytä- nyt enää Sarviksen lopettamisen jälkeen uutta työpaikkaa. Hannu toimii edelleen SKP:n Kaukajärven osastossa. Mieleen muistuu, miten ajat ovat monesti olleet kovia ja vai- keita. Kuitenkin tämä nykyinen aika tuntuu vaikeammalta ja jopa vaarallisemmalta. Työväenliikkeen on- gelmista huolimatta myös Hannul- la on varmistunut luottamus siihen, että sosialistinen kehityslinja on ai- noa mahdollisuus selvittää nyky- maailman kriisit järjestykseen.

Järjestöväki sekä kaik- ki ystävät ja toverit toivottavat Hannulle hyvää jatkoa.

KÄ/Toim.

Kansanrintama ja kommunistit

Olemme keskustelleet kansanrintaman merkityksestä taistelussa markkinakapitalismia vastaan. Vanhan SKP:n ohjelmaan ylimääräisen edustajakokous v. 1970 sisällytti tämän seuraavasti: ”SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopolēja ja poliittista taantumusta vastaan työtätekevien demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi”. Kominternin 1935 pidetyn 7. konferenssin jälkeen alkoi taistelu demokratian puolesta muuttua kommunististen puolueiden päälinjaksi. Tämä ajatus perustuu siihen, että kapitalismin kriisi-ilmiöiden torjuminen palvelee objektiivisesti kaikkien työläisten etuja. Siksi 30-luvulla nähtiin välttämättömyydeksi yhteistyö kapitalismin terroristista muotoa, fasismia, vastaan.

SKP ja KTP eivät hyväksy kansanrintamataktiikkaa

Monet SKP:n ja KTP:n piirissä toimivista kommunisteista eivät halua tätä hyväksyä. SKP painottaa lähes pelkästään Marxin merkitystä, jättää huomiotta työväenluokan luokkataistelun strategian ja taktiikan ja esittää kielteisessä valossa sosialismin kokemuksen. Sama esiintyy KTP:lla vähän päinvastaisessa muodossa. KTP kirjoittaa ”TKS:n olevan Suomen ainoa marxilais-leniniläinen sanomalehti”. Tästä huolimatta myöskään KTP:n tämänhetkisestä ”työkalupakista” ei löydy marxilaiseen tieteseen perustuvaa arviota taktiikasta, joka johtaa irrottautumiseen uusliberalismista ja ohjaa sosialistiselle kehitysuralle. He eivät näe, että maassamme ei löydy poliittista liikettä, joka yksin kykenisi esittämään uskottavan poliittisen vaihtoehdon kovalle markkinakapitalismille. He eivät myöskään erota, että nykyinen uusliberalismi on uusi muoto kapitalismin kehityksessä.

Kansanrintama yhdistää laajat joukot yhteistyöhön

TKS:n 23.11.2018 julkaisemassa ar-

tikkelissa KTP:n puheenjohtaja Mikko Vartiainen sanoo, että Suomessa kansanrintamalla on tarkoitettu vasemmiston ja keskustan puolueiden yhteistyötä ja viittaa samalla vuosien 1944- 48, 1966-71 ja 1972-75 hallituksiin, joissa SKDL ja keskust/Maalaisliitto olivat mukana. Mikko yrittää hämmentää asioita mainitessaan, että ”työväenluokan valtaan niillä ei pyritty eikä missään tapauksessa sosialismiin. Mikon tulisi tietää, että demokraattisen yhteistyön tavoite ei olekaan työväenluokan välitön valta ja sosialismi. Demokraattisen yhteistyön funktio on siinä, että kapitalismissa on eri tavalla ajattelevia ja erilaisten asioiden puolesta toimivia tahoja. Yhteisrintaman kautta voidaan näiden kaikkien voima kohdistaa sellaisten poliittisten asioiden korjaamiseen, joista ollaan yhtä mieltä. Mitä tulee Mikon mainitsemiin hallituksiin, niin Kominternin 7. kongressi piti hallitusyhteistyötä mahdollisena demokraattisen yhteistyön muotona. Dimitrov totesi, että sen tehtävänä ei tule olemaan kapitalismin hävitys ja suuntautuminen sosialismiin.” Se suuntautuu vain monopolēja vas-

taan.” Kyllä vuosien 1944-1948 hallitusyhteistyö lähtökohdiltaan vastasi rintamapolitiikan vaatimuksia.

Joukkojen tulee löytää yhteiset tavoitteet

Vartiainen kysyy: ”Voisiko kansanrintaman perustaa yksilöiden väliseksi yhteistyöfoorumiksi?” Hän vastaa itse, että teoriassa voi, mutta viittaa ”vastalanseerattuun uusliberalisminvastaiseen kansanrintamaan”, että ”heti tulee ongelmia, koska yksityiset ihmiset ymmärtävät asiat omalla tavallaan.” Mikko jatkaa: ”näyttää siltä, että tällaiseen kansanrintamaan voi tuoda tullessaan omat käsityksensä siitä, mikä yhteiskunnallinen tilanne on muutettava, millainen on vaihtoehto ja tarvittavat uudet keinot ja ratkaisut, sekä millainen on se uusi maailma, joka rakennetaan.” Mikko sanoo asiat tässä aivan oikein. Ihmisillä on kaikilla oma mielipiteensä asioista. Minkäänlaista poliittista järjestöä tänään ei perusteta, elleivät ihmiset ensin tuo sinne omia mielipiteitään. Sitten tulee käydä uuvutta-vaakin keskustelua yhteisestä poliittisesta linjasta. Jos KTP aikoo siirtää Suomen sosialismiin suoraan ilman demokraattisessa rintamassa tapahtuvaa joukkojen järjestäytymistä, tulee silloinkin eteen tämä tehtävä. Valmiita ihmisiä näihin tehtäviin ei löydy.

Demokraattiset uudistukset edeltävät sosialismia

KTP ei näe kapitalismin kehityksen eri vaiheita, kun se ilmoittaa, että ”tunnuksenamme on kapitalismin, ei uusliberalismin vastustaminen.” Kapitalismin kehityksessä tapahtuvien muutosten johdosta myös kapitalisminvastaisen luokkataistelutaktiikan tulee muuttua. Globalisaation mukana kapitalismi siirtyi sääntelypolitiikasta monetarismiin, jota leimaa kaiken yhteiskunnallisen säätelyn kieltäminen, julkisen toiminnan ja omistuksen yksityistäminen sekä valtiovallan päätöksillä suurka-

pitalistien tukeminen. Tämä on uusliberalismia. Kansanrintaman merkitys on siinä, että nykytilanteessa suuret joukot eivät lähde tukemaan suoraan sosialistista muutosta. Ensin tarvitaan demokraattinen muutos. Tässä kehityksen vaiheessa ihmisten yhteiskunnallinen kokemus ja tietoisuus kasvaa. Yhteiskunnan demokraattiset saavutukset voidaan turvata lopullisesti estämällä suurkapitalisteja enää koskaan ottamasta yhteiskunnallista valtaa käsiinsä. Siksi yhteiskuntakehitys tulee suunnata sosialistiselle kehitysuralle. Yhteiskunnallinen tilanne voi aina nopeasti muuttua. Rintamapolitiikka takaa sen, että tällaisessa tilanteessa voidaan nopeasti muuttaa luokkataistelutaktiikkaa.

Yhteiskuntakehityksessä ei ole pysyvää tilaa

Mikko Vartiainen ei ole selvästikään tutustunut Kansan äänen kirjoitukseen, marxilaiseen teoriaan tai Komunistien Liiton asiakirjoihin ilmaisessaan, että kansanrintaman tarkoitus on ensin valheellisesti houkutella ihmiset muodostamaan laaja vastavoima uusliberalismille ja sen jälkeen vasta paljastaa heille salaisuutena, että se onkin sosialismi, johon pyritään. Kansanrintaman rakentaminen ei onnistu, elleivät kaikki siihen liittyvät elementit ole näkyvissä rinnakkain. Yhteiskuntakehitys ei jää koskaan paikalleen. Kapitalismin demokraattinen vaihe ei ole pysyvä tila. Yhteiskunnallisen rakenteensa vuoksi kapitalistin on pakko pyrkiä saavuttamaan uudelleen yhteiskunnallinen valta. Tästä ristiriidasta selvittää vain sillä, että kapitalismilta suljetaan lopullisesti mahdollisuus ottaa yhteiskunnallinen valta käsiinsä.

Ero EU:sta on ero uusliberalismista

TKS:n artikkelissa kysytään, että mitä peitellään, jos vaaditaan irtaantumista ”EU:n ylikansallisesta yhteiskuntapolitiikasta”, mutta ei Suomen

eroa EU:sta. Ei tässä peitellä mitään. Useissa yhteyksissä mm. Kansan äänessä olemme ilmaisseet, että juuri EU on uusliberalistisen politiikan toteuttaja ts. organisaatio Euroopassa. Ei EU:sta voi erota, ellei samalla eroa uusliberalismista. Tunnus ”irti EU:sta” on tyhjä slogan niin pitkään, kun ei ole esittää millainen on EU:n jälkeinen uusi ei-uusliberalistinen politiikka ja miten se toteutetaan. KTP:n julkaisuissa emme ole huomanneet, miten tähän asiaan olisi puututtu. Artikkelissa myös toistetaan slogania, että yhteistyön ja liittolaisuuden tulee rakentua alhaalta ylös. Tästä jo Kominternin 7. kongressi totesi, että neuvottelut ovat mahdollisia ja välttämättömiä kaikilla tasoilla.

Yhteistyön edellytykset ovat olemassa

Artikkelin lopussa kuitenkin viitataan KTP:n ohjelmaan ja todetaan ”yhteistyöpolitiikalla olevan suuri merkitys työväen taloudellisten ja sosiaalisten etujen puolustamisessa.” Lisäksi sanotaan, että tuloksellinen taistelu pääomapiirejä vastaan on syntynyt silloin, kun siihen on yhdistynyt kapitalisminvastainen vaihtoehto. Se on totta. Siksi me kansan äänen järjestöjen piirissä olemme pitkään eri joukkotilaisuuksissa esitelleet tunnusta ”Voittoisa työkanasooa sosialismiin”. Eikö tässä kuitenkin olisi lähtökohtaa todelliselle yhteistyölle?

KÄ/Toimitus

Lähteet:

- KÄ:n 6/2017 artikkeli: Demokraattinen rintama ja uusliberalismi s. 2
- KL:n arvio: johtopäätöksiä Suomen kommunistisen liikkeen lähihistoriasta, www.kommunistienliitto.com. opintoaineistot
- Urho Jokinen: Artikkelit vuodelta 1970, ”Työväen yhteisrintaman ja fasismien vastaisten voimien kansanrintaman ongelmista kominternin 7. kongressissa 1935

Kuntaliitoksen historiaa

Kuntaliitosten innokkuus on kummasti kadonnut. Jämsässä on muisteltu kymmenen vuoden takaisia tapahtumia. Seutukunnan valtalehden eli Keskisuomalaisen aluetoimittaja teki muistopäivästä kolumnin lehteen. Jämsänkoscella äänestettiin kansanäänestyksellä 1995 Jämsään liittymisestä. Tulos oli ylivoimainen voitto itsenäisyyden kannattajille. Tulos oli myös suuri järkytys liitosta ajaneille tehtaan johtajille. He olivat tottuneet vuosikymmenten aikana, että kunta ja tehdas on sama asia. Rehellisyyden nimissä on mainittava tehtaan tarjonneen aikanaan sosiaali- ja muita palveluja, jotka nykyaikana valtiolta järjestää ja maksaa.

Kansanäänestyksen jälkeen alkoi hidas myyräntö Jämsänkosken itsenäisyyttä vastaan, jopa kaupunginjohtaja ei tuntunut tietävän millä puolella hän on. Eikä aikaakaan niin todettiin kuntaliitosneuvottelujen alkaneen. Jämsänkosken liitosneuvottelijat olivat toistaitoisia, he eivät muistaneet, että jämsäläisillä on aina ketunhätä kainalossa. Terveysaseman säilyttämistä Jämsänkoskella kannatettiin, lupaus on videolla. Valitettavasti kukaan ei tajunnut lupauksen vaativan mustaa paperille. Itse liitoksen päämääräksi asetettiin leveämpien hartioitten saanti ja tämäkös on minua naurattanut. Jämsän nykyiset hartiat ovat kaljapullo hartiat. Taloustilanne on musta, veronmaksajat ja virkamiehet pakenevat muualle. Asiaan sopii sananlasku ”rotat jättävät uppoavan laivan.”

Liitosasiasta ei enempää, eräänä päivänä tuli sitten tieto liitoksen tapahtumisesta. Esitin silloin virallisen pyynnön, että Jämsänkoskella järjestetään suruliputus liitospäivänä. Tämä herätti silloin jonkinasteista huomiota. Mutta tänään 10 vuoden kuluttua minulle on usea kuntalainen kertonut olevansa nyt samaa mieltä kanssani. Jämsänkosken kohtalo

on ollut juuri niin, karu kuin sen ennustin olevan ennen liitosta.

Liitoksen lähtökohta oli jo vastoin kaikkia järkevyyksiä. Maalaisliittolais-kepulainen agraariyhteiskunta ja vanha teollisuusyhteisö yhdistetään, niin eihän siitä tule kuin paljon poruja ja vähän villoja. Alueella on lisäksi painolastina 100 vuoden takaisen luokkasodan selvittämättömät murhat. Haavat ovat edelleen auki ja pysynevät vielä toiset 100 vuotta.

Esitin myös liitoksen aikana vaihtoehdoksi Jämsänkosken itsenäisyyden säilyttämistä tai liittymistä Jyväskylään, kuten Korpilahti teki. Jämsän taloustilanne nykyään johtanee muutama vuoden sisällä liitoskunnan etsimiseen, nyt on vaan ongelma, kuka huolisi Jämsän kaverikseen. Asetan Jämsän luottamus- ja virkahenkilöt vastuuseen nykytilasta, sillä jos jollain kunnalla olisi samanlaiset mahikset kuin Jämsälä, se olisi valtakunnan varakkainta aluetta. Kaksi paperitehdasta, Himoksen alue, puolustusvoimien toiminta Hallissa, Cenencor Jämsänkoskella jne.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Isku pienten kuntien elinvoiman pallean

Heikki Pettinen kirjoitti erinomaisen kolumnin torstaina 10.1 Ylä-Satakunnassa otsikolla: ”Ei nyt sentään asumaan”. Kirjoituksen aihe oli, kuinka vaikea on maaseutukuntien, pienten ja keskisuurten kaupunkien saada uusia asukkaita, vaikka työpaikkoja olisi tarjolla. Esimerkkinä kirjoituksessa käytettiin Uuttakaupunkia, jossa sijaitseva autotehdas on lisännyt työpaikkoja vuosittain jopa tuhannelle uudella työntekijällä. Silti kaupungin väkiluku on pienentynyt. Toïssä käydään Turusta, koska siellä on kuulemma paremmat palvelut kuin vajaan 16 000 asukkaan Uudessakaupungissa.

Luettuani kirjoituksen, haukoin henkeä. Olin kuin saanut iskun pallean. Kuulun elinvoimatoimikuntaan, jossa olemme päättäneet punaisina miettineet, miten saada uusia yrityksiä ja sitä kautta uusia asukkaita Kihniöön. Nyt Pettisen kolumni paljasti karun totuuden, maalle eikä edes keskisuuriin kaupunkeihin haluta muuttaa, vaikka tarjolla olisi kokoaikaisia työpaikkoja ja asuntoja sekä kaunista ja rauhallista luontoa. Aloin miettiä syitä, miksi kehitys on saanut tuollaisen suunnan ja onko peli niin sanotusti menetetty, pitääkö nostaa kädet pystyyn??

Olen pikkuhiljaa alkanut ymmärtää, kuinka on jo syntynyt monta sukupolvea, joiden kotikunta on suuret kaupungit. On synnyttänyt, vietetty lapsuus, nuoruus ja kasvettu aikuiseksi kaupungin sykkeessä, niiden lähiöissä. Jos oli meillä maaseuduilla asuville kova paikka aikoinaan jättää kotikonnut työn perään lähtiessä, varmaan kaupunkilaiset tänään kokevat samanlaisia tunteita, jos heille tarjotaan

mahdollisuutta muuttaa maalle tai edes pieniin ja keskisuuriin kaupunkeihin.

Yhä vähemmän, yhä suuremmalla osalla väestöstä ei ole siteitä maaseutuun. Ajatuskin maalle muuttamisesta saa kaupunkilaisiksi syntyneillä keskisormen nousemaan pystyyn. Ilmiö ei ole suomalainen, muutamia vuosia sitten taisi ylittyä raja, kun maapallon väestöstä yli puolet asuu kaupungeissa ja suunta ilmeisesti jatkuu. Käymmekö kuntien elinvoimatoimikunnissa ja muissa päätävissä elimissä toivonta taistelua ”tuulimyllyjä” ja vääjäämätöntä kehitystä vastaan? Ajattelen näin, on kuitenkin valtava määrä ihmisiä ja perheitä, jotka haluaisivat asua turvallisissa ympäristöissä, ammentaa luonnosta voimaa, kasvattaa lapset oppimaan elämään sopusoinnussa luonnon monimuotoisuuden kanssa. Halutaan myös etsiä rauhaa ja hypätä pois yhä kiihtyvistä markkinatalouden noidanympeyrästä. Olisiko tässä yksi keino kun-

tien kehittämisiin ja asukaskadon pysäyttämiseen?

On mietittävä kestäkö yhteiskunnan kantokyky yhä kiihtyvän kaupungistumisen? Taidamme jo nyt maksaa esim. asumistukia kaupunkiväestölle vuosittain noin 2 miljardia euroa, jos oikein olen ymmärtänyt. Kun mukaan lasketaan muut sosiaalimenot, erilaiset lisääntyvät sosiaaliset ongelmat, turvattomuuden mukanaan tuomat kasvavat mielenterveyteen liittyvät pahoinvoinnit, niin onko mitenkään järkevää kasvattaa kaupungistumista vain markkinatalouteen ja sen edunvalvontaan tuijottaen?

No, jotain hyvää myös löysin Pettisen kolumnista. On nimittäin ihan turhaa haikailla pienten kuntien liitoksia, koska jos keran 15 000 – 20 000 väestömäärän kaupungeilla ei ole vetovoimaa, eikä elinvoima liittämällä kummene, niin markkinoidaan vain pientä ja pippurista itsenäistä Kihniötämme. Se on paikka, josta löytyy erilaista eksotiikkaa, elinvoimaa ja hyvät palvelut, kun vain taistelemme niistä kuin noissa keskisuurissa kaupungeissa, joissa väistämättä välimatkat palveluihin kasvavat.

Hannu Tiainen Kihniö
Kyykystä ylös yhteislistan kunnanvaltuutettu

Kuoleman jälkeisestä elämästä

Mutsini delasi viime heinäkuussa. Hautajaiset pidettiin läheisten kesken Hietsun krematorion snadissa kappelissa. Muisteltiin, soitettiin musaa ja jätettiin viimeiset jäähyväiset. Tilaisuuden jälkeen käytiin kimpassa raflassa syömässä. Mutsille pidettiin myöhemmin toinen muistotilaisuus, johon kutsuttiin hänen elossa oleva systerinsä ja broidinsa sekä näiden kakrut.

Mutsin kuoltua hain faijalleni hänen edunvalvojanaan perhe-eläkettä. Sitä virtasi entisen satamajätjän tilipussiin valtaiset 168 euroa. Vastaavasti äijän asumistuki ja kansaneläke surkastuivat 207 eurolla. Yhteiskunta piti huolta, ettei palvelutalossa asuva 91-vuotias dementoitunut ja pyörätuolissa työnnettävä vanhus päässyt vaurastumaan. Toivottavasti kansanedustajat, valtioneuvoston jäsenet ja valtion ylin virkamieskunta valvoisivat yhtä suurella antaumuksella maamme kansallisomaisuutta, verovarojen käyttöä, veronkierron harrastajia ja veroparasiitteja.

Perukirja

Nuorempi broidi laati mutsin kuolinpesän perunkirjoituksen. Mutsi oli ikänsä pienipalkkainen neljän skidin äiti ja yhden huollettavan äijän muija. Kun mutsin tililtä oli maksettu hautaus- ja muistotilaisuuskulut, sukuselvitykset ja virkaspettarit, kämpän vuokra ja sähkö sekä lasarettimaksut, laariin jäi fyrrkkaa 3 200 ja risat euroa. Kertynyt summa jaettiin 20.10.2018 laaditun perinnönjakosopimuksen mukaisesti ja pykälä tiukasti noudattaen faijalle ja neljälle kundille. Kaikki sujui vaivatta ja hyvässä fiiliksessä.

Byrokratia alkaa jauhaa

Faijani peri puolisonsa kuolinpesästä ruhtinaalliset 1 600 euroa ja rapiat. Maistraatin taholta ilmeni, että minä olen jäävi edustamaan edunvalvojana faijaani oman mutsini ja faijani vaimon perinnönjaossa. Joten päätin hankkia sijaisedunvalvojan tililleni hoitamaan asian. Avovaimoni suostui duuniin. Lähetimme lokakuussa suostumuksen ja hakemuksen maistraattiin, jossa se muhi muutaman viikon. Mutta eihän sekään käynyt. Virkailija kehoitti 9.11.2018 minua etsimään uuden edunvalvojan sijaisen, joka ei ole läheinen minulle, eikä kenellekään muullekaan kuolinpesän osakkaalle. Tämän lisäksi hän pyysi minua toimittamaan maistraatille perukirjan. Minä toimin näin ja hoidin hommat kondikseen.

Henkikirjoittaja meilasi minulle 16.1.2019: ”Isänne edunvalvonta-

asioihin liittyen ilmoitan, että edunvalvojan sijainen on nyt määrätty ja päätökset ovat postin mukana tulossa. Jotta saatte osituksen ja perinnönjaon toimitettua, tulee edunvalvojan sijaisen hakea lupaa oheisella kaavakkeella. Hän toimii hakijana. Hakemukseen luvan saamiseksi osituksen ja perinnönjaon toimittamiseen tulee liittää ositus- ja perinnönjakokirjaluonnos, jonka sitten osakkaat voivat allekirjoittaa ja sijainen isänne puolesta allekirjoittaa, kun lupa maistraatista on myönnetty.”

Byrokratia jatkaa hidasta jauhamista

Lopuksi henkikirjoittaja suuressa viisaudessaan ja päättäväisyydessään totesi, koska pykälät ovat pykälä: ”Kun olette saaneet ositus- ja perinnönjakokirjaluonnoksen laadittua, toimittakaa se edunvalvojan sijaisen tekemän hakemuksen kanssa maistraattiin, niin voimme jatkaa ositus- ja perinnönjakoluvan käsittelyä maistraatissa. Lupa-asia on tällä hetkellä rauennut.”

Styylattuani sähköpostitse Uudenmaan maistraatin kanssa 3,5 kuukautta sijaisedunvalvojan järjestämistä perinnönjakoa varten päätin, että asia saa minunkin osaltani raueta, koska tämän turhauttavan rumban kustannukset ovat yhteiskunnalle paljon suuremmat kuin faijani eläke ja hänen saamansa perintö - 1 600 euroa ja rapiat. Postasin eilen maistraattiin tarkan selvityksen faijani vuositilistä, josta selviää sentilleen hänen tulonsa ja menonsa sekä hänelle 28.12.2018 maksettu 1 600 euron ja rapiat suuruinen perintö. Jos byrokraateilla riittää vielä puhtia, tutkikoot faijani tilinpäätöstä. Repikööt reiskansa!

Kuoleman jälkeinen elämä näyttää olevan varsin kafkalaista. Pienituloinen yksilö pyörii systeemin rattaissa, ja valvonta skulaa verovaroilla. Hallituksen häiskät myöntävät verohelpotuksia kaverilleen, myyvät valtion omaisuutta heille ja pitävät huolen, ettei veroparatiiseihin siirrettyihin varoihin kajota. Systeemi skulaa ja valvonta ei pelaa, koska pykälät ovat pykälä.

Matti Laitinen 17.1.2019

YMMÄRRYSTÄ VAILLA

Täyttä ymmärrystä vaillo, sanottiin joskus tavallisista ihmisistä. Jokohan niin pitäisi sanoa myös Suomen herroista, vai onko vika aina meissä muissa.

Pitää säästää koulutuksesta sanovat, kun rahaa ei ole. Täytyy supistaa terveydenhoitomenoja, asettaa perälauta kustannuksille, kun raha ei riitä. Vanhusten hoito yksityisille, koska ne osaavat säästää. Eihän sitä velkaa pidä tehdä, kun valtion rahamassi on tyhjä. Millä ne lapset ja lastenlapset sitä sitten maksaa?

Välttämättömiä menoja ovat kuulemma ”hävittäjä” hankinnat. (Kas, kun ei asuntojen rakentamishankinnat ole välttämättömiä). Uusiin koneisiin tarvitaan 10. miljardia, ehkä 20 miljardia, kun määrää lisätään. Mi-

ten valtion tyhjistä pussista saadaan niin paljon kaivettua?

Eräs viisas kansanedustaja keksi, ei rahoiteta niitä budjetin kautta vaan muuten. Ei hän jatkanut miten niin ”muuten”. Riittävätkö valtion omaisuuden myynnistä sivuun pannut tulot siihen. Vai missä on se salainen rahasäkki? Salaisuus on hiljattain paljastettu. Eläkerahastoissa on tallella yli 200. miljardia. Sieltä se raha lähtee vähin äänin, ei kerrota vanhuksille mitään.

Unto Kiiskinen Jokioinen

Kaupunkitekhninen ongelma sosiaaliseksi ongelmaksi

Helsinki halusi aikanaan tunkea kaiken liikenteen – toisella ”pitkälläsilalla” – Helsingin niemen kautta, ennen kuin havahduttiin kehäteiden rakentamiseen. Ongelma on jäänyt pysyväksi riesaksi niin helsinkiläisille (melu, ilmansaasteet) kuin lieksalaisillekin, jotka ovat Tallinnaan tai Tukholmaan menossa ruuhkaisen Helsingin läpi.

Turku sai omat ongelmansa myös uuden sillan ja raskaan liikenteen myötä liikenteen vahingoittaessa vanhemman rakennuskannan perustuksia. Porvoon Aleksanterinkadun-silta toi liikennepaineita empire-kaupunkiin ja meluongelman myös länsirannan rakentuvaan taajamaan. Kukin hanke kyseenalaisti kaupunkien olemassaolevan asujaimiston oikeuden siedettävään meluun, ilman puhtautteen tai rakennusten kestävyYTEEN.

Kuntainliitto älähti ensimmäistä kertaa syksyn aikana valtiolle kustannuspaineiden siirrosta kunnille. Samaan aikaan Lieksan kaupunki sai vahvistuksen hallinto-oikeudelta linjata raskas liikenne kulkemaan Lieksan keskustan läpi. Eli ottaa valtion vastuu raskaan liikenteen tuomista kustannusongelmista, puhumattakaan aiemmin mainituista melu- ja ilmansaasteongelmista. Raskaan liikenteen painorajoitusten nousu voi lisäksi

Terveisiä AY-väen Rauhanpäiviltä Salosta!

Yksi tapahtuman perusajatuksistahan oli seurata, miten ay-liike pitää jäsentensä elinolot siedettävänä. Kun - ei jos - näin tehdään, pysyy maan sisäinen turvallisuus kunnossa. Järjestäytymisen merkitystä sinänsä ei nykyäänkään ole syytä vähätellä. Onhan järjestäytynyt ja asemastaan tietoinen väki tukenut eduskunnassa olleita lakialoitteita ainakin 60 vuotta sitten. Melkoinen osa lakisäateistä sosiaaliturvaamme on historialtaan semmoista.

Viikonvaihteen näkemiset ja kuulemiset osoittivat taas kerran, että periksi ei tarvitse antaa. Meillä Suomessa on monenlaista osaamista, kunhan se vain kertyy oikeaan paikkaan oikeaan aikaan. Siitä oli varsin hyvä esimerkki kehitysjohtaja Mannerveden esitys siitä, miten Salo on selviytynyt Nokian kännykkätuotannon loppumisesta seudulla. No, koko kemut eivät alkaneet sillä, vaan kaupunginhallituksen puheenjohtajattaren perin lavealla kaupungin esittelyllä - kuten viime vuosina näkyy käytännöksi muodostuneen.

Varsinainen aloitusrykäys oli neljän järjestön edustajan paneelikeskustelu ”**Työn tulevaisuus - tulevaisuuden työ**”. Asian tuntemusta oli paikalla Akavasta, Palkansääjien tutkimuslaitokselta, SAK:sta ja STTK:sta. Kertoma ei ollut mitään ay-pomojen hymistelyä tai keskinäistä kehuskelua saavutuksillaan. Aihe kun ei toistaiseksi osoita happanemisen merkkiäkään ja jatkuu jossaain muodossa vuoden kuluttua Riihimäellä.

Onko Suomi mureneva oikeusvaltio? Prof. Melin Tamperreelta käänsi annetun aiheen uuteen formuun: Miten puolustamme murenevaa oikeusvaltio-Suomea? Tehkäämme siis myönteisiä aloitteita sysimään syrjään taantumus! Niinhän edistystä tuetaan.

Rauhanpuolustajilla on sen verran juhlavuosi, että pj. **Kangaspuro** esitti ilman kahisevaa ja vari-

Lieksa ei ole ainoa kaupunki, jossa siltakysymys ja kaupungin tekniset päätökset tuovat sosiaalisia (yhteisöllisiä) ongelmia. Erona muihin on vain se, että raskaan liikenteen ongelman ratkomiseen tarvittava rahoitus saadaan myymällä (yksityistämällä) vanhushpalveluja, joka on kunnallisten palvelujen kivijalkaa.

Kuva: Wikimedia Commons

”Edistyksellinen, lieksalainen ratkaisu olisi kunnostaa vanha silta ja asettaa sille painorajoitus.”

tuoda samoja ongelmia, joista mm. Turku on saanut kärsiä rakennusten vaurioituessa.

Liikenteen ongelmat eivät ole pelkästään teknisiä ja ratkaistavissa ilman arviota niiden pitkän aikavälin vaikutuksista yhdyskunnan sosiaaliseen olemiseen, mukaan lukien oleva yritystoiminta. Lieksalaiset palvelun tuottajat arvostavat vanhaa siltaa kuvalla Facebook-sivujensa etulehdellä. Edistyksellinen, lieksalainen ratkaisu olisi kunnostaa vanha silta ja asettaa sille painorajoitus. Ratkaisu olisi edullisin niin olevien kuin tulevienkin lieksalaisten kannalta ja jättäisi valtion huolehtimaan – sille eittämättä kuuluvasta – raskaasta liikenteestä

ja sen ”pullonkaloista”.

Samat valtuustot, samat kaupunkien johtajat, jotka ovat päätöksiä näissä kysymyksissä tehneet, joutuvat lopulta kehittlemään kehäteitä, asettelemaan painorajoituksia tai sopeuttamaan liikennemääriä. He ovat ”sankareita” ratkaistessaan ensin teknisen ongelman ja sitten sosiaalisen ongelman, jonka ovat itse teknisellä ratkaisullaan synnyttäneet. Päätöksenteossa mättää muukin kuin kaupunginjohtaja Määttänen. Ehkä se, että inhimillinen olemisemme edellyttää ongelmia ja niihin ratkaisuja ja ratkaisijoita?

Hannu Ikonen Lieksa sd

Ay-väen Rauhanpäivien tapahtumakeskuksena Salossa toimi ihan entisen elokuvateatterin näköinen Kulttuuritalo Kiva. Majoitus- ja ruokintapaikkana toimi vain kivenheiton päässä Kivasta hotelli Rikala, Kivi tosin pitäisi heittää yli Uskelanjoen, jos ylipäättään... Jalkan piti kiertää parisataa metriä. Liikunta tekee kuulemma hyvää....

Kuva: Toivo Koivisto

sevaa paperipinkaakin kelpo kertomuksen järjestön 70-vuotiselta taipaleelta.

Teemaryhmä yksi kuuli Salo kehitysjohtaja Mannerveden kertomuksen Salo seudun kuntien selviämisestä Nokian alas ajosta. Kaikki kehittäjät eivät pyörittele vain peukaloitaan.

Toinen oli alustus- ja keskusteluryhmä aiheen ”**Eriarvoistava opetussuunnitelma**”. Sovittu alustaja oli törmännyt saapumiseesteeseen ja niinpä ryhmään kokoon-tuneet - alan väkeä - hoiti homman keskenään. Toki luvassa olleella psykologi Keltikangas-Järvisellä olisi ollut sanansa sanottavana.

Kolmantena ryhmänä oli tietokirjailija Sainion uusimman kirjan aiheen ”Minne Suomi pommittaa” ympärille koottu ryhmä ”**Hävittäjäkaupat uuteen harkintaan**”.

Illanvietossa karjahteli osin tanssittavasti ”Amurin Tiikerit”. Mie tosin pakenin saatuaani masun sopivan täyteen...No en sentään: Kylähän illallispöydässä sentään jotain pystyi juttelemaan.

Aamulla virkuilta heti luulot pois: Katso itse elokuva ”Ei tietä kotiin”. Nyt en tiedä mistä sen löytää, mutta eiköhän aika hoida senkin pulman. Aamukymmeneltä eme-

ritusprof. **Honkasalo** ja MEP **Kyllönen** latelivat tuoretta ja tutkittua tietoa ilmastomuutoksen tuomista haasteista yhteiskunnalle. Kyllönen kertoi myös samoista haasteista kansainvälisille organisaatioille. Aikamoinen suo ja viidakkokin on se...

Ei Rauhanpäiviä ilman tuo-kiota Rauhankasvatusinstituutin kouluttajan liikutettavana. Miten havaita ja edistää yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa työpaikoilla? Liikuttamiseen liittyi jotenkin polttavat is-tuimet....

Entäs oliko ni mitä sanottavaa kutsutuilla panelisteilla seuraavasta hallitusohjelmasta? Jaa, mutta hallituspuolueitten edustajathan puuttuivat pöydän takaa. Paikalla olivat RKP, SDP, KD ja VAS. Puuttuivat sieltä myös pienpuolueet. Semmoinen vaikutelma kyllä jäi, että nykymeno ei tällaise-naan jatku, jos suunnitelmat edes suurin piirtein pitävät. Muutama uusi edustaja pienpuolueista teki si varmaan eettäwärttiä vänkäämässä edustajia pitämään kiinni esim. vaalilupauksistaan.

Hotelli Rikalan syötäviä ei tarvitse vältellä. Paitsi jos olet laihiksella.

Paikalla: Ari Sulopuisto

Vaaleihin vaikuttaminen – kuka ja mitä?

Valtioneuvoston kansliakin oli tämän organisaation soluttama ja johtama, kunnes viestintäjohtajan virasta saatiin ilmeisesti presidentin vaatimuksesta irtisanottua kiihkoilija Markku Mantila. Hän on nyt Viron hybridikeskuksen palveluksessa keksimässä lisää Venäjän vastaista informaatiovaikuttamista. Organisaation tehtävä on kampanjoida porvarillisen Venäjän vastaista vihapuhetta ja kiihotusta, jotta saataisiin kannatusta NATO:n täysjäsenyydelle ja maamme militarisoinnille.

Mitä vaikuttaminen on?

Yhteiskuntaan ja politiikkaan voi vaikuttaa moninkin tavoin. Olennaisin tapa on mielipiteen esittäminen eli sananvapauden käyttäminen. Kaikki sanominen ja kirjoittaminen on vaikuttamista. Vaikuttamisen teho vaihtelee tietysti voimavarojen mukaan. Vähimmillään vaikuttaminen on kaverin kanssa keskustelua vaikkapa Sipilän hallituksen politiikasta. Moninkertaista on vaikuttaminen valtiojohtoisen YLE:n ja valtalehdistön kautta. Tehokkainta vaikuttamista on suora toiminta, kuten väkivalta ja sotaharjoitusten lisääminen Suomen alueella sekä poliittiset virkanimitykset. Suomen vaaleihin vaikuttaa eniten USA ja sen täällä toimivat apulaiset.

Vaikuttaminen sananvapauden käyttämisenä on todellisuudessa tärkeä perusoikeus eikä mikään ulkopuolinen uhka. Suomen perustuslain ydinkohta on PL 2 §, jossa on säädetty otsakkeella Kansanvaltaisuus ja oikeusvaltioperiaate: ”Valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta. Kansanvaltaan sisältyy yksilön oikeus osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristönsä kehittämiseen.”

Vaikuttaminen halutaan estää valikoidusti?

Johtavien virkamiesten (mm. itsen-

Vallitsevassa propagandassa, yksityisten omistamissa lehdissä, valtiollisessa YLE:ssä ja muussa valtamedian propagandassa toistuvat usein sanat vaikuttaminen, hybridi- ja vaikuttaminen ja informaatiovaikuttaminen uhkaavina, ulkomailta (tarkoittaa vain Venäjää) johdettuina operaatioina. Suomen valtion osina ja sen liepeillä oikeastikin vaikuttaa monin tavoin veronmaksajien rahoilla toimiva organisaatio, joka yrittää manipuloida sekä mielipiteitä että yleisiä vaaleja. Organisaatiolla on monia osastoja, kuten Ulkopoliittinen insti-

Nato:n ja EU:n Hybridiosaamiskeskus perustettiin 11.4.2017 Helsingissä. Tästä kirjoitimme jo KÄ:n numeroissa 4/16 ja 2/17 (kuva). Artikkeleissa todettiin Nato:n aiemman pääsihteeri Rasmussenin 19.6.2014 ilmaiseen, kun häneltä kysyttiin hybridisodan käsitteestä: ”Voisimme kutsua sitä modernin tyypin sodankäynniksi, moniselitteiseksi hyökkäykseksi, hybridisodankäynniksi. Näemme siinä piilosotilaallisten operaatioiden yhdistelmän sofistikoitujen informaatio- ja disinformaatio-operaatioiden kanssa. Voitte kutsua sitä täyden spektrin pelotteluksi.” Pian tämän jälkeen Rasmussen saikin potkut. Mutta juuri tähän Nato:n ja EU:n hybridisodankäynti tänään on, valehtelua, pelottelua, uhkailua, disinformaatiota. Kansan äänen artikkeleihin pääsette Kommunistien Liiton etusivun kautta os. www.kommunistienliitto.com.

sä nimittämä ”turvallisuuskomitea”) julkilausuttu tarkoitus on estää ulkopuolinen eli siis kaiketi ulkomailta tuleva vaikuttaminen eduskunta-vaaleihin. Se tarkoittaa vain Venäjän väitettyjä toimia, mutta ei USA:n tai Viron jatkuvaa sekaantumista Suomen asioihin tai suomen kielen ja kulttuurin amerikkalaistamista. Äänioikeutetun kannalta kaikki vaikuttaminen on ulkopuolista, kuten vaalimainontakin. Vaikuttamisen kieltämisellä tavoitellaankin lopulta mielpidesensuuria.

Lyhyin välein televisiossa ja lehdissä tyhmänä esiintyvä työelämäprofessori Jari Linnell on

tämän vaikuttamista inhoavan liikkeen pääideologi. Hänen väitteensä ovat tyhjänpäiväisiä ja naurettavia. Nyt vaalien lähestyessä pääsanoma on, että pitää olla valppaana ja tunnistaa vaikutusyritykset. Ne voivat olla valeutisia tai muuten vaan ikävää sanomaa. Muistamme Linnellin poski tutisten esittämän mielipiteen Oslon teekkarien tempauksesta. Pojat olivat opiskelijakulttuurin mukaisesti tehneet kepposen ja sijoittaneet tietokoneesta kyhätyn ”vakoilulaitteen” hallintorakennuksen lähelle niin, että voitiin olettaa sen vakoilevan puhelinliikennettä. Linnell julisti, että se on niin moni-

Vaalit lähestyvät

Kun olemme kääntyneet kevään korvalle, niin saamme runsain mitoin vastaanottaa huumoria julkisten ja salaisten tiedotusvälineiden takia. Suurta julkisuutta yritetään väitteillä Suomen vaaleihin sekaantumisesta. Mielikuvitusrikkaat kansalliset kuvittelevat Suomen olevan maailman napa, jonka vaalitulosta tutkitaan niin Kiinan muurilla kuin Trumpin vessassa. Valitettavasti Suomen pienuus on pysyvä kokomitta, vaikka kuinka paljon kutsutaan jenkki-sotilaita tänne harjoittelemaan.

Tästä sainkin aasinsillan yhteen asiaan. Suomen porvari ei ole koskaan luottanut omiin voimiin. Luokasodassa luotettiin Saksan sotilaisiin, jopa kuningas olisi tullut Saksasta. Onneksi tulikin Saksan tappio ensimmäisessä maailmansodassa, joka lopetti Suomen miehityksen alkuunsa. Kun on pää umpiluuta, olttiin 1941 taas valmiina Saksan kanssa liittoon päin inhaa itää. Tästä oli ainoa hyöty 1944 syksyllä alkanut aselepo, josta lasken Suomen itsenäisyyden alkaneen ja se loppui EU-jäsenyyteen.

Tulevien vaalien pääasiat lienevät vanhushoidon järkyttävät tapahtumat, sote, ilmastomuutos, nuorison syrjäytyminen, muutamia mainiten. Erästä asiaa tulee tavallisten kansalaisten pitää julkisuudessa jatkuvasti esillä, koska päättäjät haluavat sen olevan taka-alalla. Tarkoitetaan Suomen jatkuvasti kasvavaa militarisointia. Kansa on kahtia jakautunut - aina suurempi osa on huonosti pärjääviä. Leipäjonot kasvavat ja aina useammalle tulevaisuus

on pelkästään musta. Kaikesta huolimatta äärioikeistolaiset poliitikot ja kenraalijunta huutavat kurkku suoraan ”lisää aseita Suomen armeijalle”. Siellä on rajalla taas kulttu risahdus, taitaa veli venäläinen tulla hakemaan isänmaallisen porvarin ”vinttovkan.”

Äänestäjien tulisi vaatia jokaisen ehdokkaan esittävän kantansa asehankintoihin, jos niitä kannattaa, pitää myös esittää mistä rahat amerikkalaiselle aseeteollisuudelle. Uusien Hornettien hankinnassa pidetään tarjouskilpailu, tosin silmänlumeeksi. Kyllähän jokainen tajuaa, että Yhdysvalloistahan ne tilataan, ei kukaan uskalla niitä muualta tilata. Kyse on miljardien kaupasta, kaupan lahjukset lienevät mojavat. Kun Boforsin tykkitehdas aikoinaan kärehti lahjuksista Intiasa, tehdas ilmoitti lahjusten kuuluvan asekauppaan luonnollisina lisinä. Epäilen suomalaisten kenraalien eläkkeiden olevan niin pieniä, että heidän on toimittava jenkki-aseeteollisuuden lobbareina.

mutkainen laite, että vain vieraan vallan edustajat ovat voineet asentaa sellaisen. Sitten asia vaiettiin häpeillen.

Todisteita Venäjän valeuutisista ei ole

Koskaan Linnellillä ja hänen kaltaisillaan ei ole ollut mitään todisteita väitämästään Venäjän puuttumisesta Suomen tai muun val-

tion vaaleihin. Yhtään esimerkkiä valeuutisista ei ole esitetty. Sen sijaan päälehdet toistelevat useinkin valeuutisia Venäjästä (esim. että se valtaa Valko-Venäjän tai yrittää kompelosti myrkyttää eläkeläisiä Englannissa). Mitään alkeellistakaan ehdotusta ei ole siitä, minkä puolueen hyväksi Venäjä yrittäisi vaikuttaa Suomen vaaleissa. Onko se Putinin johtaman Yhtenäisen Venäjän veljes-

puolue Kokoomus?

Yleensä propaganda onkin muodossa: Venäjä voi tehdä sitä ja sitä. ”Turvallisuuskomitean”, jonka jäsenet on salattu mukaan Venäjä voi vaikuttaa maamme asioihin myös salamurhilla. Tästä väitteestä presidentti Niinistökin jo älähti. Lehdissä toistellaan myös Venäjän armeijan voivan ampua ohjuksia Suomeen. Sen verran minäkin tiedän, että rajan yli voi ampua vaikka pistoolilla, ja että USA:kin voi ampua ohjuksia Suomeen. Voimia ja aseita riittää eniten juuri Natolla, joka on usein jo loukannut Suomen ilmatilaa ja vesialueita, eikä vain sekuntien ajan vaan kymmeniä minuutteja.

Valheellinen tiedotus- hybridi- ja vaikuttamista

USA:ssa ei vielä ole saatu alka-

Nato:n ja EU:n hybridiosaamiskeskus sijaitsee Helsingin Lintulahdessa Senaatin kiinteistössä. Mitä siellä tehdään, on epäselvää. Suunnitellaanko ”täyden sprektin pelottelua ja disinformaatiota.”

maan oikeudenkäyntiä niitä henkilöitä vastaan, jotka muka sekaantuivat Trumpin valintaan. Lehtitietojen mukaan heitä aiotaan syyttää siitä, että ovat verkkosivuilla liioitelleet rotumellakoita ja siten aiheuttaneet epäsopua amerikkalaisten keskuudessa. Oikeusvaltiossa ei tällaisesta toiminnasta nostettaisi syytteitä. Kysymys on selvästi sananvapauden estämisestä.

Maahanmuuttajien rikokset yritetään varmasti ennen vaaleja selittää Venäjän aiheuttamiksi, vaikka tulijat ovat pääasiassa Irakista, jota USA pommitti. Hybridi-vaikuttamiseen kuuluvat propagandan lisäksi muut manööverit, kuten aseellinen hyökkäys tyhjän huvilan kimppuun Paraisilla jopa ilmatilan sulkemisineen. Jatkoa seuraa. Vainoharjojen ja hysterian levittämistä voimme torjua vain asiallisesti ja vaatimalla todisteita. Se on vaikeaa, kun maassa vallitsee yksityinen sensuuri ja osin julkinenkin valtionjohtoisissa välineissä. Vaikuttamisesta ei saa luopua.

Kalevi Hölttä oikeustieteen tohtori

Toimituksen väliotsikoita. Julkaistu aiemmin Työkansan Sanomissa

Presidentin valinta

Pohjois-Amerikan Yhdysvallat USA, käyttää toimiessaan maailmanpolitiikassa taitelijanimeä kansainvälinen yhteisö. USA on tunnettu taitavana oman presidenttinsä valitsijana. Nykyisen presidentin valintaa kyseenalaistetaan väitteillä Venäjä-suhteista. Vaikka nykyin, kuten aina, valittiin paras mies, minkä rahalla saa. Clintonin seuraajan valinnassa ääntenlasku kangerteli, vaikka asialla olivat maailman parhaat asiantuntijat ja tekoälyt. Suhde Venäjään on nyt jostain syystä erittäin raskauttava. Kun amerikkalaiset vaaliasiantuntijat kävivät pientä rahallista korvausta vastaan nostamassa happovikaisen Boris Jeltsinin jatkokaudele, niin kellään ei ollut aihetta moittia teon perustuslaillisuutta.

Tosin se kertoo vain kenen perustuslaki on pätevä. Silloin USA valitsi Venäjälle itselleen sopivan presidentin. Meillä oli presidenttinä Martti Ahtisaari, joka ystävällisesti tarjosi Mäntyniemen virka-asuntonsa Jeltsin ja silloisen USA:n presidentin käyttöön. Mäntyniemen kuningashuoneessa Jeltsiniltä puristettiin allekirjoitus sopimukseen, jonka mukaan Venäjällä ei ole mitään sitä vastaan, että Nato tulee Baltiaan. Nyt balteilla on EU ja Nato jäsenyyden tuoma sataviisikymmentä prosenttinen turvallisuus, mutta siitä huolimatta he pelkäävät Putinia enemmän kuin suomalaiset.

Georg bin Bush vaihtoi Irakiin demokraattisesti presidentin. Samalla miljoona irakilaisista pääsi elämisen vaivoista ja hädellämällisin osa maasta on tuhotu elinkelvottomaksi miljardeiksi vuosiksi. Demokraatti Barack Obaman hallitessa ja Hillary Clintonin ulkoministerinä ollessa tuhotiin Libyan valtio. Nyt pääministeri Sipilä pitää moraaliluentoja Suomeen muuttaneille pakolai-

sille henkilökohtaisesta koskemattomuudesta. Suomi on demokraattisesti valittujen ministerien ja kansanedustajien päätöksillä tukenut edellä mainittujen valtioiden tuhoamista. Hurskastele on tietysti pääministerin kristillisten arvojen mukaista.

Tuhannet perhe- ja sukuyhetyksistään repäistyt terveet nuoret miehet elävät vuosikausia epämääräisessä odotuksessa kuin sonnimullit teurastamon autossa. Heihin hurskaat toiveet eivät paljon vaikuta.

Sipilän hallitus ministeri-neen ja hallituksen luottamusta nauttiva eduskunta valmistautuvat tukemaan ”kansainvälistä yhteisöä” satojen miljardien hävittäjähankinnoilla. Niin sanottu vassemmisto keskustelee ”uskottavan puolustuksen” vaatimasta hävittäjien määrästä. Kukaan heistä ei tajua sitä mahdollisuutta, että meidän turvallisuutemme ei kaipa ensimmäistäkään Hornetia

Wiljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti 28.1.2019

Venezuelan bolivaarinen vallankumous 20 vuotta

Kun Venezuelan oikeisto mellakoi jälleen tammikuun lopulla 2019 väkivaltaisesti Caracasin kaduilla lailista yhteiskuntajärjestystä vastaan, tällainen uutinen lämmittää Suomen oikeistohallituksen kannattajien mieltä. Heidän sydäntään lähellä ovat kuten Venezuelan oikeistollakin perusturvan heikentäminen, valtion yhtiöiden yksityistäminen, julkisten palveluiden yksityistäminen ja ulkoistaminen, luonnonvarojen luovuttaminen kansainvälisten yhtiöiden käyttöön sekä poliittinen ja sotilaallinen liittoutuminen Yhdysvaltojen kanssa.

Yhteiskunnallinen tilanne kärjistyi venezuelassa v. 2017

Venezuelan korkein oikeus eväsi 29.3.2017 maan oikeiston hallinnassa olevalta kansalliskokoukselta oikeuden säätää lakeja. Korkein oikeus oli kumonnut jo aikaisemmin useita parlamentin tekemiä päätöksiä, koska ne eivät olleet kunnioittaneet maan lainsäädäntöä. Oikeuslaitos perusteli päätöstään ottaa väliaikaisesti kansalliskokouksen tehtävät hoitaakseen sillä, että oikeiston hallitsema parlamentti halveksi ja jätti toimeenpanematta sille säädettyjä perustuslaillisia tehtäviä. Parlamentti oli yrittänyt säätää mm. lain, jonka mukaan kaikki vallankaappaus-hankkeista ja mellakoista tuomitut henkilöt pitäisi ehdoittaa armahtaa. Se oli yrittänyt estää jatkuvasti myös presidentin oikeutta toimeenpanna sosiaalisia uudistuksia maassa.

Vuosina 1999-2018 Venezuelassa on järjestetty useita vaaleja, joista maan oikeisto-oppositio on voittanut ainoastaan v. 2015 parlamenttivaalit. Neljässä viimeisessä vaalissa v. 2017-2018 (alueelliset-, kunnalliset-, perustuslakia säätävän kokouksen- ja presidentinvaalit) kansakunnan enemmistö on suunut tukensa ja luottamuksensa maata hallitsevalle Venezuelan yhdistyneelle sosialistipuolueelle (PSUV) ja sen liittolaisille. Maan sosialistihallitus nauttii myös maan osallistuvaa demokratiaa edustavien yhteisöisten elinten - yli 40 000 yhteisöneuvoston ja 778 kommuunin tukea. Ei siis olekaan mikään ihme, että Nicolas Maduro on edelleen maan demokraattisesti valittu presidentti.

Juhan kunniaksi vallankaappausyritys

Joukko Maduron hallintoa vastustavia kansalliskaartin (GNB) sotilaita vangittiin poliisin erikoisjoukkojen toimesta 21.1.2019 kapinoinnin vuoksi. Bolivaarisen kansallisen armeijan (FANB) raportin mukaan kapinayritys alkoi klo 2:50 aamuyöllä 27 bolivaarisen kansalliskaartin alipseerin vangittua Länsi-Caracasissa esimiehensä. Sitten he kaappasivat kaksi sotilasajoneuvoa ja tunkeutuivat itäisessä Caracasissa sijaitsevalle kasarmille, josta he sieppasivat panttivangeiksi kaksi upseeria ja kansalliskaartilaisista. Tämän jälkeen kapinalliset hyökkäsivät kansalliskaartin johtokeskukseen Pohjois-Caracasissa, jossa he kohtasivat vastarintaa. He yrittivät yllyttää sosiaalisen median kautta kansaa nousemaan kapinaan pääkaupungissa. Lyhyeksi jäänyttä kapinaa on seurannut oikeisto-opposition masinomia tukimielenosoituksia ja mellakoita sekä väkivaltaisia yhteenottoja mellakkapoliisin kanssa. Oppositio on osoittanut mieltään kolme

Helmikuussa 1999 presidentti Hugo Chávez astui virkaansa. Venezuelan bolivaarinen tasavalta on rakentanut jo 20 vuotta yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen ja tasa-arvoon pyrkivää sosialistista hyvinvointivaltiotaan. Tätä yhteiskunnallista vaihtoehtoa on toteutettu parlamentaarisin keinoin maan perustuslain suomissa puitteissa. Kuljettu tie ei ole ollut helppo ja häiriötön. Maassa on yritetty useita kertoja Yhdysvaltojen tukeman maan oikeisto-opposition taholta vallankaappausta. Oikeisto toivoo voivansa keskeyttää Hugo Chávezin ja Nicolas Maduron ajaman yhteiskuntakehityksen ja voivansa palauttaa Venezuelaan puhtaasti kapitalistisen yhteiskunnan. Tähän asti tilanne on pysynyt hallinnassa, koska kansakunnan enemmistö ja maan armeija ovat kytkeyntyneet liittoutumaan yhteen puolustamaan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia.

Kuva: Venezuelanalaysis

Venezuelan kansalaiset nostattavat joukkoja perustuslaillisen presidentin Nicolás Maduron tukemiseen. Ihmiset ovat selvillä siitä, että USA:n ja EU:n värväallankumouksen onnistuminen mitätöisi kaikki bolivaarisen politiikan saavutukset.

päivää Kansalliskaartin johtokeskuksen ulkopuolella ja on vallannut tuttuun tapaan pääkaupungin katuja.

Itse itsensä valitsema oikeiston presidentti

Yle uutisoi 24.1.2019 Venezuelan oikeisto-oppositiota edustavan parlamentin puhemies Juan Guaidón julistautuneen maan virkaa tekeväksi presidentiksi. Hän on saanut tukea nimitykselleen USA:sta, Amerikan valtioiden järjestö OAS:ista sekä useilta oikeiston johtamilta Etelä-Amerikan mailta. Kuuba, Bolivia ja Meksiko ovat tuominneet tällaisen omavaltaisuuden. Maan presidentti Nicolas Maduro on ilmoittanut katkaiseensa diplomaattisuhteet Yhdysvaltoihin. Venezuelan puolustusministeri Padrino Lopez antoi julkilausuman, jossa kieltäydettiin tunnustamasta laittomasti julistettua virkaa tekevää presidenttiä. Hänen mukaansa maan asevoimat puolustavat maan suvereniteettia ja sen voimassaolevaa perustuslakia.

Venäjä ja Kiina ovat pysyneet edelleen Venezuelan liittolaisina. Venäjän parlamentin puhemies on todennut toimien Maduroa vastaan olevan laittomia. Venäjä on ilmoittanut puolustavansa Venezuelan itsenäisyyttä. Kiinan ulkoministeriön tiedottajan mukaan maa vastustaa ulkopuolisten sekaantumista Venezuelan tilanteeseen.

USA:n tukema väkivaltaisen oikeisto-oppositio

Kahden vuosikymmenen aikana maan kummatkin laillisesti valitut presidentit edesmenneet Hugo Chávez ja nykyinen Nicholas Maduro ovat molemmat joutuneet useiden murhayritysten kohteiksi. Kumpikin valtiopäämies on pärjännyt kuitenkin olosuhteisiin nähden varsin hyvin vaikeassa tehtävässään, koska heillä on ollut hallintokausillaan kansan ja armeijan tuki puolelleen. Bolivaarisen vallankumouksen aikana on toki tehty virheitäkin, mutta nekään eivät ole oikeuttaneet oikeiston tekemiä vallankaappausyrityksiä vuosina: 2002, 2013, 2014, 2017 ja 2019. Hallituksen tekemät virheet ovat ilmenneet mm.

nälänhätää. Tätä asiaa on paikkailtu v. 2016 perustettujen CLAP-komiteoiden avulla. Nämä ovat paikallisia jakelu- ja tuotantokomiteoita, jotka toimittavat maankattavasti peruselintarvikkeita koteihin kohtuuhintaan. Ne taistelevat keinottelua ja elintarvikkeiden vastaan toimittamalla ruokaa suoraan ilman välikäsiä kansalaisille.

Ulkoinen uhka

Vuoden 2018 toukokuun presidentin vaalien jälkeen USA, Kanada ja EU ovat voimistaneet taloudellisia sanktiota Venezuelaa vastaan. Niiden päämääränä on chavismin lakkauttaminen Venezuelassa, koska maa ei noudata kansainvälisen kapitalismin ainoaksi oikeaksi määrittelemää uusliberalistista talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa. Tämä on ilmenyt talouspakotteina, parjauskampanjoina kansainvälisessä valtamediassa ja sekaantumisena maan sisäisiin asioihin. Venezuela kärsii kapitalismin maailmanlaajuisen kriisin vaikutuksista ja sitä vastaan suunnasta taloudellisesta sodasta. Se on yhä aggressiivisten reaktioiden kohteena ympäri maailmaa.

Venezuelan tapauksessa on sovellettu ns. neljännen sukupuolven sotia kuten talous-, diploma- ja mediasotia yhtä hyvin kuin väkivaltaisia toimia laillisesti ja laittomasti sisältäen jopa puolisolitaalisten joukkojen suorittamia kansanjohtajien murhia ja yhteiskunnan horjuttamista. Lisäksi kansallinen ja kansainvälinen pääoma ovat keinotelleet bolivaarisen hallituksen taloudellisilla varoilla, aiheuttaneet kauppoihin pulaa tavaroista ja romahduttaneet v. 2015 öljyn maailmanmarkkinahinnan. USA:n presidentti Obama julisti Venezuelan 6.3.2015 valtioksi, joka uhkaa sen kansallista turvallisuutta.

Bolivaarinen vallankumous vaihtoehtona

Venezuela aloitti Latinalaisen Amerikan muutosajanjakson v. 1999. Toivo paremmasta syntyi uudelleen. Uusi hallintomalli keskittyi kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmis-

ten sosiaalisten ongelmien ratkaisuun. Ymmärrettiin, että köyhyyden ongelma voidaan ratkaista vain suomalla köyhille yhteiskunnallista valtaa. Se oli solidaarisuuden uudelsyntymistä maanosan taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden veljeskansojen kesken.

Hugo Chávez näki sosialismin taloudellisen järjestelmänä, joka oli olemassa ihmisiä ei liikevoitoja varten. Se perustui moniarvoiseen ja kuluttamisen vastaiseen kulttuuriin. Ne olivat etusijalla omistukseen nähden. Tämän sosialismin perustana oli alkuperäinen ja syvälinen demokratia, jossa ihmiset toimivat päivittäin omassa oikeutetussa roolissaan oman vallankumouksensa puolesta. Tämä oli yksi seikka, joka erotti hänen näkemyksensä muista demokraattisen sosialismin kaavailuista. Hänelle ihmisten osallistuminen kaikilla aloilla takasi heidän luottamuksensa voittamisen. Tämä auttoi heitä myös kasvamaan ihmisinä.

Bolivaarisen vallankumouksen saavutukset

Bolivaarisen vallankumouksen kolme tärkeintä saavutusta ovat olleet köyhyyden dramaattinen väheneminen (perustoimeentulo, asutusohjelmat, maksuton terveydenhoito ja koulutus), valtasuhteiden purkaminen, joka toi ulkomaisen ja kotimaisen pääoman sekä öljy-yhtiön PVDsa:n valtion valvontaan sekä julkisen sektorin luominen, joka hallitsee Venezuelan talouden avainsektoreita. Sosiaaliset uudistukset on rahoitettu maan luonnonvaroilla, päinvastoin kuin Suomessa, jossa istuvat hallitukset ovat luovuttaneet maaperämme rikkauudet kansainvälisten kaivosyhtiöiden käyttöön.

**Matti Laitinen
Hands Off Venezuela**

Lähteet:

Yle 24.1.2019, HeSa, Venezuelanalaysis.com, Matti Laitisen omat Venezuela-artikkelit v. 2001-2018.

tisestään Venezuelaan kohdistettua parjaus- ja valhekampanjaansa.

EU-maat ovat esittäneet vaatimuksen uusien presidentinvaalien järjestämisestä Venezuelassa kahdeksan päivän kuluessa. Valtamedia ei ole maininnut sanallakaan, että v. 1999-2018 Venezuelassa on järjestetty useita kansanäänestyksiä ja lukuisia vaaleja, joista maan oikeisto-oppositio on voittanut ainoastaan v. 2015 parlamenttivaalit. Neljässä viimeisessä vaalissa v. 2017-2018 (alueelliset-, kunnalliset-, perustuslakia säätävän kokouksen- ja presidentinvaalit) kansakunnan enemmistö on suunut tukensa ja luottamuksensa maata hallitsevalle Venezuelan yhdistyneelle sosialistipuolueelle (PSUV) ja sen liittolaisille.

Jyväskylässä asuva ja venezuelalassa syntynyt Miguel Lopez julistautui omatoimisesti 25.1.2019 Suomen virkaatekeväksi presidentiksi pelastaakseen suomalaisen yhteiskunnan, vaikka hän ei ole ollutkaan koskaan edes presidenttiehdokkaana, kuten ei myöskään Juan Guaidó omassa maassaan. Suomen perustuslain mukaan jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoi-

Jatkuu sivulla 11

MONENLAISIA PRESIDENTTEJÄ

Kun suurvallan johdossa istuu mieleltään ailahteleva, kauppasotiin kannustava ja sotainen muurinrakentajapresidentti, valtamedia kauhistelee ja maailman ihmiset ihmettelevät peloissaan. Kun samainen presidentti tunnusti Venezuelan bolivaarisen tasavallan virkaa tekeväksi presidentiksi - itsensä omatoimisesti ja maansa perustuslain vastaisesti - julistaman oikeisto-opposition Juan Guaidón, valtamedia antoi sille tukensa ja valtaapitävät tukijoineen maailmalta nyökyttelivät hyväksyvästi päitään.

Venezuela saa kansainvälistä tukea. Thailasee SDS yliopiston opiskelijat Floridas- sa vaativat ulkomailta käynnistetyn vallankaappausyrityksen pysäyttämistä.

Tämän saman presidenttivaltaisen suurvallan edellinen presidentti julisti öljyvaroiltaan maailman rikkaimman Venezuelan jo 6.3.2015 valtioksi, joka uhkasi kyseisen suurvallan kansallista turvallisuutta. Hänen seuraajansa jatkaa edeltäjiään uskollisesti seuraten taloudellista sotaa Venezuelan bolivaarista tasa-

valtaa vastaan. Tällä hetkellä tämä jatkuvista omista sotarikoksistaan itsensä vapauttanut suurvalta lietsoo aktiivisesti epäsovua Venezuelan sosialistihallituksen tukea nauttivan maan armeijan riveihin.

Kun pienen pohjoisen valtion ulkoministeri julisti, ettei demokraattisesti vaaleilla valitulla presidentti Nicolas Madurolla ole oikeutta valtaan ja että maan ainoa kiistaton valtakeskus on maan parlamentti, sen Nato-myönteinen, isäntamaasopimuksen alistunut ja Venäjän uhalla peloitteleva presidentti ei pukahtanut sanaakaan. Vaikeaminen on myöntymisen merkki. Kyseisen maan valtamedia innostui tapahtuneesta ja voimisti vaan en-

Uusi aika Korean niemimaalla - vai vanhan kertausta?

Viimeisen vuoden aikana Korean niemimaalla on tapahtunut paljon. Korean demokraattisen kansantasavallan päämies Kim Jong Un ja Korean tasavallan presidentti Moon Jae In ovat tavanneet kolme kertaa, mikä on Korean historiassa poikkeuksellista, mutta ei ainutlaatuista. Ainutlaatuista sen sijaan on, että puheenjohtaja Kim Jong Un tapasi USA:n presidentti Donald Trumpin kesäkuussa 2018.

Etelän ja pohjoisen tapaminen huhtikuussa 2018

KDKT:n päämies Kim Jong Un ja Etelä-Korean presidentti Moon Jae In allekirjoittivat 27. huhtikuuta Panmunjomissa julistuksen rauhasta, hyvinvoinnista ja jälleenyhdistämisestä Korean niemimaalla.

Julistuksessa korostettiin kylmän sodan jakolinjan päättymistä ja maiden yhteistyön lisäämistä. Koreoiden yhdistymisestä sovittiin, että se tapahtuu ”riippumattomasti”. Riippumaton jälleenyhdistäminen on ollut KDKT:n tavoitteena Koreoiden kahtiajaosta lähtien. Se tarkoittaa, että USA luopuu asemistaan Korean niemimaalla. Julkilausuman mukaan ”pohjoinen ja etelä vahvistavat kansallisen riippumattomuuden periaatteen, joka määrittelee että kansamme kohtalo on omilla käsissämme ja joka avaa draamattisen vaiheen suhteiden parantamisessa ja kehittämisessä panemalla sovittu täyttämään pohjoisen ja etelän julistukset ja kaikki jo hyväksytyt sopimukset.”

Julkilausuman kohdassa viitataan lukuisiin sopimuksiin Koreoiden välillä, jotka ovat jääneet toteuttamatta - USA:n puuttuttua peliin. Pohjoinen-etelä välisiä julkilausumia ja sopimuksia on mm. 3.5 ja 3.11.1972, jolloin presidentti Kim Il Sung tapasi korkean tason eteläkorealaisvaltuuskunnan Pjongjangissa.

Vuosina 2000 ja 2007 pääsihteeri Kim Jong Il tapasi eteläkorealaisen virkaveljensä. Näissä tapaamisissa sovittiin suhteiden parantamisesta ja yhteistyön lisäämisestä.

Pjongjangissa rakennetaan. Kuvassa iltavalaistuksessa Pjongjangin uusi Mansudaen alue, joka näyttää kuvaa nykyisestä arkkitehtuurista.

MONENLAISIA PRESIDENTTEJÄ

Jatkoa sivulta 10

sen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Lailla taataan jokaiselle oikeus perustoimeentulon turvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja vanhuuden aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen perusteella. Vaikka Suomessa jo miljoona ihmistä elää köyhyydessä, Yhdysvallat ja Euroopan unioni eivät ole tunnustaneet Miguel Lopezia maamme uudeksi valtiopäämieheksi. Valtamedia on vaiennut tyystin asiasta ja Suomen kultavarantoja ulkomaille ei ole jäädytetty. Maamme eliitti ei ole myöskään nykytellyt hyväksyvästi päätään.

Venezuelassa istuu presidenttinä sivistynyt ja yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ajava työ-

tä. Sinänsä nyt solmitussa Panmunjomissa julkilausumassa ei ole kysymys siis kovin poikkeuksellisesta tavoitteesta. Olennaista sen sijaan on, että riippumaton jälleenyhdistäminen edellyttäisi USA:n vaikutusvallan loppumista Korean niemimaalla.

Lisäksi julkilausumassa sovittiin Kaesongin alueen yhteystoimistosta, jossa on pysyvä molempien osapuolten edustus. Tällä parannetaan viranomaisten yhteistyötä samoin kuin maiden kansalaisjärjestöjen välistä yhteistyötä. Kokouksessa sovittiin myös viranomaisten, parlamenttien, poliittisten puolueiden, paikallisten itsehallintoelinten ja kansalaisjärjestöjen, osallistumista yhteisiin kansallisesti merkittäviin pohjoisen ja etelän tapahtumiin. Sovittiin myös selvittää yhteistä osallistumista vuoden 2018 Aasian kisoihin. Korealaisten perheiden yhdistäminen oli asialistalla, niin kuin yleensä aikaisemminkin. Konkreettisesti sovittiin yhteistapaamisen päivämäärästä (15. elokuuta). Kaikkien näiden tavoitteiden osalta on mahdollista saavuttaa konkreettisia tuloksia ja ne ovat omiaan lieventämään Korean niemimaan tilannetta.

Edistystä sotilaallisen jännityksen lieventämisessä

Toinen merkittävä kysymys oli sotilaallisen jännityksen vähentäminen Korean niemimaalla. Sovittiin, että kaikki vihamieliset toimet, mukaan lukien kovaäänislähetysten ja lentolehtisten levittämisen sotilaallisen demarkaatiolinjan alueella (DMZ) lopetetaan ja Korean länsimeren alueella varmistetaan rauhallinen yhteistyö ja turvataan

Pjongjang kehittyy tänään ripeää tahtia ja sinne nousee paljon uusia asuinalueita. Kuvassa näkymä kaupungin keskustasta Daedong-joen yli Juche-aatteen tornin suuntaan.

kalastuksen häiriöttömyys. Sekä Korean että alemman tason sotilaallisen yhteistyön aloittamisesta sovittiin myös. Tämä on tärkeää, sillä konfliktit ovat omiaan alkamaan väärinkäsityksestä puolin tai toisin.

Kolmanneksi sovittiin rauhan edistämistä Korean niemimaalla. Sovittiin rauhan sopimuksen aikaan saamisesta vuonna 2018. Korean sodan jäliltä (1950-1953) on olemassa edelleen vain aseleposopimus. Neuvottelut linjattiin käytäväksi pohjoisen, etelän ja Yhdysvaltain kolmikantaisina tai pohjoisen, etelän, Kiinan ja Yhdysvaltain neljän osapuolen neuvotteluina. Lisäksi asetettiin tavoitteeksi Korean niemimaan ydinaseeton vyöhyke täydellisen ydinaseriisunnan kautta. Mitä tämä konkreettisesti tarkoittaa, ei vielä sovittu.

Kim Jong Un ja Trump tapasivat Singaporessa

Seuraava merkittävä virstanpylväs oli puheenjohtaja Kim Jong Un'n ja USA:n presidentti Donald Trumpin tapaaminen Singaporessa 12.6.2018. Julkilausuman mukaan molemmat osapuolet lupasivat työskennellä Korean niemimaan rauhan edistämiseksi. KDKT lupasi edetä tiellä, joka johtaa ydinaseesta luopumiseen. Mistä sitten todella päätettiin?

Huippukokousta voidaan pitää alkuna USA:n ja KDKT:n keskusteluille, mikä on hyvä asia. Sen sijaan ydinaseista luopuminen on todella pitkän kehityksen tulos. Ydinaseriisunta ei käynnisty, ellei USA tee merkittäviä myönnytyksiä KDKT:n pakotteiden poistamiseksi. KDKT:lla on huonoja kokemuksia USA:n kanssa tehdyistä sopimuksista, joita USA ei ole noudattanut.

Maanpuolustuksen kannalta näin tärkeässä asiassa KDKT haluaa varmistaa, ettei ydinasepe-

lotteen purkaminen tapahdu ennen kuin taloudellisista pakotteista ja KDKT:n eristämisestä luovutaan. Ensimmäinen KDKT:n välitavoite on rauhansopimuksen solmiminen KDKT:n ja USA:n välillä. Tällä hetkellä on voimassa ainoastaan Korean sodan jälkeen solmittu aseleposopimus. Myös suhteita Etelä-Korean kanssa halutaan edistää kaikilla sektoreilla. Kokouksen julkilausuman mukaan Presidentti Trump sitoutui antamaan turvatakuut Korean demokraattiselle kansantasavallalle ja puheenjohtaja Kim vahvisti ”lujan ja järkkymättömän” sitoutumisen Korean niemimaan täydelliseen ydinaseriisuntaan.

Tämä on merkittävä päänavaus, sillä ydinasekriisi käynnistyi toden teolla siitä, kun USA:n presidentti George W. Bush kieltäytyi antamasta turvatakuuta KDKT:lle. Sen sijaan hän uhosi USA:n tarvittaessa kaatavan KDKT:n hallinnon, vaikka ydinaseita käyttäen. KDKT oli aikaisemmin pyytänyt turvatakuuta USA:lta vastikkeeksi ydinvoimaohjelmasta luopumiseksi.

Kiista ydinaseista

KDKT:n ja USA:n välinen kiista ydinvoimasta ja ydinaseista liittyy 1990-luvun alkuun, jolloin KDKT ryhtyi rakentamaan ydinvoimaa turvataksaan maan energian saannin. Neuvostoliittolaiseen teknologiaan perustuva ydinvoima mahdollisti polttoaineen tuottamisen myös ydinaseisiin tarvittaessa. Tosin presidentti Kim Il Sung oli linjannut, että KDKT tavoittelee ydinaseetonta Korean niemimaata.

USA:n ja KDKT:n välinen kriisi johti maiden väliseen ydinvoimasopimukseen vuodelta 1994. Siinä sovittiin siitä, että USA rakentaa KDKT:aan kaksi kevytvesivoimalaa ja KDKT pidättäytyy jatkamasta neuvosto-tyyppisen ydinvoimalan rakentamista. USA ei pitänyt osansa sopimuksesta, sillä amerikkalaiset arvelivat KDKT:n romahtavan ennen kuin sopimuksen velvoitteet olisi tarvinnut täyttää. Vuoden 1994 sopimuksessa sovittiin lähes samalla tavalla kuin nytkin ”Yhdysvallat ja Korean demokraattinen kansantasavalta sitoutuvat luomaan uudet suhteet, jotka perustuvat näiden valtioiden kansojen haluun rakentaa rau-

haa ja vaurautta.”

Lisäksi sovittiin ydinaseriisunnasta Panmunjomissa julistuksen mukaisesti ja siitä, että Yhdysvallat ja KDKT sitoutuvat kokoamaan sotavankien ja taistelussa kadonneiden jäännökset ja palauttamaan niistä välittömästi kotimaahan kaikki jo tunnistetut.

Pohjoisen ja etelän tapaminen syyskuussa 2018

Syyskuussa puheenjohtaja Kim Jong Un ja Etelä-Korean presidentti Moon Jae tapasivat uudelleen Pjongjangissa. Tapaamisessa sovittiin: ”Molemmat johtajat vahvistivat Korean kansan riippumattomuuden ja itsemääräämisoikeuden periaatteen ja sopivat Koreoiden välisten suhteiden kehittämistä johdonmukaisesti ja jatkuvasti.” Riippumattomuus ja itsemääräämisoikeus tarkoittaa USA:n läsnäolon loppumista Korean niemimaalla. Pohjoinen ja etelä sopivat myös jatkavansa liennytystä Panmunjomissa sopimuksen hengessä lisäämällä yhteydenpitoa sodan uhan välttämiseksi.

Toinen vielä merkittävämpi linjaus oli, että ”Osapuolet sopivat jatkavansa merkittäviä toimenpiteitä edistääkseen keskinäisen edun ja yhteisen vaurauden hengessä perustuvaa vaihtoa ja yhteistyötä sekä kehittääkseen kansantaloutta tasapainoisesti.” Tämän perusteella sovittiin rautatie- ja maantieteyksien käyttöönotosta. Lisäksi sovittiin ”kun olosuhteet ovat kypsät” Kaesongin teollisuusalueen normalisoinnista samoin kuin Kumgang-vuoriston matkailuprojektin sekä länsirannikon yhteisen talousvyöhykkeen muodostamisesta ja itä-rannikon yhteisestä erityisestä matkailualueesta.

Kaesongin teollisuusalue on pohjoisen puolella oleva teollisuusalue, jossa toimii eteläkorealaisia teollisuusyrityksiä. Samankaltaisen tavoite on Kumgang-vuoriston matkailuprojektilla. Se on suunnattu eteläkorealaisille matkailijoille. Kaikki tällaiset yhteisyritykset ovat suljettu tällä hetkellä kansainvälisten pakotteiden vuoksi. Yhteisprojektien käynnistämällä olisi suuri merkitys molempien maiden taloudelle. ”Kun olosuhteet ovat kypsät” viittaa USA:n masinoimiin YK:n pakotteisiin, jotka estävät em. yhteistyön tällä hetkellä.

Sopimuksessa sovittiin myös luonnonsuojeluyhteistyöstä, tavoitteena ensi alkuun yhteistyö metsitysprojekteissa. Lisäksi sovittiin yhteistyöstä kansanterveyden saralla (epidemioiden ehkäisyssä, kansanterveydessä ja sairaanhoidossa, mukaan lukien toimenpiteet tartuntatautien tulon ja leviämisen estämiseksi.) Edelleen vahvistettiin pyrkimys perheiden yhdistämiseen.

Jatkuu sivulla 12

Myös Venäjällä on järjestetty toimintaa Venezuelan tueksi. Kuva Venäjän Federaation kommunistipuolueen tapahtumasta.

läistäustainen mies. Hän on sitoutunut presidenttivaltaisen yhteiskunnan valtiopäämiehenä noudattamaan maansa perustuslakia, jonka 1. artiklan mukaan: ”Venezuelan bolivaarinen tasavalta on peruuttamattomasti vapaa ja itsenäinen valtio, jonka moraalinen omaisuus ja arvot vapaudesta, tasa-arvosta, oikeudenmukaisuudesta ja kansainvälisestä rauhasta perustuvat Vapaattaja Simón Bolívarin oppeihin. Sitoutumattomuus, vapaus, itsenäisyys, diplomaattinen ja alueellinen koskemattomuus sekä kansallinen itsemääräämisoikeus ovat kansan luovuttamattomia oikeuksia”.

Venezuelan perustuslain 347. artiklassa todetaan suoran demokration harjoittamisesta: ”Alkupe-

räinen, peruslaillinen valta kuuluu kansalle”. Tätä valtaa voidaan käyttää valtion muuttamiseksi, uuden laillisen järjestelmän luomiseksi ja/ tai uuden perustuslain säätämiseksi. Perustuslaki on korkein laki ja oikeusjärjestyksen perusta. Kaikki julista valtaa harjoittavat henkilöt ja elimet ovat perustuslain alaisia.

Hand Off Venezuela / Matti Laitinen 28.1.2019

Wonsanin kaupungin panoraamakuvaa illalla. Wonsan on Gangwodin maakunnan pääkaupunki. Se sijaitsee Pjongjangista itään Japanin meren rannalla. Siellä asuu runsas 350000 asukasta.

Viron työväenluokan historia, osa 1

Viron historiaan liittyy paljon tahallista vääristelyä niin meillä kuin muualla lännessä. Porvarillinen historiankirjoitus yrittää osoittaa, ettei Viron työväenliikkeellä ollut merkittävää roolia vallankumouksen voitossa Virossa vuonna 1940, vaan se olisi ollut tuontitavaraa idästä. Samalla Viron sosialistisen neuvostotasavallan aika esitetään yksinomaan kielteisessä valossa. Kansantasavallan taloudellisen kasvun, hyvinvoinnin ja demokratian lisääntyminen verrattuna porvarilliseen Viroon ohitetaan. Tämän juttusarjan tarkoitus on valottaa Viron historiaa työväenluokan näkökulmasta.

Talonpoikaiskapinoiden kostotoimenpiteiden johdosta sadat tuhannet Eestin talonpojat muuttivat muualle. Kuvassa Krimin virolaisia kokoontui 19.11.2015 Gvardenskajan kylään vihkimään 100 vuotta aiemmin pidetyn 1. laulujuhlan muistomerkin paljastusta. Samassa yhteydessä he kokoontuivat myös isänmaallisen sodan muistomerkillä.

Uskonto ja maallinen valta

Suomi ja Baltia olivat 1100-luvun lopulla Euroopan ainoita alueita, joihin katolisen kirkon valta ei vielä ulottunut. Paavi Aleksanteri III kehottikin Skandinavian hallitsijoita aloittamaan ristiretken Suomen ja Baltian heimoja vastaan.

Vuonna 1182 piispa Meinhard aloitti balttien kääntymisen. Vuodesta 1200 alkaen saksalaisten vallan Baltiassa vahvisti Liivinmaan kolmas piispa Albert von Buxhövden ristiretkeläistensä kanssa. Piispoja seurasivat saksalaiset feodaaliherrat, jotka anastivat talonpoikien maat. Paikalliset pakotettiin väkivaltaisesti kristinuskoon.

Liiviläiset ja latvialaiset alistettiin suhteellisen nopeasti. Virolaisten alistaminen alkoi vuonna 1208. Tanskalaiset valtasivat

Pohjois-Viron Lyndanisen taistelun myötä vuonna 1219. Viimeinen vapaa virolainen alue Saarenmaa kukistui vuonna 1227. Virossa tuli pitkäksi aikaa Ruotsin kuningaskunnan kaukainen reuna-alue. Aseelliset kansannousut jatkuivat ja kymmeniä tuhansia virolaisia tapettiin niitä kukistettaessa.

Maa-alueet feodaalierroille

Maa joutui vähitellen feodaalisille kartanoille eli moisioille. 1300-luvulla kartanoita oli noin 35 ja 1400-luvulla jo 156. Kansan osaksi tuli aluksi verorasitus. Myöhemmin ihmisten oli osallistuttava yhä enemmän myös kartanon töihin. Lopulta 1300-luvulla siirryttiin maaorjuuteen, jossa talonpojat sidottiin tiettyyn kartanoon ja työhön ilman palkkaa.

Eestin feodaalinen historia kytkeytyy kartanolaitokseen. Kartanoihin eri tavoin liitetyt talonpojat suorittivat kaikki työt. Kartanot olivat myös hallinnollisia keskuksia. Niiden määrä oli 1900-luvun alussa toista tuhatta. Niiden aika päättyi 1919 maareformiin. Suuri osa kartanoista on rappeutunut, mutta huomattava osa on kyetty säilyttämään. Ne toimivat kurssi- ja koulutuskeskuksina, hotelleina, museoina ym. ja ovat yritysten, yhteisöjen ja yksityisten omistuksessa. Sagadin kartanon (kuva) omistaa Eestin metsähallitus. Sitä entisöitiin 1977-1987. Puoli vuosisataa siellä toimi koulu ja tänään mm. metsämuseo ja kartanomuseo.

Feodaaliherrat olivat pääosin saksalaisia. He muodostivat enemmistön myös Tanskan omistamilla alueilla. Läänitysten myötä virolaiset talonpojat joutuivat feodaalierrojen vallan alle. Virolaisten jatkuvaan kapinointiin kyllästyneenä Tanska myi omat alueensa Virossa Saksalaiselle ritarikunnalle vuonna 1350.

Reformaation aika

Saksalaisvallan aikana syntyi yhä suurempia kaupunkeja. Reformaatio alkoi 1500-luvun alkupuolella. Reformaatio heikensi kirkon valtaa kuninkaan vallan kustannuksella. Reformaatio petasi tilaa porvariston vähittäiselle nousulle.

1600-luvulle tultaessa kartanoiden koko oli kaksinkertaistunut ja kartanonherroilla oli omien talonpoikiensa suhteen täydellinen tuomiovalta sekä oikeus ruumiillisen rangaistuksen käyttöön.

Puolan Liivinmaa liitettiin Ruotsiin vuonna 1629 ja Saarenmaa vuonna 1645, jonka jälkeen Ruotsi hallitsi koko Viroa. Ruotsi läänitti alueita ruotsalaisille ja suomalaisille sotaherroille heikentäen samalla saksalaisten asemaa. Vuonna 1668 voimaan tullut poliisiasetus alisti talonpojat edelleen maaorjuuteen.

Pohjan sota ja Venäjän valta

Vuonna 1700 syttyi suuri Pohjan sota ja 1710 Baltian ritarikunnat alistuivat Venäjän tsaarille. Ruotsi menetti Baltian Venäjälle Uudenkaupungin rauhalla vuonna 1721. Virossa muodostettiin yhtenäinen alue, jossa talonpoikaissävästöstä eli maaorjuudesta. Alue säilyi 1800-luvun loppupuolelle saakka melko autonomisena suhteessa Venäjään ja sitä hallitsivat baltiansaksalaiset kartanonherrot tsaarien antamien etuoikeuksien pohjalta.

Pitkä rauhan aika vakiinnutti oloja ja lisäsi taloudellista toimeliaisuutta. Lisäksi Viron alueen merkitys kasvoi. Ruotsin vallan aikana Viro oli lähinnä maataloustuotteiden tuotantoalue. Venäjän näkökulmasta Viro oli merkittävä Länsi-Eurooppaan suuntautuneen kanssakäymisen ikkuna. 1700-luvun puolivälissä tuotantovoimien kehitys ja kapitalististen suhteiden syntyminen johtivat siihen, että koko Euroopassa tuli ajankohtaiseksi ns. agraarikysymys. Vuonna 1784 puhkesi talonpoikaiskapina vastustamaan lisääntynyttä talonpoikien rasitusta. Yhteenottoja oli ympäri Viroa säännöllisesti vuosina 1797-1807.

Maaorjuudesta luovutaan

Vuosina 1816 (Vironmaa) ja 1819

Taulukko 1. Viron väestö ennen toista maailmasotaa

Luokka/sosiaalinen ryhmä	Väestömäärä, henkilöä	Osuus % väestöstä
Kaupunkilaistyöväki	196 000	21
Maalaistyöväki ja talonpojisto	360 000	39
Kaupungin keskikerrostumat	112 000	12
Keskivarakas talonpojisto	120 000	13
Kaupunkilaistorvaristo	23 000	2
Maalaisporvaristo ja kartanonherrat	117 000	13
Yhteensä	928 000	100

(Liivinmaa) annetut talonpoikaislait vapauttivat talonpojat maaorjuudesta. Lain mukaan he voivat yhtä vapaasti käyttää työvoimaansa kuin kartanon herra voi käyttää maataan. Vapautus ei kuitenkaan juuri parantanut talonpoikien tilannetta, vaan he joutuivat edelleen työskentelemään kartanonherrojen hyväksi.

Vuonna 1857 puhkesi uusia talonpoikaikapinoita, jotka kukistettiin lopulta verisesti. Tämän seurauksena syntyi suuri muuttoliike, jossa 25-30 % Viron talonpojista muutti asumaan muualle aina Volgalle ja Krimin niemimaalle saakka. Venäjän keskushallinto kasvatti hiljalleen valtaansa Baltiassa saksalaisten aatelisten kustannuksella, ja vuonna 1876 itsehallintojärjestelmä lakkautettiin.

Kansallinen herääminen

Kansallisiikkeen herääminen alkoi 1800-luvun puolivälin jälkeen. Siivestyneistä yhdessä talonpoikien kanssa alkoi vaatia talonpojille parempia olosuhteita, hädän kieltämistä ja maaorjuuden pikaista lakkauttamista. Tavoitteena oli talonpoikien vapauttaminen saksalaisten kartanonherrojen ikeestä. Vironkielisiä kouluja perustettiin ja Viron kansalliseepos Kalevipoeg luotiin. Pian kansallisen liikkeen heräämisen jälkeen liikkeessä alkoi syntyä ristiriitoja muun muassa yhteistyöstä saksalaisten kartanonomistajien kanssa.

Vuosisadan loppuun mennessä kapitalistiset tuotantosuhteet olivat alkaneet kehittyä merkittävästi, mikä johti kapitalistien ja kartanonherrojen säätyvallan välisten ristiriitojen kärjistymiseen. Talonpojille oli myyty maata niin, että Etelä-Virossa noin 80 % ja Pohjois-Virossa noin 50 % maasta oli talonpoikien omistuksessa. Samalla talonpojat olivat velkaantuneet merkittävästi. Ensimmäisenä veloistaan suoriutuneet talonpojat saivat hankittua lisää maata vuokraamalla tai ostamalla toisia tiloja. Kansan suussa näitä alettiin kutsua harmaiksi paroneiksi.

Kartanoissa siirryttiin myös yhä enemmän palkkatyöhön. Palkatut muonamiehet saivat palkan pääosin elintarvikkeina. Maattomat muodostivat 1800-luvun lopulla 60 % maaseudun väestöstä. Samaan aikaan kaupungistuminen li-

sääntyi. Vuosisadan lopulla kaupungeissa asui yli 30 % väestöstä. Yhteensä proletariaatista tai puoliproletariaatista väestöstä oli 2/3 -osaa virolaisista.

Imperialismin kausi

Käsitelaisuuslaitoksista kapitalistiseen tehdasteollisuuteen siirryttiin voimakkaasti 1820-luvulta alkaen. Vuosisadan loppuun mennessä Virossa kehittyi tsaarin Venäjän kehittynein teollisuusalue. Virossa oli muun muassa Euroopan suurin puuvillan kehruu- ja kutomotehdas, metsäteollisuutta ja lasiteollisuutta. Pietarin ja Tallinnan välinen rata valmistui 1870.

Kapitalismi kehittyi imperialistiseen vaiheeseen 1900-luvun alkuun tultaessa. Venäläiset monopolistiset yhtymät alistivat valtaansa Viron tärkeimmät teollisuuden haarat. Merkittävimpien venäläisten kaupunkien pankkipääomasta 56 % oli ulkomaisessa hallinnassa. Sama koski Viroa. Kansallisen porvariston omistukset olivat vähäisiä virolaisissa teollisuuslaitoksissa.

Samaan aikaan maataloudessa elettiin feodalismien viime vaiheita. Ennen ensimmäistä maailmansotaa vielä 58 % viljelysmaasta kuului kartanonherroille ja 42 % maata ostaneille noin 51 000 talonpojalle, jotka olivat edelleen raskaasti velkaantuneita kartanonherroille ja pankeille. 23 000 talonpoikaa joutui vuokraamaan maata kartanoilta raskailla ehdoilla. Maattomia oli 70 % talonpoikaissäväestöstä. Metsävarat olivat liki kaikki kartanoiden hallussa. Maata ostaneiden talonpoikien osuus kaikista talonpojista oli 15 %.

Luokkaristiriitoja kärjisti kansallinen sorto. Virolaiset olivat niin tsaarin Venäjän kuin Baltian saksalaisten sorron alla. Paikallisen hallinnon muodostivat aatelin itsehallintoelimet ja kaupunginhallitukset. Molemmat olivat Baltian saksalaisten säätyhallintoja. Heidän käsissään oli myös luterilainen kirkko. Viron porvaristo pyrki sovintoon Venäjän porvariston ja Baltian saksalaisten kanssa eikä halunnut taistella systemaattisesti kansallista sortoa vastaan.

Juha Kiekksi

Erikoinen virolaiskylä "Esto Sadok", jonne 36 perhettä muutti v. 1886, sijaitsee Sotsin talviolympiakylässä Krasnaja Poljanassa n. 1 km ennen kylän Gorki-Gorod-keskusta (kuva). Siellä sijaitsee yksi Krasnaja Poljanan rautatieasema, hotelleja, ajanviete- ja urheilukeskuksia.

Joukkovoima kurjistamista vastaan

#EIJATKOON

Joukkovoima kurjistamista vastaan

30.3.2019

Mielenosoitus Helsingissä 30.3.2019

Onnea etsimässä

Ruotsissa ihmisillä oli mukava elämä ja maailman korkeimpiin kuuluva elintaso sekä kehitys, moderni ajattelu ja luottamus johtajiin. Tuoli aika ottaa askel eteenpäin ja vapautua vanhanaikaisista ja aikansa eläneistä perherakenteista, jotka hallitsivat yhteiselämää. Ne tekivät ruotsalaiset riippuvaisiksi toisistaan. Idean perustana oli arvoista kaikkein ruotsalaisin: itsenäisyys. Talvella 1972 ryhmä ruotsalaisia sosiaalidemokraatteja halusi luoda ”riippumattomien yksilöiden yhteiskunnan” ja ryhmä poliitikkoja esitteli vallankumouksellisen vision tulevaisuudesta. Tarkoituksella oli tehdä kaikkien elämästä parempi. Oli tullut aika vapauttaa naiset miehistä, vanhukset lapsistaan ja teini-ikäiset vanhemmistaan. Kirjoitettiin julistus nimeltä ”Tulevaisuuden perhe”.

Demarit alkoivat luoda malliyhteiskuntaa, jossa jokainen ihminen voi kehittyä itsenäisesti, ja kaikki aikuiset ovat taloudellisesti riippumattomia omaisista. Jokaista ihmistä kohdellaan itsenäisenä yksilönä, ei elättäjän liitteenä. Siksi oli luotava taloudelliset ja sosiaaliset edellytykset, jotka tekevät yksilöstä riippumattoman. Tämä oli vapautumisen prosessin alku, koska enää ei oltaisi riippuvaisia sukulaisista. Nyt varmistettaisiin, että kaikki ruotsalaiset olisivat vapaita, vapaita toisistaan. Tästä lähtien vain aidot suhteet pitäisivät heidät yhdessä.

Ruotsalainen rakkauden teoria.

Ruotsalaisen teorian rakkaudesta mukaan kaikkien aitojen ihmissuhteiden täytyy perustua ihmisen itsenäisyyteen. Jos nainen on riippuvainen miehestään, mistä tiedämme, että kumpikaan on suhteessa vapaaehtoisesti? Vai onko kyse vain riippuvaisuudesta? Lapsilla on hyvin laajat oikeudet. Vanhat ihmiset eivät enää ole aikuisten lastensa armoilla. Ruotsissa ihanneperhe muodostuu aikuisista yksilöistä, jotka ovat kaikin tavoin itsenäisiä ja itsellisiä.

Monet naiset totesivat, että on parempi hankkia lapsi yksin ja ottaa rauhallisesti partnerin etsiminen. He halusivat vain lapsia, ei suhdetta. Melkein puolet ruotsalaisista elää 40 vuotta julistuksen jälkeen yksin. Se on suurin osuus maailmassa. Monet miehet luovuttavat spermaa ja toivottavat kaikille ”hyvää elämää”. Tanskalainen spermapankki toimittaa spermaa ja puolet sen asiakkaista on ruotsalaisia sinkunaisia. Heidän määränsä kasvaa koko ajan. He haluavat tulla rasakaaksi. Miksi he ottaisivat vaivoikseen miehen? Naisille lähetetään pakastettu sperma. Kotihedelmöityspaketissa on käyttöohje.

Ruotsalainen rakkauden teoria on peräisin individualismista. Rikkaassa maassa ihmisellä on varaa pitää itseään kaikkein tärkeimpänä eli itsensä toteuttamista, omaa uraa jne. Ruotsi on yksilöiden yhteiskunta. Yksi neljästä kuolee yksin. Itsenäisyyden tavoittelu on sokaisut ruotsalaiset. Näinkö yhä useamman elämä päättyy yliorganisoitua ja tehokkaassa työhön perustuvassa hyvinvoinnissa ja yksilön autonomiassa? Ruotsi näyttää luvutulta maalta, täydelliseltä paikalta paremmalle elämälle. Maalta, johon pääsemiseksi maahanmuuttajien kannattaa ottaa isoja riskejä.

Maahanmuuttajat

Ruotsalainen arvojärjestelmä opetetaan mamuille: tulla ajoissa; mistä olet kotoisin? (vastaa lyhyesti); lyhyt vastaus: kyllä tai ei; avioliitto tai avioliitto tai erillään asuminen; ruotsalaiset haluavat pitää etäisyyttä, he eivät halua vieraita lähelle. Ruotsalaiset ovat individualisteja. Yksilö on keskipiste. He eivät ajattele edes sirsakia tai vanhempiensa. Heti kun ollaan täysi-ikäisiä, vain itsellä on väliä, ei kellään muulla. ”Minun viihtyvyyteni, minun hyvinvointini, minun elämäni.”

Kerrostalossa paha haju leviää, mutta siitä ei välitetä. Kukaan ei puutu asiaan. Ei ajatella, että naapurissa on saattanut kuolla joku. Joku itsemurhan tehnyt oli kotonaan kaksi vuotta ennen ruumiin löytymistä. Rahat tulevat tilille ja maksut menevät automaattisesti. Kukaan ei huomaa mitään. Miksi ruotsalaiset ovat onnettomia yltäkylläisyyden keskellä? Kukin on omissa oloissaan, mikään ei sido heitä yhteen. Ei ole ketään, kehen turvautua. On vain viranomaisia. Yhteiskunta ei tarjoa onnea vaan turvallisuutta. Turvallisuus ei ole sama asia kuin onni. Ihmiset eivät elä. He eivät hengitä eivätkä naura. Heihin

ei saa katse- eikä puhekontaktia. He tekevät töitä ja katsovat tv:tä.

Yksinäisyys

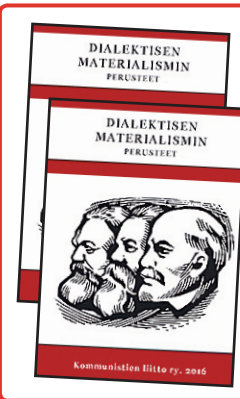
Ruotsalaiset ovat yksinäisiä. Varsinkin vanhuksat ovat niin eristyneitä, että Ruotsin Punainen Risti on aloittanut kampanjan, joka yrittää aktivoita ihmisiä huolehtimaan vanhuksista. Kehityksessa on aineellinen puute, mutta Ruotsissa henkinen hätä ja byrokraatia. He hukuttavat paperitöihin. Ei ole mitään puhuttavaa ihmisten kanssa, ja kaikki ovat itsekeskeisiä. Ruotsissa ihmiset ajattelevat vain itseään ja omia tavoitteitaan. He elävät normielämää mökkeineen ja veneineen; rakennettaisiinko lasitettu veranta ja sauna; hankitaanko uusi auto.

Puolalainen sosiologi Zygmunt Bauman: ”On väärä luulo, että onnellisuus tarkoittaa ongelmatonta elämää. Onnellinen elämä tarkoittaa monenlaisia vaikeuksia. Se on vaikeuksien voittamista ja haasteita. Ne kohdataan ja ponnistellaan, ja sitten koetaan onnea, kun nähdään, että haasteet on voitettu. Tämä on vaikeuksien voittamisen riemua, haasteisiin tarttumista ja niistä selviämistä. Se on menetetty, kun mukavuus lisääntyy.

Muiden ihmisten seura ja kuumainen johonkin puuttuu valtion antamalta, se on luotava itse. Ihmiset, jotka on opetettu itsenäisiksi, ovat menettämässä kyvyn toimia ja elää yhdessä muiden kanssa, koska heiltä on viety sosiaalisen elämän taidot. Yhteisöllisyys on uuvuttavaa, koska se vaatii paljon vaivaa, huomiota, prosessointia, neuvotteluita, uusia neuvotteluita, uudelleen sopimista, uudelleen luomista. Itsenäisyys vie ihmiseltä kyvyn sellaiseen.”

Verkko

”Elämämme jakautuu nyt kahteen maailmaan: verkossa ja poissa verkosta. Yhteys on päällä tai poikki. Verkkoelämästä on riskit hyvin pitkälle eliminoitu, elämän riskit. Netitystä on hyvin helppo löytää. Yksinäisyyttä ei koskaan oikein huomaa. Jos joidenkin käyttäjien mielipiteet eivät miellytä, heidän kanssaan lakataan kommunikoida. Kun ei olla netissä, nähdään väistämättä ihmiskunnan monimuotoisuuden todellisuus. Mitä itsenäisempi ihminen on, sitä kykenemättömämpi hän on luopumaan itsenäisyydestään ja vaihtamaan sen miellyttävään keskinäiseen riippuvuuteen. Itsenäisyys ei loppujen lopuksi ole onnea. Itsenäisyyden tien päässä on tyhjä ja tarkoitukse-

Kommunistien Liiton julkaisu ”Dialektisen materialismin perusteet ilmestyi kaksi vuotta sitten. Nyt se löytyy myös netistä. Menette Kommunistien Liiton etusivulle ja otatte yläpalkista ”Opintoaineisto” ja sieltä ”Dialektisen materialismin perusteet.” Tämä ”Työläisen käsikirja” kaikkien tulee omaksua. os. <https://www.kommunistienliitto.com/>

Kirjasi voit tilata os. Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi). Hinta postitse on seitsemän (7) euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta. Lisätietoja: www.kommunistienliitto.com.

Marxilaiset eivät etsi onnea vain aineellisesta hyvinvoinnista. Hyväksymme lähinnä Zygmunt Baumannin kannan. Yhteiskunnalla on historiallinen jopa kosmologinen funktio. Sen toteuttaminen tuo onnea. Siitä enemmän tulevassa ”Historiallisen materialismin” oppiaineistossa.

ton elämä ja äärimmäinen ikävystyminen.” Nyt ruotsalaiset ovat maailman yksinäisimpiä.

Onni Neuvostoliitossa

Elokuvaohjaaja Aleksandr Medvedkin: ”Jokainen ihminen etsii onnea. Jotkut näkevät sen rikkauksissa, mutta venäläinen talonpoika, joka eli hyvin huonosti, köyhissä oloissa, haaveili siitä omalla tavallaan. Tšehov kirjoitti eräänä päivänä muistikirjaansa: ’Mistä venäläinen talonpoika haaveilee? - Jos olisin tsaari, varastaisin sata ruplaa ja olisin turvassa!’ Venäläinen sananlasku sanoo: ’Venäläinen talonpoika ajattelee näin: - Jos olisin tsaari, söisin rasvaa rasvan päälle ja nukkuisin.’

Tällainen ajatus onnesta - etä olisi pala leipää, ettei olisi nälkä, ettei menettäisi hevostaan, vilja-aittaansa, että saisi pitää omaisuutensa, viljasäkkinsä - tällainen ajatus onnesta, aivan pienestä, joka kuitenkin liittyy aikoinaan vallinneeseen venäläisen talonpojan elämän kovuuteen, se on ollut pohjana komedialleni Onni. Olen yrittänyt näyttää tällaisen ihmisen tragedian, hänen ponnistuksensa löytää

- osittain - elämälleen ihanne. Tietenkään hän ei voinut haaveilla siitä kovin avarasti, hän oli hyvin rajoittunut ja haaveili siitä omalla tavallaan. Minä puolestani olen yrittänyt kertoa tässä elokuvassa huipaisan, surullisen ja traagisen tarinan tuolloisesta talonpojasta - Hmyristä - jolle mikään ei tulisi onnistumaan. Hän eli erittäin huonosti kuten olivat jo eläneet hänen isänsä ja isoisänsä. Sitten kerta kaikkiaan odottamattomalla tavalla elokuvan lopussa hän huomasi, että muut voivat kiinnostua hänestä, omistautua hänelle: ystävät, naapurit, myös hallitus... Ja kollektiivitilalla Hmyr pääsi lähelle onneaan.”

Mannerheimin Lastensuojeluliiton teksti pyyheliinassa: ”Onni löytyy arjesta.”

Hannu Kautto

Lähteet:
Erik Gandini, Ruotsalainen rakkauden teoria, Fasad 2015, Yle Teema 2018-08-26
Aleksandr Medvedkin, Stšastje (Onni), Moskinokombinat, Neuvostoliitto 1934, KAVIn seloste

Lottovoittajien elämää

Suomalaiset ovat aina saamapuolella. Porvaristo ja muut demarit suosittelivat EU:hun liittymistä sillä, että me tulemme saamaan enemmän kuin maksamme. Minua epäilytti se, että kuka eurooppalainen meitä tulee elättämään, kun kaikissa maissa näytti olevan tilapäinen rahapula. Poiketessani R-kioskissa huomasin erään lottovoiton potentiaalisen saajan maksavan viidenkymmenen euron setelillä nettosaajan osinkoa. Tuhannet suomalaiset ovat saaneet kohtalaiset sosiaaliedut unionin viroissa. Muut suomalaiset nauttivat eduista näiden edustajiensa kautta.

Ilmaston lämpeneminen lämmittää nyt aihepulaa potevaa eduskunta-vaaleihin valmistautumista. Ministerit ovat tapansa mukaan huolestuneita ilmastomuutoksesta, mutta taas suomalaiset ovat saavana osapuolena. Allahilla ei ole omia lampaita. Kun hän lisää niitä jollekin, niin hän vähentää niitä toiselta. Ete- länmaissa kuivuus ja maastopalot lisääntyvät, sen sijaan Suomi etenee vakain askelin kohti keski-eurooppalaista ilmastoa. Nettosaanti ilmenee entistä runsaimpina räntä- ja vesisateina talvikuukausien aikana.

Huhtikuun eduskuntavaalien yllä häälly ulkopuolisen vaikutamisen uhka. Ministerit ja muut viranhaltijat luottavat nyt tässä tapauksessa huolelliseen pohjatyöhön, joten tätä ulkopuolista vaikuttajaa ei mainita nimeltä. Tunnettua on, etteivät muut tahot pyri vaikuttamaan Suomen vaaleihin, vai ovatko kaikki muut tahot niin omia, ettei niistä ole haittaa vaikka vähän auttelevatkin sopivia ehdokkaita. Sama koskee myös niin sanottua turvallisuuspolitiikkaa eli hyökkäysaseiden hankintaa USA:n ase- tehtailta. Kaikki vasemmistoliiton ehdokkaat, vaikka jotkut heistä pitävät hävittäjien hankintaa epä-

tarkoituksenmukaisina sotimisen kannalta, ovat omaksuneet ainoan mahdollisen vihollisen, joka meitä uhkaa. Venäjän uhka on tämän varustautumisen muuttumaton peruskallio, johon pyssyusko aina nojaa. Jälleen kerran maamme vallanpitäjät vetävät jatkuvalla mielipidemuokkauksella katajaisen kansamme asevarustelun aiheuttamaan onnettomuuteen. Isänmaanpuolustus on se keppihevonen, jolla työväenluokka on aina ajettu tapotantereille.

28.7.1914 Saksa julisti sodan Venäjälle. 4. 8. valtiopäivillä äänestettiin sotamäärärahoista.” Sinä päivänä **Karl Liebknecht**, ainoan kerran elämässään, alistuen virheellisesti ymmärretylle puoluekurille, perääntyi omasta vakaumuksestaan; hän vakaumuksellinen antimilitaristi antoi äänensä militaristisen lain puolesta.” Näitä tapauksia on riittävästi lähempänä ja myöhemmin aikoina. Tämä kaikki on niin sanotun vasemmiston ansiota. Porvaristolla ei ole historiassa mitään oppimista. Porvaristo toimii oman ideologiansa käskyläisenä.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti, 11.2.2019

Uusi aika Korean niemimaalla - vai vanhan kertausta?

Jatkoa sivulta 11

Tavoitteena on luoda Kumkang-vuoristoon pysyvä organisaatio tai laitos, joissa perheiden yhdistämistä voidaan edistää fyysisesti tai videoitse. Myös taidevaihtoa luvattiin edistää maiden välillä. Ensimmäinen askel tähän on Pjongjangin taidemuseon näyttely Soullissa tämän vuoden lokakuussa. Sovittiin myös yhteisestä osallistumisesta vuoden 2020 kesäolympialaisiin ja luvattiin tavoitella vuoden 2032 kesäolympialaisten yhteisäisnnyttä.

Molemmat osapuolet olivat samaa mieltä siitä, että Korean niemimaa on muutettava ydinaseista ja ydinuhkasta vapaaksi alueeksi. KDKT lupasi luopua Dongchang-ri-ohjuskoetestialueesta ja mahdollistaa kansainväliset tarkastukset tämän varmistamiseksi.

KDKT lupasi myös olevansa valmis ”jatkamaan lisätoimenpiteitä, kuten Yeongbyonin ydinlaitosten pysyvää purkamista, kunhan Yhdysvallat ryhtyy vastaaviin toimiin Yhdysvaltain ja KDKT:n 12. kesäkuuta pidetyn yhteisen julkilausuman hengen mukaisesti.” Tämä on merkittävä pullonkaula. USA ei varmasti tee myönnytyksiä ja sopimuksen tavoitteiden edistämisen ongelmat propagoidaan KDKT:n joustamattomuuden syyksi.

Mitä julkilausumista voi oppia?

Historian valossa tapaamisten julkilausumissa ei ole kovin paljon uutta. Maiden yhdistyminen edellyttäisi USA:n vetäytymistä Korean niemimaalta, mikä on nykyinen geopolittinen tilanne huomioon ottaen mahdotonta. USA:lle on välttämätöntä pitää jalansijansa Koreassa

”Kiina uhan torjumiseksi”.
KDKT:n ja USA:n välisten suhteiden normalisoinnista on sovittu jo vuoden 1994 sopimuksessa - tuloksetta. KDKT edellyttää merkittäviä myönnytyksiä USA:lta ydinasevoiman purkamisen vastikkeeksi. USA taas edellyttää täydellistä ydinaseriisuntaa ennen myönnytyksiä. On vaikea kuvitella, että tässä asetelmassa päästäisiin eteenpäin.

Sen sijaan pohjoisen ja etelän yhteistyöllä voidaan saavuttaa molempien maiden osalta taloudellista edistymistä, kunhan USA:n masinoimista YK:n pakotteista päästäisiin eroon. Pakotteiden lieventäminen ajavat Kiina ja Venäjä. USA jarruttaa niitä sen sijaan kiivaasti, mikä on vastoin KDKT:n ja USA:n Singaporen julkilausuman henkeä.

Juha Kieksi

Obama levittää "uususkontoa" Ajattelevista Tietokoneista (AI)

"Aitaa ajattelemissa" tulkitaan vulgaristi mm. niin, ettei käyttäytymisestä voisi tietää, toimiiko siinä ihminen vai "tekoäly", Al. Ne, jotka väittävät koneen voivan olla "ihmistä viisaampi tekoäly", väittävät samaan aikaan, että sitä ei voi erottaa ihmisälystä – ja kuitenkin se eroaisi siitä perustavimmalla tavalla - hallitsemattomuudellaan, ja siksi voi tuhotta – esimerkiksi ihmisen.

Mitä ovat ajattelu ja tajunta

Ajattelu on ihmisaivojen toiminto. Ihmisyksilöstä tulee ajattelun subjekti vain hallitsemalla kielen, käsitteet ja logiikan, jotka ovat yhteiskunnallisen käytännön tuotteita. Jopa ongelmat, joiden kanssa yksilö asettaa älynsä vastakkain, ovat hänen elämänsä sosiaalisten olosuhteiden aiheuttamia. Siten ihmisen ajattelulla on yhteiskunnallinen ja historiallinen luonne.

Looginen ajattelu syntyy työn, yhteiskunnan, puhekielen ja biologisen rakenteen korkean rinnakkaisen kehityksen tuloksena. Biologiassa luonnossa on tapahtunut ensin lainalaisia suuntautuneita prosesseja, jotka pohjautuvat ajattelun syntyä kuten aivojen kasvu, aivo-kuoren synty, ehdottomien refleksiön korvautuminen enenevässä määrin mahdollisilla, sekä lauma(työ) toimintojen ja sellaisiin liittyvän signalisaation monimutkaistuminen, joihin oli yhdessä kyseisessä prosessissa kasvettu.

Ajattelu syntyy hyppäyksen omaisesti, kun sen edellytykset ovat kypsyneet. Laumaohjautuneet yksilöt sisäistävät lauman signalisaatiopuheen kieleksi ja pystyvät sen jälkeen toimimaan ilman laumaakin korkeamman tasoisella symbolisointikenteisellä, kielellisellä ympäristöstä välittömästi riippumattomalla ajatteluohejuuksella. Vasta tässä yksilöllisessä omaksumisprosessissa aivotkin saavat lopullisen rakenteensa.

**Ajattelevaa tietokonetta, artificial intelligence, ei ole - eikä tule. Ko-
neet ovat fyysikaalisia artefakteja. Biologista tasoa ja kehitystä ei voi-
da "sivuuttaa" olemukseltaan yhteiskunnallisen, kielellisen ajattelun
ja tajunnan kehityksessä eikä olemassaolossa. USA:n tarkoituksena
onkin taas maailman sotilaallinen ja taloudellinen uhkailu huijaus-
"entiteetillä", joka siten muistuttaa Ronald Reaganin "Tähtien Sota
-ohjusuolustusjärjestelmää".**

Kuva: Wikimedia Commons, Owen Williams

Vain kerran venäläinen shakkimestari Garri Kasparov sanoi NBF 2017:ssa: "Koneilla ei ole ymmärrystä. Ne eivät tunnista strategisia yhteyksiä, eikä niillä ole itsenäisiä tarkoituksiperiä!". Kasparov pelaa 3D-laseissaan X3D Fritzä vastaan.

Kyse ei ole vain tienaamisesta....

USA ex-presidentti Barack Obama esiintyi Helsingissä 27.9.2018 Nordic Business Forumissa (NBF), joka on Jyri Lindénin ja Hans-Peter Siefenin Jyväskylässä vuonna 2008 perustama yritys, joka järjestää erittäin kalliita luento- ja näyttäytymistilaisuuksia bisnesväelle. NBF:n ja sen esikuvan New Yorkin World Business Forumin vuosittain järjestettävien tilaisuuksien vetonaulana on aina joko kuuluisa ”uusliberalisti”-poliitikko ja ydinsanomana on aina sama tuo ”maaginen tekoöly”.

Vain kerran yksi pääesiintyjä,
venäläinen shakkimestari ja poliitikko Garri Kasparov sanoi asiat
"oikein päin" halki NBF 2017:ssä: "Ko-
neilla ei ole ymmärrystä. Ne eivät
tunnista strategisia yhteyksiä, eikä
niillä ole itsenäisiä tarkoituksiperiä!"
The Washinton Post'n toimittajat Bill
LaPlate ja Katharyn White vastasivat
tähän 27.4. 2018 otsikolla "5 myrjoi-
tekoälystä", miten "tekoäly jo kirjoit-
telee poliitikoille puheita ja lehdille

urheilu-uutisia ja miten mahdotonta on erottaa "Al:lla" väärennettyä seksivideota poliitikon kasvoin aidosta. Google, Microsoft, Amazon ja Apple ovat kaikki tekemässä suuria sat-sauksia tekoälyyn. ...

Luonnonlait ovat olioiden lakeja.

Dialektisen ja historiallisen materialismin mukaan materian liikemuodot fyysikaalinen, kemiallinen, biologinen ja sosiaalinen liike rakentuvat toistensa varaan siten, että aineenvaihdunnalliset elolliset oliot koostuvat samoista atomeista fysiikan lakeineen kuin elottomatkin fyysikaaliset oliot. Jälkimmäisistä poiketen ne ovat vaihtuvien atomien suhteellisen pysyviä organisatiotaiteja eivätkä pysyvien atomien "nippuja".

Elollisissa ja yhteiskunnallisissa asioissa ilmenee uusia objektiivisia biologisia ja sosiaalisia lainalaisuuksia, jotka eivät kumoa aiempia fysiikan ja kemian lainalaisuuksia, joille rakentuvat, mutta saavat ne toimimaan uudella laajemmalla ta-

valla. Biologiset lait rakentuvat nykyisen tiedon mukaan yhdelle kemikaalien ryhmälle, valkuaisaineille. Ne eivät ole stabiileja Maan olosuhteissa ilman biologisia rakenteita, joissa molekyylit vaihtuvat jatkuvasti toisiin tiukan lainalaisesti. Kemian kannalta tarkasteltuna "elämä on valkuaisaineiden olemassalomuoto", sanoi Engels. Biologiselle oliolalle on ominaista geneettinen koodi, jonka mallin mukaan näitä aineita tuotetaan, solurakenne sekä systeemisyys, jossa korkeammat, "myöhemmät" lainalaisuudet pääasiassa ohjaavat ja dominoivat alempia. Geeni ei "ohjaa", sitä vaan "luetaan". Geenit eivät suoraan myöskään taistele evätkä kilpaile, vaan sitä tekevät itse eliöt.

Tajunnan ”koneistot” tunnetaan jo melko hyvin

Elollisille olennoille on olemuksellista orientoituvuus ympäristöön mm. etsimään uusia vaihtuvia aineksia. Se rakentuu monisoluisilla eliöillä hermostolle ja selkärangasilla erityiselle keskushermostolle, jolle on ominaista refleksiä käyttäytyminen (Descartes). Refleksissä hermotus kulkee ärsykeosasta reaktio-osaan keskushermoston kautta. Ivan Pavlov osoitti noita refleksejä olevan kahta perustyyppiä: geneettis pohjaisia ehdottomia ja erityisellä biologisella mekanismilla oppimispohjaisia eli ehdollisia, joita on ihmisen kaltaisessa pavlovilaisessa muodossa tasalämpöisillä aivokuorellisilla lajeilla. R. Douglas Fields osoitti niiden biokemiallisen mekanismin (2007). Tällä mullistavalla löydöllä näytti olevan Obaman poliittinen tuki. Mutta sellainen ilmeisesti katosi vuonna 2013. Tästä on Kansan Ääni vuosien saatossa julkaissut monta artikkelia.

**Kaikki yhteiskunnallinen, symbolirakenteinen, kielellispohjainen ajattelu, tajunta ja siihen no-
jaava toiminta, rakentuvat ehdollis-
ten refleksien systeemille, pääasias-
sa Pavlovin 2. signaalisysteemille, jo-**

ka on vain ihmisellä. Sitä ei voi mil-
lään keinolla "sivuuuttaa" tietoisuu-
desta puhuttaessa. Sen matkiminen
tietokoneissa ja muissa it-laitteis-
sa ei ole sen enempää oikeata ajat-
telua ja tajuntaa, tietoista toimin-
taa kuin sähköisissä neuroverkoissa
kehitetty "keinoelämä"-algoritmit
ovat "oikeata elämää"! Tähän ei tule
näillä koneilla koskaan käännettä
eikä emergenssihyppyä suoraan ai-
neen fyysisestä liikkeestä yhteis-
kunnalliseen!

Obama kasaa kyberinfosodan keskeisiä "ritareita"...

Obaman esityksen muotona oli haastattelu, jonka suoritti toinen pääesiintyjä Skypeen Niklas Zennberg. Edellisistä NBF:n pääesiintyjistä löytyy sellaisia NATO:n infotoureita kuin Ruutisbyroo CNN:n Richard Owest (1917) ja Syyrian provokaatiokaasuiskuihinkin 2013 NATO:n Bellingcat-infosotasivuston kanssa osallistuneen "evoluutiofeministilehden" Huffington postin Arianna Huffingtonin. R. Douglas Fields piti Huffpost:ssa vuoteen 2013 blogia, kunnes riitaantui Obaman kanssa, kun tämä ryhtyi miljardirahoittamaan ihmisen genomin toinen kartoittaja Graig Venterin aivojen "neuronien geeni-konnektomi-tutkimusohjelmaa" niiden muka "geenimääräytneiden keskinäisten kytkentöjen" kartoittamiseksi.

Arveluttavin kaikista esiintyneistä on tänä vuonna esiintynyt Massachusetts Institute of Technology disinformaatio-"tiede"-yliopiston Andrew "Affe" McAfee, joka yhdessä saman laitoksen Erik Brynjolfssonin kanssa on "todella ajateltavien tietokoneiden" pääguruja... Eturivissä tänä vuonna istuivat mm. Jorma Ollila ja Risto Siilasmaa, joita Obama kusetti Nokia-kaupoissa. New Yorkissa on esiintynyt erityisesti Clintonin perhe lähimpine aseenkantajineen.

Risto Koivula

Marxilainen maailmankatsomus ja universumin loppu?

Jähmettyminen

Pitkään tutkijat katsoivat universumilla olevan kaksi vaihtoehtoista loppua. (1) Avaruus joko laajenee ikuisesti tai (2) Universumin laajeneminen kääntyy supistumiseksi ja seuraa luhistuminen jälleen yhteen pisteeseen. Edellistä vaihtoehtoa kutsutaan nimellä "jähmettyminen" ja jälkimmäistä "romahdus". Jähmettymisessä laajeneminen jatkuu jopa kiihtyvällä nopeudella. Avaruuden voimistuvan laajenemisen arvioidaan perustuvan pimeään energiaan, jota kaikkeuden energiakaasipäteetistä arvioidaan olevan 68,3 %. Nykykäsityksen mukaan pimeä energia täyttää tasaisesti koko avaruuden. Siitä seuraa, että universumi laajenee ja jäähtyy ikuisesti. Nykyistäkin 1000 kertaa vanhemmassa maailmankaikkeudessa arvioidaan olevan galakseja ja tähtiä. Kiihtyvä laajeneminen etäännyttävä ne toistaan niin, että havaittava maailmankaikkeus ympärillämme supistuu yhden galaksin kokoiseksi. Miljoona kertaa nykyistä vanhemmassa universumissa, ovat kaikki taivaankappaleet yhdistyneet mustiin aukkoihin. Kun aikaa on kulunut 10100 vuotta, ovat mustat aukotkin haihtuneet "Hawkingin säteilyinä" kylmään avaruuteen. Tämän jälkeen

Kosmologit ja fyysikot tutkivat universumin rakennetta, kehitystä ja tulevaisuutta. Alkuräjähdyksessä 14 miljardia vuotta sitten maailmankaikkeus lähti laajenemaan. Sen jälkeen ovat rakentuneet alkeishiukkaset, alkuaineet, tähdet ja niiden planeetat, tähtijärjestelmät (galaksit) sekä biologiset ja sosiaaliset rakenteet. Myös dialektisen materialismin filosofia on kiinnostunut näistä kysymyksistä. Filosofia seuraa tätä tieteen kehitystä ja tekee sen löytöjen perusteella yleisiä päätelmiä. Tiede tutkii myös maailmankaikkeuden loppua, eli miten maailmankaikkeuden kehitys lopulta päättyy. Tähdet ja avaruus- lehti (TA 8/2018) esittää neljä erilaista vaihtoehtoa kaikkeuden lopusta.

"Neuvokas sivilisaatio" kykenee selviytymään pitkään ja rakentamaan universumia vain siinä tapauksessa, jos välttää olemassaoloaan uhkaavat vaarat. Tästä kirjoitimme Kansan äänessä nro. 1/17.

myös atomiytimet hajoavat ja universumi jäähtyy lähelle absoluuttista 0-pistettä. Maailmankaikkeus kokee ns. lämpökuoleman.

Romahdus

Toinen lopun vaihtoehto - romahdus - kamppaili 1900-luvulla jähmettymis-vision kanssa. Tulevai-

suuden arvioitiin riippuvan universumin massasta. Tarpeeksi iso massa riittäisi pysäyttämään laajenemisen ja kääntäisi sen supistumiseksi. Romahtus on syklinen malli, jossa laajeneminen muuttuu supistumiseksi. Kaikki kehitys toistuu päivnvaistaisessa järjestyksessä. Maailmankaikkeus "romahtaisi" uudelleen kasaan yhä

teen alkupisteeseen. Syklisen mallin mukaisesti tämä loppuromahdus olisi alku uudelle alkuräjähdykselle. Tämä sykli jatkuisi sitten loputtomiin. Näiden kilpailevien teorioiden kiistan ratkaisi se, että v. 1998 löydettiin pimeää energia. Se osoitti, että paluuta yhteen pisteeseen ei ole. Nykytutkimuksen valossa loppuromahdus näyttää epätodennäköiseltä.

Repeytyminen

Repeytymismallin kehitti **Robert Caldwell** työryhmänsä kanssa v. 2003. Joissain teoreettisissa malleissa pimeän energian tiheys avaruuden laajetessa laskee tai pysyy vakiona. Caldwell kutsuu pimeää energiaa "haamuenergiaksi" ja arvioi sen tiheyden kasvavan avaruuden laajetessa. "Haamuenergia pulistaa avaruutta". Universumin laajeneminen kiihtyy ja lopulta kasvaa rajatta. Silloin materian rakenteet alkavat erkaantua toisistaan. Repeytymisprosessi alkaa suurten galaksijoukkojen hajaantumisella pimeän energian tiheyden ollessa 10 kertaa nykyistä suurempi. Materian rakenteiden hajaantuminen jatkuu suurimmista rakenteista pienimpään. "Haamuenergian" voiman ollessa 100 miljardia kertaa nykyistä suurempi planeetat ja jopa atomit rä-

jähtyvät vähän ennen loppua hajalle. Tällaista loppurepeämää ei pidetä todennäköisenä vaihtoehtona, koska havainnot eivät viittaa pimeän energian tihenemiseen.

Suuri muutos

Jotkut tutkijat arvioivat avaruuden tyhjiön saattavan "romahtaa". Näin saattaisi tapahtua, jos avaruuden perustila tyhjiö ei olisikaan energialtaan alin mahdollinen. HS:n tie-de-liite esitti 29.3.2018, että muutos Higgsin hiukkasen massassa voisi synnyttää laajenevan tyhjiön ja maailmanlaajisuuden tuhon. Mikäli jossain syntyisi alempi tyhjiön energiatila, alkaisi tämä heti laajeta valon nopeudella. Silloin tietoa tästä etenevästä katastrofista ei kyettäisi saamaan ennakkoon ennen, kuin se osuisi kohdalle. Uudessa syntyvässä tyhjiössä vallitsisivat nykyisestä täy-sin poikkeavat luonnon vakiot. Sil-loin esimerkiksi elämä ja kemia eivät olisi mahdollisia. Tällainen mahdolli-suus universumin suureen muutok-seen esitettiin jo v. 1980. Vuosi sit-ten Harvardin yliopiston tutkijat ar-vioivat, että tällainen vaihe materian kehityksessä voisi 95 % varmuudella koittaa aikaisintaan 10 pot. 58 vuode-n kuluttua.

Jatkuu sivulla 15

Muuttuva ilmasto ihmiskunnan huolena (2)

Sijaistiedot: Muinaisten aikojen ilmastosta saadaan selkoa sijaistiedoilla (proxy data), kun paleoklimatologit tutkivat niitä /5/. Porataan reikiä maahan ja jäätikköön. Vuoristoissa ja napaseuduilla on jopa miljoonia vuosia vanhoja jäitä. Niistä voidaan analysoida kemiallinen ja jopa isotooppikohtainen sisältö. Tippukivistä saadaan tietää ympäristön ilmastosta. Siitepöly säilyy tuhansia vuosia soissa ja järvien pohjalla. Hiili-14-menetelmällä voidaan määrittää eri aikojen kasvillisuutta alle 100 ka (=1000 vuotta) taaksepäin. Järvien ja merien pohjaan kertyy joka vuosi kerros. Sedimenteistä saadaan ilmastotietoa. Koralleista saadaan selville usean sadan vuoden lämpötilajakso. Monen tuhannen vuoden ikäisiä puunrunkoja löytyy vähähappisten järvien pohjalta. Niiden vuosirenkaista saadaan ilmastotietoa vuosi vuodelta. Kirjoitetuissa lähteissä on myös ilmastotietoja. Ei ole paljon 800 vuotta vanhempia kirjoituksia. Arkeologisista lähteistä voi olla myös apua /5/.

Ilmastohistoriaa

Ilmasto ei ole muuttumaton eikä vakaa. Ilmasto oli lämmin 130-116 ka ja kylmä 116-11,5 ka sitten. Euroopassa oli keskiajalla lämmin, sitten yli 500 a pieni jääkausi, jolloin lämpötila oli yli 0,5 oC matalampi. Pintamerivedet >750 m jäähtyivät 1980-83 ja 2003-05. Merenpinta oli 125 ka sitten kolme metriä korkeammalla Neanderthalin aikaan. Ennen teollista vallankumousta CO2-pitoisuus oli 280 ppm ja 380 ppm 2007. Se vaihteli 650 ka sitten 180-300 ppm /4/.

Ilmakehän, manner- ja merialueiden erittäin monimutkaisessa vuorovaikutusverkostossa ulkoiset pakotteet laattatektoniikka, muutokset maapallon asemassa ja Auringon säteilyn muutokset ovat perussyitä ilmastonmuutoksille. Ulkoiset pakotteet muuttavat merien, jäätiköiden, manneralueiden, kasvillisuuden ja ilmakehän vuorovaikutussuhteita, minkä tuloksena ilmasto muuttuu. Seuraa ilmaston vaihteluita ja muutoksia ilmakehässä, kasvillisuudessa, jäätiköiden määrässä, merissä ja manneralueilla /4/.

Auringon säteilyn heijastusmäärä vaihtelee maapallon eri leveysasteiden ja vuodenaikojen välillä. Helsingin korkeudella N60o vuodenaikojen välinen heijastusero on n 30 %. Tärkeä tekijä on, että manneralueet lämpenevät kesällä ja

kylmenevät talvella nopeasti verrattuna merialueiden hitaisiin muutoksiin /4/.

Hadleyn kierto

Ns Hadleyn kierron alkuvaiheessa päiväntasaaja-alueen lämmin ilma nousee ylöspäin ja se viilenee, jolloin vesihöyry muuttuu vedeksi luovuttaen energiaa ilmavirtaukseen. Vesi sataa päiväntasaaja-alueelle ja kuiva mutta kuuma ilmavirtaus suuntautuu alas 30. leveyspiirin kohdalla. Siksi suuret aavikkoalueet syntyivät. Maan pyörimisestä johtuen pasaatituulet puhaltavat pohjoisella pallonpuoliskolla koillisesta ja eteläisellä kaakosta. Monsuuni on myös tärkeä ilmastotapahtuma /4/.

Meret peittävät 71 % maapallon pinnasta. Varsinkin merien pintaosat 100-150 metrin syvyyteen vaikuttavat ilmastoon, sillä meret kuljettavat n. puolet siitä lämpömäärästä, jonka ilmakehä pystyy kuljettamaan. Kun merivettä jäätyy, niin meriveden suolapitoisuus kasvaa, sillä jää on lähes puhdasta vettä. Kun jää sulaa, niin suolapitoisuus laimenee. Tiheys- ja lämpötilaerot aiheuttavat merivirtoja. Helsingin seudulla keskilämpötila on n viisi oC, mutta vastaavalla leveysasteella Labradorin niemimaalla 10 oC matalampi. Golfvirta tuo Fennoskandiaan lämpöä, mutta Labradorin kylmä merivirta pitää lämpötilan matalana /4/.

Maapallon jää ja lumi vaikut-

tavat keskipitkällä ja lyhyelläkin aikavälillä eniten maapallon ilmastoon ja ympäristönmuutoksiin. Etelämantereen ja Grönlannin suuret mannerjäätiköt reagoivat hitaasti ilmaston lämpenemiseen, ja niiden sulamiseen kuluu pitkä aika. Antarktiksien mannerjäätikkö on peittänyt Etelämannerta 15 Ma (=miljoona vuotta), vaikka ilmasto on ollut useita kertoja monta astetta lämpimämpi kuin pahin ennuste 100 a päästä. Grönlantia on peittänyt jäämassa n 2,4 Ma ajan, vaikka ilmasto on ollut tiettyinä aikakausina lämpimämpi kuin nykyään. Mannerjäätikön jää liikkuu mantereella kasautumisalueelta sulamisalueelle. Mannerjäätikön päättyessä mereen sen reunasta irtoaa luonnollisesti jäävuoria /4/ (Titanic 1912).

Kasvillisuus

Kasvillisuudella on suora yhteys maapallon ilmastoon, sillä ilmakehän CO2-pitoisuus on riippuvainen sekä lyhyen että pitkän aikavälin hiilen kiertomekanismeista. Pohjoisella pallonpuoliskolla ilmakehän CO2-pitoisuus on huhti-toukokuussa matalimmillaan ja syys-lokakuussa korkeimmillaan. Sedimenteissä on hiiltä sitoutuneena arviolta 66000 Tt ja syvällä olevaan meriveteen sitoutunut 38 Tt. Maaperään kuten soihin, maannoksiin ja järvisedimentteihin on varastoitunut 1,56Tt, merien pintaveteen 1,0 Tt, ilmakehään 600 Gt ja kasvillisuuteen 610 Gt /4/.

Laattatektoniikka on teoria, jolla pystytään selittämään maapallon geologisia prosesseja kuten kivilajien ja maaperän synty sekä mannerten liikunnot ja vuorijonojen muodostuminen. Aineen geologinen kiertokulku ja siinä tapahtuvat muutokset vaikuttavat laattatektoniikan ohella ilmaston pitkäaikaiseen kehitykseen /4/. Oleellisista muutoksista viime parin Ma ajalta ei ole raportoitu.

Drakensalmi avautui n 45 Ma sitten Etelä-Amerikan ja Eteläman-

Nuoriso maailmassa on huolissaan ilmastosta ja yhteisestä tulevaisuudesta. He alkavat nähdä yhden tärkeän asian: nykyisen järjestelmän puitteissa maailma ei selviydy tästä kriisistä. Koululakko ilmastomuutosta vastaan muistuttaa isoa nälkälakkoa. Meidän tulee tietää, että emme selviä muuttamatta yhteiskuntaa. Käsisämme on mitä laajin luukkataistelukursumys.

tereen välille. Tasmanianportti muodostui n 35 Ma sitten Etelämantereen ja Australian välille. Näistä johtui kylmän merivirran syntyminen Etelämantereen ympärille ja mannerjäätiköiden nopeutunutta muodostumista Etelämantereella n 34 Ma sitten /4/.

Panamankannas alkoi muodostua n 20 Ma sitten. Osa vuorista oli noussut 15 Ma sitten jo saariksi. Samalla merenpohja nousi hiljalleen, ja n 3 Ma sitten Pohjois- ja Etelä-Amerikan yhdistävä kannas oli muodostunut estäen Atlantin ja Tyynenmeren välisen virtauksen. Karibian lämpimät vedet alkoivat virrata koilliseen Golf-virtana ja näin lämmittää Eurooppaa. Atlantista tuli myös suolaisempi /27/.

Lämpötilan vaihtelu

Lämpimät ja kylmät jaksot ovat vaihdelleet 3,8 Ga (miljardi vuotta)-10 ka vuotta sitten jopa jääkausina. Maa oli jäähtyä 830-630 Ma sitten lopullisesti lumipallomaana. Merenpinta on vaihdellut 200-400 m viime 540 Ma aikana. CO2-pitoisuus on vaihdellut 280-2500-450-3300 ppm 297-274 Ma sitten. Aiheuttaako ilmaston kylmeneminen CO2-pitoisuuden laskun ja lämpeneminen nousun? Sadan Ma ajalta kerätty geologinen aineisto ilmakehän CO2-pitoisuudesta osoittaa, että kymmenien miljoonien vuosien aikavälillä ilmakehän hiilidioksidipitoisuus on seurannut ilmastovaihtelua /4/.

Lämpövaiheen jälkeen maapallon ilmasto on viilentynyt 52 Ma ajan. Kymmenien Ma aikavälillä ilmakehän CO2-pitoisuus on seurannut ilmaston vaihtelua. Viime 25 Ma CO2-pitoisuus on ollut poikkeuksellisen vähäinen. Ilmaston jäähtymiselle ei ole kattavaa selitystä /4/.

Keskilämpötila vaihteli 100-10 ka sitten 6-10 oC muutamassa kymmenessä vuodessa. Inso-laatio- eli maan pinnalle saapuvan auringon säteilyarvojen kasvu 11,5 ka – nykyaika johti ilmaston lämpenemiseen, vähittäisen CO2-pitoisuuden kasvuun ja jäätiköiden sulamiseen. Pintameriveden lämpötila on laskenut 1700-luvun lopulle. Eri puolilla maapalloa on ollut useita kymmeniä tai satoja vuosia kestäneitä hyvin lämpimiä jaksoja, jolloin lämpötila on ollut useita oC korkeampia kuin viime vuosikymmeninä /4/.

”Lätkämailakäyrä” aliarvioi viime 2 ka pohjoisen pallonpuoliskon lämpötilan vaihteluita. Nousu 0,9 oC 1900-luvulla on luonnollista ilmaston vaihtelua. Fennoskandiassa oli 870-1100 ja 1360-1570 lämmintä. Keskiajan lämpimän ilmaston aikana Islanti ja Grönlan-

nin lounaisosat asutettiin ja harrastettiin maanviljelystä. Lämpötilat olivat jopa pari astetta korkeammat kuin 1890-luvun alun Euroopassa /4/.

Euroopassa ja globaalisti oli 1300-1900 pieni jääkausi. Pieneen jääkauteen ajoittuvat auringonpilkuköyhät Spörerin minimi

1460–1550 /28/ ja Maunderin minimi (1645 - 1715) /29/. Thames jäätyi. Suomessa kylminä katovuosina 1695-1697 n. 30 % ihmisistä kuoli. Globaalisti oli paikallisia luonnollisia vaihteluita mahdollisesti Auringon aktiivisuuden muutoksista johtuen. Ilmaston vakaus on harvinaista. Epävakaat lähes kaoottiset ilmastotilat ovat vallinneet kylminä aikoina. Maapallon pintalämpötilat ovat kohonneet 1900-2005 n 0,65 oC, 1910-1945 n 0,14 oC/10 a ja 1979-2005 n 0,17 oC/10 a. Välillä pintalämpötila on jäähtynyt. CO2-pitoisuus on noussut 280-380 ppm /4/.

Globaali kylmeneminen

Ilmasto on alituiseissa muutoksessa /5/. Hannibal teki 218 eaa. sotaretken yli Alppien mm norsujen kanssa. Tuolloin jäätikkö oli vetäytynyt kuten 1900-luvulla. Ilmastokriisi tapahtui 536-537 jaa. Jossain tapahtui ankara tulivuorenpurkaus, josta seurasi vulkaaninen talvi. Suuria tulivuorenpurkauksia: Soufriere 1812, Mayon 1814, Tambora 1815, Krakatau 1883 ja Pinatubo 1991.

Mayakulttuuri hävisi 760-910 ilmeisesti suuren kuivuuden takia. Pueblokulttuuri alkoi 1100-1200-luvuilla hävitä ympäristön eroosion ja kuivuuden vuoksi, mutta muitakin syitä voi olla. Islannissa oli kylmää 1580- ja 1590-luvuilla sekä erittäin kylmiä ajanjaksoja 1600- ja 1700-luvuilla. Lampaista, hevosia ja lehmä kuoli paljon. Ihmisiä kuoli nälkään. Grönlannissa oli 1350 vaiheilla hyvin kylmä kausi. Seurasi useita katovuosia ja asukkaat kuolivat, mutta ei ole tarkkaa tietoa milloin, sillä yhteydet katkesivat 1410 jälkeen /5/.

Euroopassa 1550-1650 oli pikkujääkauden kylmin jakso. Väestö kärsi aliravitsemuksesta. Hollannissa kanaalit jäätyivät talvella 1564/1565, ja harrastettiin luistelu- ja kanaaleja käytettiin teinä. Skotlannissa luistelusta tuli vapaa-ajan hui. Suuri osa Etelä-Bosporia jäätynä 1621/1622. Jäätiköt kasvoivat Alpeilla, ja Chamonix kärsi 1599, kun jäätikkö murskasi taloja ja jää hautasi pellot. Samantapaista sattui Alppien ympäristössä /5/.

Hannu Kautto, tekniikan lis. Ari Kautto, tekniikan lis.

4 Lunkka, JP, Maapallon ilmastohistoria kasvihuoneista jääkausiin, Gaudeamus, Esa Print, Tampere 2008
5 Ljungqvist, FC, Global nedkylning, Klimatet och människan under 10000 år, Norstedts, WS Bookwell, Finland 2009
27 <https://fi.wikipedia.org/wiki/Panamankannas/>

Tunnuksia ja etuliitteitä: a annus, vuosi, t tonni; k kilo, tuhatkertainen, M mega, miljoonak., G giga, miljardik., T tera, biljoonak.

Marxilainen maailmankatsomus ja universumin loppu?

Jatkoa sivulta 14

Mitä sanoo dialektinen materialismi?

Dialektisen materialismin mukaan kehitys on materian yleinen ominaisuus. Se erittelee laadullisesti erilaiset materian liikemuodot: materian fysiikallinen-, kemiallinen-, biologinen- ja yhteiskunnallinen liike. Materian liikemuodoista jo Engels totesi, että kunkin liikemuodon kehitys saavuttaa määrällisesti korkeimman kohtansa, jossa kyseisen liikemuodon kannalta valmis kappale muuttuu samalla laadullisesti uuden liikemuodon soluksi. Dialektinen kehitys onkin miljardien vuosien aikana ”seulonut” ns kehityksen vaihtoehdot, jotka ovat luoneet materian uudet liikemuodot. Vaihtoehdot romahdus, repeytyminen ja suuri muutos merkitsisivät kehityksen palautumista materian ja toteutuneiden liikemuotojen yli takaisin alkuun. Dialektiikka ja luonnontieteet eivät osoita tällaista takape-roista emergenssihyppyä mahdolliseksi.

Tuhoutuuko maailma?

Kosmologit ja fyysikot kykenevät perustellusti arvioimaan keräämässä tutkimusmateriaalin perusteella

universumin kehitysvaiheita. Kytetään havaitsemaan, että maailman-kaikkeuden kehityksessä oli mahdollinen kehityslinja, joka olisi rakentunut useamman ulottuvuuden varaan. Dialektinen ristiriita ratke-si siten, että maailmastamme muodostui 3-ulotteinen. Muussa tapauksessa kehitys tuskin olisi saavuttanut nykyvaihetta. Kosmologit eivät tunneta dialektisen materialismin tiedettä. Puhuessaan kaikkeuden lopusta, tarkoittavat he sillä ainoastaan fysiikallisen maailman tulevaisuutta. Sen suhteen voimme puhua äärettömän pitkällä aikajänteellä ”lopusta”. Dialektinen materialismi pitää lähtökohtanaan maailman jatkuvaa kehitystä, jossa materian laadullisesti uudet liikemuodot kehittyvät vanhojen liikemuotojen päälle. Näin ovat kehittyneet materian kemiallinen-, biologinen- ja yhteiskunnallinen liike sekä tajunta. Sille informaat-ion määrälle, jonka sivilisaatio kykenee keräämään, varastoimaan ja hyödyntämään ei ole olemassa rajaa. Siksi on oikeutettua olettaa sivilisaation kykenevän 14 X 1012 vuodessa - jolloin vielä universumissa on olemassa galakseja ja tähtiä - luomaan materiaalsen ympäristön, joka säilyy elinkelpoisena myös maailman lämpökuoleman oloissa. Sivilisaation selviytymiseen ovat paneu-

tuneet myös eräät kosmologit. Tähdet- ja avaruus-lehden em. artikkel-i käsitteli kainalokirjoituksessaan ”Neuvokas sivilisaatio selviytyy pitkään” mm. Freeman Dysonin ja Dan Hooperin näkemyksiä.

Miksi näillä asioilla on työväenluokalle merkitystä?

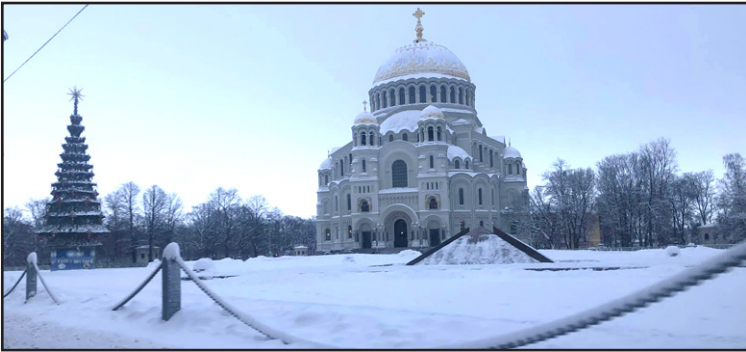
Teesillään ”Eilen tietojemme rajana oli atomi, tänään elektroni ja huomenna tämäkin raja katoaa” Lenin selkiytti työväenluokan ja materialismin paikan maailmassa ja antoi suuntaa yhteiskunnan kehitykselle. Tänäinkin materian kehityksen filosofinen ymmärtäminen luo perusteet sivilisaation ja maailman tulevaisuuden ymmärtämiselle. Se antaa yhteiskunnalle pitkäaikaiseen kommunistiseen yhteiskuntaan sidotun tavoitteellisen sisällön (DMP s. 77-78)

Heikki Männikkö

Lähdeaineisto mm:
-Kommunistien liitto: Dialektisen materialismin perusteet
-URSA: Tähtitieteen perusteet
-URSA: Tähdet ja avaruus nro. 8/2018
-Kansan ääni 1/17: Fermin paradoksi puhuttaa
Lenin: Materialismi ja empiriokritisismi

Laatokan ympäri tammikuussa

Harvempi talvella tekee matkan, jota on mielenkiintoiseksi kesämatkaksi kehitetty. Lähdettiin Vaalimaan kautta Viipuriin, missä kaverini Antti Solosen auto jätettiin Družba-hotellin vartioituun autoparkkiin. Se maksoi noin 2,30 €/vuorokausi. Viipurista matka jatkui vuosisallia -89 Lada Nivalla Räisälän ja Lahdenpohjan kautta kohti Sortavalaa raja-alueen vanhoja pikkuteitä.

Kuva: Matti Wahrman

Kronstadtin kiertävää tulvapatoa pitkin kulkee tänään Pietarin kehätie. Neuvostoliiton hajottajat hyökkäsivät voimakkaasti tulvapaton rakentamista vastaan. Tänään pato on Pietarin nähtävyys. Kronstadtin merimieskatedraali oli valmistuessaan 1913 Venäjän toiseksi suurin kirkko.

Millään matalalla maantiekiteurilla ei kannata ainakaan talvella lähteä. Huonommilla osuuksilla myös paikallisilla keskinopeus oli 30-50 km tunnissa. Raja-alueita kyllä vartioidaan ja rajasotilaat kyselivät kohteliaasti papereita ja matkakohdetta.

Kuva: Matti Wahrman

Leningradista tuli Pietari, mutta Leningradin alue on edelleen. Kuvassa Leningradin alueen ja Karjalan tasavallan raja (kartta).

Liittyisivätkö kyselyt Suomeen pyrkiviin laittomasti liikkuviin turvapaiden hakijoihin?

Sortavala

Ensimmäinen yöpaikka oli Hotelli Sortavala. Kahdelle henkilölle maksoi yöpyminen aamupaloihin 30 €. Iltasapuskat nautittiin ja muutama olut. Aamulla jatkettiin Laatokan rantaa talvimaisemissa vanhaa tietä kohti Loideinoje Poljea – Lotinapelto tai Lotjapelto. Oli sivuutettu Pitkäranta, Salmi ja Aunus, jonka jälkeen siirryttiin valtatielle 105. Aunuksen kohdalla kävi mielessä, että lukemamme perusteella alue kuului aiemmin Karjalan viljavimpiin alueisiin, joissa toimi useita isoja valtiontiloja. Nyt kuulemma oli yksi.

Ennen Lotinapeltoa ylitettiin leveä Syvärin virta mahtavaa teräsrakenteista siltaa pitkin. Ajatus kävi Louhimiehen uudessa Tuntemattoman filmatisoinnissa. Täälläkö ne maanmiehemme viettivät aikaansa

lähies kolme vuotta? Lotinapellossa oli sovittu yöpaikka Antin kaverin Andrein ja hänen isänsä luona.

Lotinapelto

Vanha pappa muonitti ja piti huolta meistä venäläisellä vieraanvaraisuudella. Papalla oli huoli siitä, tuliko nyt varmasti vatsat täyteen. Andrei oli varannut paikallisen saunan meille ja kunnon löyly otimme puulämmitteisellä kiukaalla sadassa asteessa. Papan valmistama iltaruoka nautittiin kera riittävän vodkamäärän ja sitten nukkumaan.

Aamulla hankittiin Andrein avustuksella venäläinen puhelinliittymä ladattava prepaid netin käyttöä varten. Sen hinta oli noin seitsemän euroa kuukaudesta. Edellisenä päivänä olimme siirtyneet Karjalan tasavallasta Leningradin alueelle. Matka jatkui kohti Hatsinaa reilusti suolattua valtatieltä pitkin. Tuulilasin pesunestettä kului reippaasti, ja auto sai suola-

Kuva: Matti Wahrman

Syvärin ylittävä silta Lotinapellon kohdalla. Silta kuuluu Muurmännin rataa. Sodan aikana paikalla oli vielä vanha silta, jonka Talvelan joukot räjäyttivät paetessaan alueelta 1944.

Kuva: Matti Wahrman

Matalalla maantiekiteurilla ainakaan talvella matkaan ei kannata lähteä. Kuvassa Jaakkiman kirkon vieressä matka-auto 1989 mallia Lada Niva.

kuorurutuksen.

Hatsina

Hatsinan historiaan, palatsin puistoon ja kaupunkiin kannattaa tutustua. Hatsina on Inkerinmaata ja on Leningradin alueen suurin kaupunki. Vaimoni Nissanin maasturiin ei oltu saatu Saksasta oikeaa vetoakselia. Antin tutun korjaamon omistajan kanssa olimme netin kautta sopineet ennakkoon vetoakselin hankinnasta, ja se oli meitä odottamassa asialliseen hintaan. Tutustuimme korjaamoon ja keskustelimme autoista. Minullakin on tallissa Nivan lisäksi alkuperäisessä asussa oleva Volga mallia -73 ja Lenfilmin omistuksessa ollut Lada 1200S, joka tuotiin Venäjältä joulukuussa 2017.

Suuntasimme seuraavaan yöpaikkaan, missä meidät otti vastaan Anastasian ja Sergein perhe, johon Antti oli tutustunut aikaisemmillä Pietarin matkoilla. Keskiluokkaan kuuluva perhe asui uudella vartioitulla pientaloalueella. Matkaa jatkettiin samalla, kun lapset lähtivät kouluun ja vanhemmat työpaikoihin Pietariin.

Kronstadt

Matkaa jatkoimme ohi Pietarin tulvapatoa pitkin ja pysähdyimme

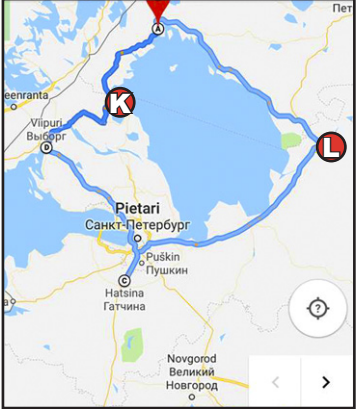
Kronstadtin laivastotukikoh-tasaarelle. Siellä tutustuimme historialliseen museoon ja katedraaliin. Kronstadtissa kannattaa kesällä käydä uudestaan. Pietarin kiertävä 155 km pitkä moottoritie oli mahtava kokemus. Pietarin kehätie, joka kulki Kronstadtin eteläpuolitse tulvapatoa pitkin

Suomenlahden poikki, oli sekin nähtävyys sinänsä. Kannattaa käydä tutustumassa ehkä myös kesällä.

Seuraavaksi ajoimme Viipuriin ja kohti Vaalimaata. Säkikijärvellä kannatti pesettää auto venäläisestä tiesuolasta. Käsinpesu maksoi seitsemän euroa.

Kilometrejä kertyi 1250, bensaa kului 120 litraa 0,65 €/litra. Suomalaisvihaa ei kohtattu.

Matti Wahrman

Käytetty matkareitti Laatokan ympäri. Leningradin alueen ja Karjalan tasavallan raja kulkee lähellä Käkisalmea (K, Priozersk) ja Lotinapeltoa (L, Lodeinoje Pole)

Asevarustelu – pyhä lehmä

Kaikki eduskuntapuolueet ovat uusien miljardeja maksavien hävittäjähankintojen takana. Ainoastaan tappokoneiden määräästä käydään näennäistä kinaa. Kun Suomea asevarustellaan, kukaan ei mainitse valtionvelkaa, ei julkisen talouden kestävyysvajetta. Maailman talouskasvun hiipumisesta ei tarvitse keskustella, koska me tarvitsemme uskottavan puolustuksen – hyökkäysaseita hankkimalla!!

Sanotaan kevään eduskuntavaalien pääteemaksi nousevan ilmastomuutos. Voi nousta, mutta mitä todennäköisimmin ilman keskustelua siitä, minkälaisia vaurioita sotakoneet taivaalla aiheuttavat luonnolle. Miten paljon ilmastoa tuhoataan suurissa sotaharjoituksissa, kovapanosammunnoissa jne. Tulemme näkemään, kuinka sotilaalliset asiat lakaistaan maton alle, kun ilmastomuutoskeskustelu ryöpsähtää vaaliväittelyihin.

Tekemällä tehdyt uhkakuvat, luodut mielikuvat sodan vaarasta, jossa itsenäisyytemme on vaakalaudalla, on iskostettu niin syvälle ihmisten kalloihin, että uskaltaako kukaan eduskuntavaaliehtokas asettaa kyseenalaiseksi hyökkäyshävittäjien hankintaa?

Eikö olisi korkea aika ”ampua” alas kansainvälisen ase-teollisuuden luoma myytti, että aseilla turvataan rauhaa? Meidänkin päättäjät uskottelevat, kuinka uskottava vahva asearsenaali on pelote, jolla säilytämme itsenäisyytemme. Sodan, eri-

laisten asejärjestelmien testaukset, valmistukset ja jatkuvat sotaharjoitukset tuhoavat maapalloamme, mutta puhuvatko eri maiden päättäjät näistä? Puhuvatko eduskuntavaaliehtokkaat kevään vaalikamppailuissa? Eivät ne puhu, ne puhuvat, kuinka meidän tulee lajitella jätteitä.

Me tarvitsemme hyökkäyshävittäjiä turvaksi kylmässä kyyröttäville leipäjonolaisille. Hyökkäyshävittäjien tekemät lukuisat savuvanat taivaalla tuovat työelämän valmennuskurssille rientävälle työttömälle tunteen, kuinka valtiovalta suojelee lapsiaan työttömyydenkin kurimuksessa.

Arvovalintoja kuuluu täytyy tehdä. Mitä miljoonasta köyhästä ja heidän hyvinvoinnistaan, kun uhkana on naapurin iivana – repikää siitä – te hyökkäyshävittäjien vastustajat. Näin se taas kerran tulee menemään, jos vanhat en-teet pitää kutinsa – valitettavasti.

Punainen Leka

Puna-Armeijan päivänä 23.2. punasotilaiden muistomerkillä Kivikossa

Lokakuun valankumouksen jälkeen ulkomaiden sotilaallisen maahantunkeutumisen uhka vaaransi neuvostovaltion olemassaolon. Tarvittiin tarmokkaita toimienpiteitä tulevan hyökkäyksen torjumiseksi. Lenin allekirjoitti 15.1.1918 asetuksen työläisten ja talonpoikain punaisen armeijan perustamisesta.

Kuva: Heikki Männikkö

Perinteisesti Isänmaan puolustajien päivänä Suomi-Venäjä Seuran, Venäjän lähetystön ja kaupallisen edustuston edustajat jättävät kukkatervehdyksen muistomerkillä. Kuva seremoniasta 23.2.2019

Vuoden 1918 alussa Neuvosto-Venäjä kävi rauhanneuvotteluja Saksan kanssa Brestissä. Tiedettiin, että neuvostovaltion ollessa heikko saksalaiset esittävät raskaat rauhanehdot. Neuvostohallituksen päätös oli, että rauhan solmimiseksi rauhanehdot tulee hyväksyä. Saksalaiset esittivätkin 27.1.1918 (9.2.) neuvostovaltuuskunnalle raskaat rauhanehdot. Trotskin päätöksellä vastoin neuvostohallituksen suositusta esitys torjuttiin.

Tämän seurauksena Saksalais-Itävaltalaiset joukot aseleposopimuksesta huolimatta aloittivat 18.2.-18 hyökkäyksen laajalla rintamalla ja valtasivat Valko-Venäjän, Ukrainan, Latvian sekä Eestin ja uhkasivat nyt Pietaria. Silloin vastaiskuun mobilisoitiin maan kaikki voimat. Neuvostohallitus julkaisi 22.2.1918 vetoamuksen, jossa se julisti isänmaan olevan vaarassa. Yleisen liikekannallepanon johdosta Punaiseen Armeijaan liittyi heti Pieta-

riassa ja Moskovassa yli 100 000 henkeä. Samaan aikaan 23.2.1918 nuori Puna-Armeija pysäytti vihollisen hyökkäyksen Pietariin Pihkovan, Narvan ja Tallinnan alueilla. Näiden tapahtumien johdosta helmikuun 23. päivästä tuli ”Puna-armeijan ja laivaston päivä”. Aluksi Puna-Armeija muodostettiin vapaaehtoisuuden pohjalta, mutta jo kesällä 1918 säädettiin laki työtekevien asevelvollisuudesta. Tänä Venäjällä päivä on saanut uuden nimen ”Isänmaan puolustajien päivä”, joka nykyisellä Venäjällä on ollut vapaapäivä vuodesta 2002 lähtien.

Kivikon muistomerkki

Kontulan alueella sijaitsevalla Mustikkasuolla nostettiin sodan aikana polttoaineeksi turvetta. Suolla oli töissä Neuvostoliittolaisia sotavangeja. Tänne sijoitettiin vangeista kuoli 21 vankia. Heidät sekä 13 muuta neuvostosotilasta haudattiin tänne Kivikon alueelle. Suomi-Neuvostoliitto Seura pystytti vangeille muistomerkkin v. 1946. Suomessa neuvostoliittolaisten sotavankien leireille sijoitetuista vangeista huomattava määrä nenehtyi sodan aikana. Tietoa siitä, miten paljon Kontulan-Mellunmäen alueelle oli sijoitettu vankeja, ei löytynyt

Kansan ääni/toimitus

Vallankaappausyritys Venezuelassa

Heti kohta presidentti Maduron virkaanastujaisilaisuuden jälkeen Venezuelan opposition edustaja Juan Guaidó julisti itsensä Venezuelan väliaikaiseksi presidentiksi - aina tuleviin vaaleihin asti. Hän väitti, että viime kesänä pidetyt presidentinvaalit, joissa voiton saavutti Nicolás Maduro, olisivat olleet laittomat. Näin siksi, että tärkeimpiä kilpailijoita ei olisi muka päästetty osallistumaan vaaleihin ja että vaalien tuloksia olisi vääristelty.

Venezuelalan nuorisojärjestöt viettivät kansallista nuorisopäivää tiistaina 12. helmikuuta. Maassa löytyy selkeä kannatus bolivaariselle politiikalle.

Tosiasiaa opposition johtajat itse kieltäytyivät osallistumasta kyseisiin vaaleihin. Mitä tulee joukkomittaisiin vaalien tulosten vääristelyihin, niin heti vaalien jälkeen asiasta oltiin hiljaa ja keskustelut vääristelystä alkoivatkin vasta runsaat puoli vuotta myöhemmin.

Parlamentti ja perustuslaki

Mutta ei tässä vielä kaikkea eikä tärkeintäkään. Maan Kansalliskokous eli parlamentti, jonka puheenjohtajana on kyseinen Guaidó, ei ole hyväksynyt päätöstä hänen nimittämisestään väliaikaiseksi presidentiksi. Sellaista tietoa ei ole julkaistu parlamentin kotisivuilla. Itse asiassa parlamentti ei ole voinutkaan hyväksyä tällaista päätöstä, koska jopa osa Venezuelan oppositiosta ei tunnusta

Guaidóa väliaikaiseksi presidentiksi. Ja toisaalta siksi, että maan perustuslakiin ei ole kirjattu kohtia toimivan presidentin erottamiseksi virastaan. Näin ollen tässä asiassa Guaidó on todellinen petkuttaja.

Mutta siitä huolimatta USA, heti muutama minuutti myöhemmin asiasta kuultuaan, tunnusti hänet Venezuelan presidentiksi. Siinä ei ole mitään ihmeellistä, koska Guaidó oli etukäteen sopinut USAn kanssa tällaisesta toimenpiteestä. Voidaan jopa sanoa, että Trump nimitti hänet "Venezuelan väliaikaiseksi presidentiksi".

Kapitalismin maailmanpoliisi

USAn puuttumisen Venezuelan asioihin Venäjän valtamedia selitti USAn tavoitteella valvoa Venezue-

lan luonnonrikkauksia sekä USAn yksinkertaisella pyrkimyksellä maailmanherruuteen. Ne ovat tietenkin totta, mutta eivät ihan täydellisinä. Huomatavaa osaa tässä asiassa näyttelee myös yhdysvaltalaisen imperialismin selkeä inho sosialismia kohtaan, joka on tuttua myös Venäjällä, vaikkakaan ei ihan niin avoimessa muodossa.

Heti kohta petkuttajan tunnustivat myös Yhdysvaltojen satelliitit, kuten Georgia, eräät EU-maat sekä tietenkin myös Brasilia ja Kolumbia. Mutta Venezuelan suurimmat talouskumppanit Venäjä ja Kiinan antoivat tuken-
sa presidentti Madu-

rolle. Myös Kuuban tuki on pysynyt muuttumattomana. Näin ollen ei voi olla puhettakaan maan joutumisesta ulkopoliittiseen eristystilaan.

Hallituksella laaja tuki

Mutta tärkeintä on kuitenkin maan sisältä tuleva tuki. Kansanjoukkojen keskuudessa maan bolivaarinen hallitus nauttii laajaa tukea, minkä tunnustavat myös yhdysvaltalaiset analyytikot. Opposition mielenosoitukseen Maduron kannattajat ovat vastanneet ainakin yhtä mittavilla mielenilmauksillaan. Muuttumattomana on pysynyt myös sotilaspiirien asenne, mikä vaikeuttaa vakavasti sisäisen opposition voimapolitiittisia yrityksiä sekä myös USAn sotilasinterventiota.

Toisaalta sosiologisten tutkimusten perusteella valtaosa Vene-

zuelan kansalaisista suhtautuu kielteisesti USAn sekä sotilaalliseen että taloudelliseen painostukseen. Näin ollen USAn julistamat talouspakotteet saattavat vaikuttaa kielteisesti heidän venezuelalaisten hännys-
telijöidensä asemaan.

Tästä syystä ei ole ihmeellistä, että äskeisessä tapaamisessa Venezuelan Moskovan suurlähettilään kanssa minulle syntyi sellainen vaikutelma, että maan bolivaarinen johto suhtautuu rauhallisesti syntyneeseen tilanteeseen, joka on vaikea, mutta ei kriittinen. Todistuksena siitä, että Venezuelan viranomaisten vastainen painostus ei ole saavuttanut tuloksia, on se tosiasia, että myös USAn edustajat ovat käyneet epävirallisia neuvotteluja heidän kanssaan.

Kansainvälinen solidaarisuus

Tietenkin syntyneessä tilanteessa suuri merkitys tulee olemaan vasemmistolaisten ja imperialisminvastaisten voimien osoittamalla solidaarisuudella. Nämä voimat ovat bolivaarisen vallankumouksen luonnollisia liittolaisia. NKP:n johdon puolesta vahvistan vilpittömän solidaarisuutemme Venezuelan kansalle ja sen johdolle. Olemme aivan varmoja siitä, että myös tulevaisuudessa, vastakkainolossa imperialismin kanssa, nämä voimat onnistuvat saavuttamaan voiton.

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
16.2.2019

Venäjältä varoitus USA:lle

USA:ssa löytyy solidaarisuutta Venezuelalle

Washingtonin korkean tason virkamiehet kehottavat suvereenin valtion asevoimia liittymään uuteen poliittiseen johtoon. Zakharova totesi Venezuelan presidentin sanoneen, että Venezuelan Bolivaarinen kansakunta ei tule antautumaan USA:lle.

Viikolla seitsemän (7) Venäjän ulkoministeriön tiedottaja Maria Zakharova varoitti Washingtonia "humanitaarisen operaation" varjolla Kolumbiasta käsin provosoimasta häiriötä Venezuelassa.

Zakharovan mukaan USA suunnittelee humanitaarisen toiminnan suojassa vastakkainasettelua Venezuelassa, jonka päätavoitteena on yrittää vaikuttaa Venezuelan armeijaa suorittamaan sotilaallinen vallankaappaus. Venezuelan virkamiehiä kannustetaan avoimesti kapinaan.

Yhdysvaltain imperialismi haluaa Venezuelan öljy- ja kultareservit, kuten he tekivät Irakissa tai Libyassa. Venäjä on varoittanut amerikkalaisia kaikista häiriöistä, myös sotilaallisesta puuttumisesta Venezuelan sisäisiin asioihin.

Nicolas Maduro on sanonut amerikkalaisille, että emme salli uutta Vietnamia Latinalaisessa Amerikassa. Jos Yhdysvallat tunkeutuu Venezuelaan, heitä odottaa täällä Vietnamin kaltainen tilanne.

New Workerin
USA:n kirjeenvaihtaja

KANSAKUNNAN TILA

Tämän vuoksi itsenäisen Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti pyritään aggressiivisesti syrjäyttämään kaikkiin mahdollisiin keinoin – tarvittaessa vaikka murhaamalla tai sotimalla. Miksi Suomen valtaa pitävät ja verovarjoilla rahoitettu Yle osallistuvat tähän irvokkaaseen medianäytelmään, jossa vain lavasteet vaihtuvat?

Puolueettomat vaalit USA:n ohjauksessa

On muuten merkillistä, että muualla paitsi Venezuelassa, pakolaisuus ja siirtolaisuus ovat kuulemma nykyisin vain paikallisten ihmisten itsensä aiheuttamaa. Tämä koskee etenkin maita, joissa USA ja Nato käyvät sotia tai niitä, jotka ovat Yhdysvaltojen naapureita. Venezuelan tapauksessa syyllisyys kohdistetaan vain yhteen ihmiseen – maan presidenttiin. Nähtävästi Venezuelassa vaalit ovat vasta sitten puolueettomat, kun USA pääsee vaikuttamaan niiden lopputulokseen.

Mihin unohtuvat Katalonia ja keltaliivit?

Surkeaa 37 % kannatusta kansansa keskuudessa nauttivan Yhdysvaltojen muurinrakentajapresidentin vaatimukset Venezuelan vaaleilla valitun presidentin vaihtamiseksi ovat naurettavia. Ranskan keltaliivien kanssa kuseen joutunut presi-

Maapallon ilma-, maa-, meri- ja militaari liikenne tapahtuu edelleen pääosin fossiilisilla polttoaineilla. Mikä mahtaa olla muovi- ja pakkausteollisuuden pääraaka-aine? USA:n ja EU:n tukemat kansainväliset yhtiöt hallitsevat kaikkea öljyn ympärillä pyörivää. Venezuelalla on hallussaan maailman suurimmat öljyvarat. Kun maa alkoi ajaa omaa kansallista etuaan hyödyntämällä omia luonnonvarojaan köyhien ihmisten hyväksi, tämä ei ollut maailman taloudellisen ja poliittisen eliitin mieleen.

dentti on kriminalisoinut maassaan mellakat. Euroopan unionin johdon välinpitämätön suhtautuminen Katalonian itsenäisyysliikkeen johtajien vangitsemisiin ja mielenosoittajien pamputtamiseen on käsittämätöntä. Puolan ja Unkarin äärioikeistolaiset hallitukset kurittavat kansaansa ja rikkovat ihmisoikeuksia. Silti kukaan ulkopuolinen ei vaadi näiden maiden presidenttejä eroamaan. Euroopan unionin 28 jäsenmaan kansalaisista eli 23,5 % köyhyys- tai syrjäytymisuhan alla jo v. 2015. Euroopan unionin alueella elää yli 130 miljoonaa köyhää ihmistä. Miksi unionissa ei ole julistettu nälänhätää eikä myöskään alueellisia kriisejä?

Valtamedia palvelee globaalia kapitalismia

Ihmisen ei tarvitse olla valokuva-
muistin omaava Einstein tajutesaan, että globaalin kapitalismin ydin muodostuu: asevoimien, palveluiden, pääomien, raaka-aineiden, tavaroiden ja työvoiman vapaasta liikkumisesta. Kapitalismin

syvälinen perseennuolenta aiheuttaa sekä yksilö- että kansakuntatasolla vaikeita emotionaalisia, kognitiivisia ja sosiaalisia vaurioita. Maailman valtamedia palvelee globaalia kapitalismia ja edistää viestinnälleen sen päämääriä.

Eduskuntavaalien alla vanhuus muistetaan

Vasemmistolle on ominaista kapitalismin vastaisuus – ei kapitalistien ällöittävä perseennuolenta ja osallisuus kapitalismin ylläpitämiseen, joka johtaa yhteiskuntien polarisointumiseen ja yhä kasvavaan eriarvoisuuteen. Suomessa vanhuksia on jäänyt – ties kuinka kauan – yksityisissä hoivalaitoksissa heitteille. Julkisen puolen palveluiden riesana ovat henkilöstön vähyys ja huonot palkat. Näin eduskuntavaalien alla arvokas vanhuus ylittää jälleen uusliberalistisessa markkinataloudessa uutiskynnyksen.

Matti Laitinen
6.2.2019

USA:n lähihistoriaa

Suomen Rauhanpuolustajat (SRP) lähetti vuoden 2018 lopulla jäsenilleen kirjan Bill Ayers, "Vaadi mahdotonta! Radikaali manifesti". Sen postin jälkeen erosiin SRP:sta, koska juntattu vuosikokous jätti uudelleen valitsematta kaksi pätevää johtokunnan jäsentä.

Kirja kertoo oivallisesti jenkkilän lähiajan historiaa esim. luvut Riisu aseista, Pysäyttäkää poliisit ja Ilmainen terveydenhuolto kaikille. Luovalla mielikuvituksella Ayersin ajatuksia voitaneen soveltaa Suomeen. Toivon tällaista otetta vasemmistolta vaalikampailuissaan.

Luku "Kahdeksan: Rakasta maapalloa" on mielenkiintoinen. Ayers lainaa Naomi Kleinin teosta "Tuhokapitalismin nousu". Se esittää, kuinka kapitalismi osaa tehdä voittoa katastrofeista. Ayers ei huomaa, että kapitalistit ovat jo vuosia keränneet voittoja ilmastonmuutosennusteen perusteella tuottamalla "ilmastonmuutosta torjuvaa" tavaraa kalliilla hinnalla. Hän viittaa myös Kleinin teokseen "Tämä muuttaa kaiken. Kapitalismi vs ilmasto". Se keskittyy mielestäni

enemmän ympäristönsuojeluun kuin ilmastoon.

Olen Ayersin kanssa samaa mieltä: kapitalismi on lopetettava, on siirryttävä sosialismiin ja on vähennettävä fossiilisten polttoaineiden käyttöä. Ayers ei (kuten ei IPCC ennusteineen eivätkä ilmastokokoukset) huomaa tai välitä, että ilmastoa ja ympäristöä rasittavat sodat, sotaharjoitukset ja sotatavarateollisuus, jotka pitäisi kieltää. Laiva- ja lentoliikenne eivät ole mukana Pariisin ilmastopöytäkirjassa.

Tavarat tulisi suunnitella korjattaviksi ja kierrätettäviksi. "Sisään rakennettu kuluminen" on kiellettävä. Kertakäyttötavaroista on luovuttava paitsi esim. terveysasemilla ja sairaaloissa.

Hannu Kautto

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Boikotoi Israelin euroviisuja 2019

Vuonna 2018 Israel tappoi 290 palestiinalaista ja haavoitti yli 20 000.

Suurin osa väkivallasta tapahtui Gazan alueella, jossa palestiinalaiset

ovat osoittaneet mieltään Israelin rikollista Gazan piiritystä vastaan ja vuodesta 1947 lähtien anastettujen kotiensä ja maidensa palauttamisen puolesta. Israel koettaa valkaista palestiinalaisten ihmisoikeuksien lou-

kauksia. Tähän sopii hyvin Eurovision laulukilpailu. Älä osallistu euroviisuihin! Monet taiteilijat boikoitoivat Tel Avivin euroviisuja.

Hannu Kautto

Eduskunnan puhdistus

Vanha mantra tai vitsi väittää Suomen Eduskunnan olevan läpileikkaus Suomen kansasta. Siksi Eduskunnassa on juoppoja, monenlaisia väärintekijöitä ja ennen kaikkea oman edun tavoittelijoita. Mukana on myös henkilöitä, joiden isänmaasta en ole ollenkaan varma. Nato ja Yhdysvallat on monelle se oletettava isänmaa.

Tulevissa eduskuntavaaleissa on äänestäjillä tuhannen taalan paikka muuttaa käytäntöjä. Luulisin Suomesta löytyvän vielä 200 rehelliistä ihmistä, puoluekannalla ei niin no-

kon nuukaa. Toisekseen tuo 200:n edustajan määrä on liian suuri. Kyllä EU:n määräykset voisi laeiksi muuttaa esimerkiksi 50 edustajaa. Suomi toimii, kuin oltaisiin itsenäinen valtio, vaikka kyllä itsenäisyys meni eeuuhun liityttäessä.

Toivottavasti tulevien vaalien jälkeen erivärisiä persuja on Eduskunnassa mahdollisimman vähän. Perussuomalainen puolue on mestari potaskan puhumisessa ja sen ministerit innokkaampia matkailijoita maailmalla. Kuluttavat valtion va-

roja ja pilaavat ympäristöä.

Olisi ymmärrettävää toimintaa, että seuraavassa hallituksessa ei ole sen porukan ministereitä. Aina valppaan lehdistön pitäisi tutkia, minkälaisia sopimuksia sotaministeri on tehnyt maailmalla sooloillessaan. Kun presidenttinä ja pääministerinä on samanlainen nynnö, hiiret hyppivät pöydällä.

Reino Welling, eläkeläinen Jämsänkoskelta

Ideointia ja hölmöyksiä

Monissa virastoissa ja firmoissa on jo 20 vuotta ollut päällä tilanne, jossa haetaan nopeita ”muutoksia” antamaan potkua töille ja säästöille. Voi vain ihmetellä mitä ”järkevätkin ihmiset keksivät”, kun heiltä vaaditaan nopeita muutoksia.

Allekirjoittaneen entisessä firmassa työntekijöillä oli välttämättömänä työkaluna henkilökohtainen tietokone, jonne kerättiin omiin töihin liittyvät tiedot. Sitten johtoryhmässä päätettiin karsia kustannuksia. Tehtävä annettiin alemmalle päällystölle. Ideoiden puutteessa päättivät he hätäpäissään vähentää tietokoneita. Viittä työntekijää kohti jätettiin vain kolme laitetta. Tarvittaessa tietokonetta työntekijän tuli juosta muistivälineidensä kanssa lähimmän vapaan koneen luo. Siirtämään tiedot tietojärjestelmiin. Tä-

mä ei toiminut. Syntyi hässäkkä. Jätettiin palata entiseen käytäntöön.

Helsingissä terveysasemia yhdistetään jättimäisiksi ”hyvinvointikeskuksiksi”. Kalasataman lääkäriasemalla lääkäreillä ei lehtitietojen mukaan ole omaa työhuonetta. Päivittäin he siirtävät vastaanottonsa uuteen työhuoneeseen ja kantavat henkilökohtaiset työvälineensä korilla uuteen paikkaan. Näin kuulemma syntyy uusia virikkeitä. Homma ei tahdo toimia ja monet lääkärit ilmaisevatkin tämän jaloillaan. Johtuuko tästä se, että asiakas ei enää pääse saman lääkärin vastaanotolle ja ns. ”omalääkärikäytäntö” on historiaa.

Joskus joudumme asioimaan Viikin Prismassa. Siellä on hehtaarin kerros, josta keräillään elintarvikkeet ostoskärryyn. Se on ollut hyvä paikka tähän saakka. Viime kerralla

olimme keräilleet kärryyn leivät ja vihannekset ja aloimme viimeiseksi etsiä keittiö- ja vessapapereita. Niitä ei löytynytäkään. Selvisi, että jonkun ”älypään” ideoinnista ne oli siirretty kerrosta ylemmäksi kodinkoneiden ja paistinpannujen joukkoon. Näin yritetään pakottaa asiakkaat nousemaan uudelle kierrokselle kolmannen kerrokseen. Vaatimuksista ja ki-roiluista huolimatta Prismän johto ei suostu muuttamaan käytäntöä. Emme enää asioi siinä liikkeessä.

”Kannustavia ideoita” on pakko keksiä - kelvottomiakin- mikäli haluaa säilyttää työpaikkansa. Kuuluuko samaan ”idea-kategoriaan” myös se, että koululuokissa ei enää katsota tarpeelliseksi oppikirjoja ja numero-arvostelua. Oppilaat tekevät itse oppikirjansa hakukoneiden avulla.

Kirjoitti Paavalin ukko

Vapaat monipuoluevaalit

Suomi on läntinen demokratia, jonka tunnusmerkkejä ovat yksityisomistus, monipuoluejärjestelmä ja vapaat vaalit. Eduskuntavaalit lähestyvät ja julkisuudessa povataan tulevaa pääministeripuoluetta, SDP vai kokoomus.

Puolueita on joka lähtöön alkaen kolmesta kommunistisesta vallankumouspuolueesta kokoomukseen ja sen lisäksi tusinanverran pienempiä yrityksiä koiranulkoiluttaja puolueesta eläkeläisiin. Puolueita on paljon, mutta ideologia on yksi kokoomuksen ajatushautomon tuottama oikeistoideologia. Tämä ainoa oikea ideologia on läpäissyt koko puoluekentän. Kokoomukselle on jopa edullisempaa, että joku muu puolue johtaa hallitusta kuin se itse. Tyytymättömyys hallituksen päätöksiin purkautuu kokoomuksen ideologiaa toteuttavaan pääministeriin.

Vasemmistoliitto halajaa demarien siivellä hallitukseen kantamaan vastuuta. Edellisellä kerralla Paavo Lipposen hallituksen ensimmäisenä valtionvarainministerinä oli Sauli Niinistö aisaparinaan Suvi-Anne Siimes. Sen hallituksen jäljeltä meillä ei ole valtion omistamaa Postipankkia, mutta on Tasavallan presidentti.

Oikeistoideologian mukaan valtio ja kunnat eivät saa omistaa mitään tuloa tuottavaa omaisuutta. Omaisuuden siirtäjät palkitaan tuotoilla virkapaikoilla, ministerin arvolla ja presidenttitytenä. Niin sanottu yleisen mielipiteen luojana toimii vapaa tiedonvälitys. Köyhä ostaa sanomalehden ja varakas päätoimittajan.

Viljo Heikkinen 24.1.2019 vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Ikävä Neuvostoliittoa!

Helsingin Sanomat julkaisi koko sivun jutun (17.1) venäläisten Neuvostoliiton ikävästä. Lavadeskuksen tutkimuksen perusteella ikävää potee lähes 70 prosenttia venäläisistä.

Lavadan johtaja Lev Gudkov on kelseliäs kaveri. Hän sanoo, että Neuvostoliitto on venäläisille myytti, jonka vuoksi sen ikävä on pääosin virtuaalista nostalgiaa. Tässä virtuaalinen tarkoittaa, että Neuvostoliiton myytti oli vain periaatteessa mahdollista, mutta nostalgia on menneen aikakauden ihannointia.

Tällä sanailun akrobatialla Gudkov ylittää historian todellisuuden. Hesarin mukaan hän kuitenkin sanoo, että nostalgian suurin selittäjä on taloustilanteen huonontuminen. Reaalitulot ovat laskeutuneet ja laskevat, kun työttömyyden uhka on kasvanut ja palkanmaksun

myöhästyminen yleistynyt. Nykymenon rasittavat myös veronkorotukset ja epäsuosittu eläkeuudistus.

Gudkovin mukaan Venäjällä on vallalla näköalattomuutta ja tunnetta, että asioihin ei voi vaikuttaa. Hänen mukaansa nykyinen menneen ajan ihannointi johtuu siitä, että myyttisessä Neuvostoliitossa terveyden- ja sairaanhoito sekä lääkkeet ja opiskelu olivat ilmaisia sekä työpaikka taattu.

Myös ensimmäisen satelliitin kaltaiset saavutukset ovat upeita, mutta kukaan ei halua muistella diktatuuria toteaa Gudkov. Hän jättää häveliäästi kertomatta, että 90-luvun vallankaappauksessa proletariatin diktatuuri vaihdettiin kapitalistien diktatuuriin.

Kai Kontturi

Huomioita joukkotiedotusvälineiden toiminnasta kriisitilanteissa

Otetaan valaiseva esimerkki Suomesta. Sanoma osakeyhtiön Urheilulehti paljastaa silloin tällöin kuin vahingossa vallitsevan ajattelumallin taustalla olevia asenteita ja mekanismeja. Eräessä viime vuoden numerossa (25/2018) kerrotaan kuinka amerikkalaisissa yliopistoissa tehdään vuodesta toiseen erittäin kovatasoisia tuloksia ja että kyseiset laitokset eivät alistu kansainvälisen doping-järjestön valvontaan.

Tieto on merkittävä ihan sellaisenaan, mutta tiedonkäsitelyn kannalta mielenkiintoisin osa on erään huippuvalmentajan reaktio: ”Järkensä tässä menettää, jos sitä asiaa liikaa pohtii”. Juuri tästä on kyse, kun puhutaan tiedon autonomian vaikeudesta. Varauksen rehelliisyyden liian kallista ja jopa tuskallista. Käytännössä lukijat kerjäävät valheita. Ihmisille ei kerrota, mitä he eivät halua kuulla tai mikä hämmäntäisi heitä. Aloitettua kertomusta on vaikea muuttaa kesken matkan. Uudet tarinat kasvavat vanhoista juurista.

Alan Rusbridger kertoo kirjassaan tapaamisestaan korkearvoisen turvallisuuspoliisin virkailijan kanssa. Rusbridger kertoi kyseiselle virkailijalle, ettei Iso-Britannian ja Yhdysvaltojen suin-

On ollut mielenkiintoista seurata Guardian-lehden muuttumista haukkamaiseksi Lähi-idän ja Venäjän suhteen. Selityksiä tapahtuneelle voi löytää kokeneen Guardian-toimittajan laajasta artikkelista ”The Club and the Mob” (London Review of Books 6.12.2018). Meek arvioi Guardianin vanhan päätoimittajan Alan Rusbridgerin kirjan ”Breaking News: The Remaking of journalism and why it matters”. Meek ei vedä lankoja yhteen, mutta tuo esille kuinka Guardian vastasi internetin haasteeseen tarjoamalla lukijoille ilmaiset nettisivut ja suuntaamalla markkinointiponnistuksensa ennen muuta Yhdysvaltoihin. Tämän päätöksen johdannaisseuraukset ovat käsittääkseni mittavat.

kaan tulisi tuomita Guardianin roolia paljastusten julkaisemisessa, vaan ennemminkin olla kiitollisia siitä, että heillä on Guardianin kaltainen huolellinen suodat.

Sen verran monta kertaa olen eri julkisista lähteistä luenut brittilehdistä turvallisuuspoliisin ohjeistuksesta, ettei saata olla mitään epäilystä siitä, että joukkotiedotusvälineet ottavat vakavasti roolinsa keskeisten kansallisten etujen puolustajina. Tämä on aivan luonnollista, mutta eräs ongelma piilee siinä, jos ja kun media järjestelmällisesti ja aivan tietoisesti levittää vääristeltyjä tietoja. Joskus aivan absurdeja kertomuksia myös innokkaasti kasvatellaan ja punotaan yhä huimempiin korkeuksiin.

Peitellyn innokas osallistuminen tiedotussotaan on toki tekopyhää, mutta sangen ymmärrettävää. Ongelman ydin on mielestäni se, että uutisten ymmärtämisen kannalta olennainen tieto salataan yleisöltä. Mitä se hyödyttää, että kaikki muu lehdessä

saattaa olla vilpittömästi kirjoitettua ja vapaata kaikesta manipuloimisesta, jos juuri sillä hetkellä yhteiskunnan ja viisaan poliittisen päätösten tekemisen kannalta elintärkeitä tietoja ei ainoastaan pimitetä, vaan myös vääristellään? Tästä näkökulmasta katsottuna lehdistön vapaus on tyhjä korulause. Sellainen tiedonvälitys myös sokaisee niin lukijat kuin toimittajatkin vieraille kertomuksille: Venäjä, Kiina jne.

London Review of Books on vuosien varrella ansiokkaasti paljastanut lukuisia länsimaisten median väärinkäytöksiä. Salisbury/Novichok -tapausta lehti on tähän asti kierrellyt kuin kissa kuumaa puuroa. Joulukuun 20. päivän numerossa kuitenkin Norman Dombey kertoo, miksi on äärimmäisen luultavaa, että Venäjän valtio on vastuussa molemmista myrkytystapauksista. Oma järkeni sanoisi kyllä päinvastaista, mutta se ei ole tässä tärkeää, vaan herää kysymys, onko lehden toimittamiseen otettu aiheen tiimoilta yhteyttä turvallisuuspoliisin taholta

ja annettu ystävällisiä neuvoja.

Ei niin että siinä olisi mitään epätavallista, mutta olisi hauska tietää, kuinka tarkasti esimerkiksi Englannissa muita kuin suuria joukkotiedotusvälineitä ohjeistetaan ja missä määrin siihen sisältyy mahdollisia sanktioita. Mielenkiintoista olisi tietää myös kehen yhteyttä otetaan: Tiedotusvälineen omistajaan, vastaavaan päätoimittajaan vai mahdollisiin luottotoimittajiin. Ei myöskään ole mikään salaisuus, että monet toimittajat ovat tiedustelupalveluiden palkkalistoilla.

Toimittajia ei yleisesti ottaen ole tarpeen ohjeistaa. Tärkeissä kysymyksissä useimmat toimittajat kyllä tietävät, mitä kannattaa sanoa. Useimmiten kyse ei kuitenkaan ole epärehellisyydestä tai valanpitäjien mielitelemisestä vaan ennemminkin maailmankuvien yhteneväisyydestä. Oman edun samaistaminen kotimaan kuviteltuun etuun ja oman työpaikan varjeleminen eivät suinkaan ole vähäpätöisiä vaikuttimia.

Herkullisia esimerkkejä tästä tarjoaa samassa numerossa (LRB 20.12.2018) BBC World Services’n veteraanitoimittaja Owen Bennt-Jones, jonka ääni on tullut tutuksi BBC:n kuuntelijoille kautta koko maailman. Tiedonvälitykseen liittyvät ongelmat ovat mitä suurimmassa määrin rakenteellisia. ”Monet [radio-ohjelmien tuottajat] aloittavat uransa kyvykkäinä ja innokkaina, mutta he voivat edetä urallaan vain, jos pystyvät osoittamaan olevansa tarpeeksi varovaisia toimituksellisisa valinnoissaan.”

Tiedotusvälineillä ei myöskään ole mahdollista kertoa arkaluontoisista asioista, jos ne vaarantavat niiden rahoituksen. Myös mainonnan osuus liikevaihdossa edistää varovaista toimituspolitiikkaa. Suuri yleisö vaatii tutun maailmankuvan säilyttämistä. Rohkeat toimittajat ovat pahassa paikassa esimiesten, mainostajien ja yleisten ennakkoluulojen puristuksessa. Ja jos siihen lisätään vielä turvallisuusviranomaisten satunnaiset ohjeistukset, niin ei käy poliittisia toimittajia kaadehtiminen. Kerro siinä sitten julma totuus katalasta maailmasta.

Tauno Auer 8.1.2019

Tukea Kansanäänelle

Paavo Junttila 100 e, Veikko Väisänen 20 e, Viljo Heikkinen 20 e, Reino Welling 89 e, Hannu Kautto 40 e, Heikki Männikkö 36 e, Esko Rintala 60 e, Eira Kärki 25 e, Tarja Männikkö 36 e, Jaakko Ahvola 30 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e ja Jartsev 9 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Rakkaamme

Taina Adele
Mäenpää

s. 12.4.1949 Kaskinen
k. 4.1.2019 Helsinki

Rakkaudella kaivaten

Hanna ja Tarja
Heikki ja Rami
Muut sukulaiset
Entiset työtoverit
Ystävät ja toverit

Kaikk' on niin hiljaa mun
ympäriälläin,
kaikki on niin hellää
ja hyvää.
Kukat suuret mun
aukeevat sydämessään
ja tuoksuvat rauhaa
syvää. (Eino Leino)

Kansan äänen toimittamisesta

Eduskuntavaalit pidetään 14.4.2019. Ennakkoäänestys toimitetaan 3.-9.4.2019. Normaalisti ilmestyy kuusi (6) Kansan äänen numeroa vuodessa.

Eduskuntavaalit kuitenkin sijoittuvat ajankohtaan, ettei Kansan äänen aiemmin suunnitelluista vuoden ensimmäisestä- ja toisesta numerosta (vappunumerosta) voi tehdä vaalinumeroa. Vuoden ensimmäistä numeroa olisi tullut myöhentää kolmella viikolla tai vappunumeroa aikaistaa myös kolmella viikolla. Siksi päätimme kuten joskus aiemminkin, että toimitamme tänä vuonna seitsemän (7) numeroa. Tämä ylimääräinen numero (2/2019) ilmestyy ma 25.3.2019. Toimitusajankohdat näet alla. Tämä merkitsee sitä, että kirjoituksia tarvitaan paljon.

Vetoammekin kaikkiin avustajiimme ja toimittajiimme: Ideoikaa, tutkikaa ja kirjoitakaa koko ajan. Olkaa yhteydessä toimitukseen.

KÄ/toimitus

Esitys Kansan äänen painoajoiksi kaudelle 2019:

Número	painopäivä	deadline	terv. deadline
1/2019	maanantai 25. 2. -19	perjantai 15. 2. -19	
2/2019	maanantai 25. 3. -19	sunnuntai 17. 3. -19	
3/2019	keskiviikko 24 4. -19	maanantai 15. 4. -19	su. 21. 4. -19
4/2019	maanantai 17. 6. -19	perjantai 7. 6. -19	
5/2019	maanantai 2. 9. -19	perjantai 23. 8. -19	
6/2019	maanantai 28. 10. -19	perjantai 18. 10. -19	
7/2019	maanantai 16. 12. -19	maanantai 9. 12. -19	pe. 13. 12. -19

Vapunpäivän tervehdys Kansanääneen

Tervehdykset palautetaan 21.4.2019 mennessä Tommi Lievemaalle (os. Auroorankuja 3 D 39, 02940 Espoo, 0407330466), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki, 0440103450) tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e ja "laatikkotervehdys" (15 pmm) 10 e. Tervehdykset maksetaan EU:n vastaisen kansanrintaman tilille: OKO FI08 5541 1420 0279 66. Merkitkää tiedonantoihin: "Vapunpäiväntervehdykset"

Paikkakunta/kaupunginosa/kylä

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu ma. 4.3.2019 ja su. 17.3.2019

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenilemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta ja sen sovellutuksia sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Opintoiltojen aineistot löytyvät KL:n etusivulta opintokerhoilmoituksista avautuvien linkkien kautta. (KL:n osoite: www.kommunistienliitto.com).

Kevätkaudella 2019 kokoonnumme maanantaina 4.3.2019 klo 17.00. Käsittelemme aihetta: Vaalilainsäädäntö, vaalilautakuntien asettaminen ja sote-kaappauksen torjuminen.

Kevätkauden kolmas tapaaminen on sunnuntaina 17.3.2019 klo 17.00. Silloin käsittelemme marxilaisen teorian kautta kysymystä: Mitä on onni, vai onko sitä? Aiheisiin liittyvät aineistot ja tiedot löytyvät Kommunistien Liiton etusivulta opintokerhoilmoituksista avautuvien linkkien kautta.

Kommunistien Liitto ja DSL

Kommunistien liiton hallituksen laajennettu kokous Hermannin kerholla Helsingissä maanantaina 4.3.2019 klo 17.00. Käsitellään kevään toimintaa: (1) Eduskuntavaalit ja kansanrintaman hallitusohjelma, (2) Kansanrintaman rakentaminen, (3) Kevään opintotoiminta, (4) Kansan äänen 1/19 arviointi ja seuraavan numeron 2/19 ideointi, (5) Vapun vietto.

Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät

Naiset työssä ja yhteiskunnassa

KANSAINVÄLISEN NAISTENPÄIVÄN TAPAAMINEN

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67
lauantaina 9.3.2019 alk. klo 14.00.

Ohjelmassa:

Puheenvuorot:

-Raisa Lehtomäki
-Matti Laitinen (Venezuela)

Lisäksi:

-Naistenpäivän kakkukahvit ja Naisten kukitus
-Järjestöjen ohjelmaa

Juontaa:

-Timo Kangasmaa

Matti Laitinen

Raisa Lehtomäki

Järi. Kansan äänen Järjestöt ja Hermannin Naiset

Tervetuloa kaikki paikalle

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyoavaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään maanantaina 1.4.2019 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta.

Asialistalla mm. eduskuntavaalit, vaaliohjelma, opintotoiminta, vapunvietto, vuosikokousjärjestelyt, kevään ja kesän toimintakalenteri sekä Kansan äänen järjestöjen toimintakirje. Arvioidaan valtakunnallisen neuvottelukunnan "työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista" tavoitteita, tehtäviä ja nykytilannetta.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa arvioimme edellisen ylimääräisen vaali numeron (2/19) sisältöä ja valmistelemme lehden seuraavaa (vappu) numeroa (3/19).

SFT toimii

SFT:n ja DSL:n opintokeskusten Suomen historiaan painottuva opintokerho kokoontuu maanantaina 18.3. klo 17 ja maanantaina 15. 4. klo 17 KTP:n toimistolla, os. Tikkuraitti 11A 3. krs. Luennon sisältöä koskevat tiedustelut: Timo Kangasmaa, e-mail, timo.kangasmaa@gmail.com

SFT osallistuu Kansainvälisen Naistenpäivän viettoon päivän seuraavasti: Perjantaina 8.3.2019 KTP:n toimistolla kello 17.00. Puheet: Mikko Vartiainen ja Timo Kangasmaa. Järj. Demokraattiset Naiset, KTP ja SFT.

Lauantaina 9.3.2019 Hermannin kerholla alkaen kello 14.00. Puhevat Raisa Lehtomäki ja Matti Laitinen (Venezuelan tilanne). Juontaa Timo Kangasmaa. Järj. Hermannin Naiset ja Kansan äänen järjestöt.

Tervetuloa tilaisuuksiin!

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOAIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Luokkasota päättyi - taistelu jatkuu

Luokkasodan alkamisen 101. vuosipäivänä työväenjärjestöt kokoontuivat punasotilaiden muistomerkeillä. Keski-Uudenmaan järjestöjen tapahtumassa Tuusulan Paijalan hautausmaalla puhui mm. Eeva Leskinen. Helsingin Malmilla SFT:n tilaisuudessa puhui Ville Rahikainen.

Hajamietteitä vallankumouksen 101. vuosipäivänä

Tänään on taas pakkanen niin kuin 101 vuotta sitten. Ajassa on muuttunut jotain sadan vuoden aikana. Joidenkin kannalta enemmän, joidenkin kannalta vähemmän.

Sata vuotta sitten köyhillä ihmisillä oli vaatteita vähän ja rikkaila paljon. Nyt köyhistä monet käyttävät halpoja, lapsityövoimalla kaukana teetettyjä asusteita, jotka menevät muodottomiksi jo en-

simmäisessä pesussa. Vähän varakkaammat pystyvät hankkimaan merkkituotteita, mutta niistäkin on monet teetetty samoissa lapsityövoimamaissa. Todella varakkaat teettävät asusteensa.

Koulu on ilmainen nyt, mutta taloudellinen säästäminen haittaa sen työtä. Opiskelun avulla oli tarkoitus lisätä tasa-arvoa, mutta näillä resursseilla niin ei käy. Köyhien joukossa on yhä suurempi prosentti lapsia. Koulussa näkee, miten lapselle älykännykän merkki on tärkeä seikka ryhmässä.

Sata vuotta sitten oli autoja vähemmän, vain rikkaila oli varaa. Nyt auton saa hankittua vähemmilläkin tuloilla, ainakin käytetyn. Mutta vanhan auton päästöt ovat suuremmat ja maapallo ei kestä tätä menoa, sanovat päättäjät. Eivätkö uudet autot vanhene? Eivätkö niiden tekemiseen tarvittavat materiaalit ja energia kuormita maapalloa? Entä kaikki sotakoneisto, hävittäjät, tankit ja muut? Kaivosteollisuuden jälkisiivous.

”Tavat ovat huonontuneet” sanovat jotkut. ”Maahanmuuttajat vievät meiltä työn, avustukset ja naiset.” Montako maahanmuuttajaa saa töitä ja millä palkalla? Loppuuko rikollisuus, jos rajat pannaan kiinni? Maahanmuuttajien moittiminen on se luu, jota jotkut vähäosaiset on saatu kalvamaan.

Kuitenkin maapallon tilanne on se, että rikkaat rikastuvat ja köyhät köyhtyvät. Muutama prosentti koko maailman väestöstä omistaa 90 % kaikesta omistettavasta. Eikö heille kuuluisi suuremmat velvoitteetkin maapallon pelastamiseksi. Ei ole näkynyt merkkejä sellaisesta. Edelleenkin velvollisuuksista suurin osa tulee heille, joilla on vähiten.

Eeva Leskinen

Aukkoja valkoisessa historiankirjoituksessa

Malmin hautausmaalla punaisten muistomerkillä v. 2016. Puheenvuoron v. 2019 pitänyt Ville Rahikainen vasemmalla. Hänestä oikealle Timo Nieminen, Janne Rahikainen, Esko Auervuolle ja Timo Kangasmaa.

Pitkän aikaa vanhoja KAVI:n arkiston filmejä näyttänyt Orion lopetti tämän toiminnan. Siksi päätin käydä katsomassa historiallisen elokuvateatterin viimeiseksi jääneen dokkarin Jämsänkoskesta, jossa ker-

rotaan luokkasodan jälkeisistä tapahtumista valkoisten tullessa alueelle. Näytöksessä esitettiin toisena elokuvana Tammi-sunnuntai, joka on sellaisen työryhmän tuotos, johon kuului mm. Vapaussodan Perinneliitto. Dokkari Jämsänkoskelta oli vähän

turhan löysäranteinen, mutta Tammi-sunnuntaista lähes puolet oli ”esipuhetta”, joka soi mahdollisuuden testata, mitä SFT:n opintoilloissa oli jäänyt muistiin.

Näitä Suomen historian val-

kaisia lehtiä mainitun työryhmän historiankirjoituksesta löytyi enemmänkin. Esimerkiksi Viaporin kapina 1906 mainittiin. Haluttomaksi oli työryhmä heittäytynyt muistamaan, mitä tässä kahinassa Hakaniemessä tapahtui, kun valkolahtarien edeltäjät (ylioppilaat) yrittivät korskeasti ajaa kaapatulla ratikalla Siltasaaren kaupunginosaan. Saadessaan siellä työläisiltä selkäänsä, he hakivat apua poliisilta. Tähän ei poliisi uskaltanut, vaan paikalle kutsuttiin kasakat. Tämän seurauksena kasakat lopettivat duunareiden kapinanpoikasen valkolahtareiden edeltäjien katsellessa sivulla. Mutta työryhmän historiankirjoitus ei muistanut sitäkään, miten nöyryyttävästi joutuivat valkolahtarien edeltäjät lopuksi aseensa laskemaan kansan vaadittua myös ylioppilaiden lahtarikaartin hajottamista.

Ville Rahikainen 27.1. 2019 Malmin hautausmaalla

Miksi Venäjä nähdään uhkana?

Aamukävelyllä kuvittelin saavani kutsun poliisiammattikorkeakouluun esitelmöimään maailmantilanteen kehityksestä riippumattoman historiantutkijan näkökulmasta. Jos minulta kysyttäisiin, mikä on uutta, aloittaisin kertomalla, mikä on vanhaa ja siitä mikä ei ole muuttunut.

Järjestelmää, jossa elämme, kutsutaan sekä demokraattiseksi kapitalismiksi että länsimaiseksi yhteiskunnaksi. Pohjimmiltaan kyse on siitä, että liike-elämä ja nk. työnantajaosapuoli pitää käsissään talouselämän hallitsevia kukkuloita: teollisuutta, maata, liikennettä ja pankkeja. Suomen osalta liike-elämä ja valtiovalta ovat liittoutuneet Euroopan Unionin kautta länsimaiseen järjestelmään. Edustuksellisessa demokratiassa äänestäjien valtuuttamat edustajat voivat oman harkintansa ja puoluekurin puitteissa noudattaa valitsijoiden tahtoa.

Länsimainen järjestelmä keriytti voimansa ja varallisuutensa pitkän siirtomaakauden aikana. Asetelman ydin on edelleen sama. Kun laskemme mukaan maailmantalouden kaikki osa-alueet, voimme huomata, että Yhdysvallat oli 2010-luvun alussa suurin

toimija 18 osa-alueella 25 mahdollisesta. Mekaanisesti ajateltuna järjestelmä perustuu rajattomaan määrään halpaa energiaa.

Mikä on uutta? Kolmella alueella on 2000-luvulla ollut merkittäviä muutoksia: energiahuolto, informaatioteknologia ja sotilasteknologia. Kiinasta uhkaa tulla vakava kilpailija informaatioteknologian alalla. Venäjästä on jo tullut merkittävä sotilasteknologian ja asejärjestelmien valmistaja ja myyjä.

Yhdysvallat on hallinnut Lähi-idän raakaöljyn tuotantoa ennen muuta valvoakseen sitä kautta Japanin, Kiinan ja Saksan kehitystä eikä niinkään oman energiahuoltonsa vuoksi. Itsenäinen Venäjä vapauttaa raakaöljyn ja maakaasun avulla Kiinan ja Saksan tästä valvonnasta.

Tähän saakka Yhdysvallat on myynyt esimerkiksi Turkille ja Saudi-Arabialle sellaisia ase-

järjestelmiä, joiden käyttöä se on pystynyt valvomaan. Esimerkiksi Turkin ja Kreikan välillä ei aikoinaan olisi voinut syntyä ohjuksilla käytävää yhteenottoa, koska Yhdysvallat pystyy halutessaan tekemään myymänsä asejärjestelmät taistelukelvottomiksi (tästä jo pa kerskuttiin myöhemmin BBC:n lähetyksessä). Jos ja kun Turkki ja Saudi-Arabia ostavat venäläiset S-400 -ohjustorjuntajärjestelmät, menettää Yhdysvallat liittolaistensa suhteen ehdottoman valvontavallan.

Molemmissa tapauksissa – energiahuollossa ja aseteknologiassa – Venäjä on avainasemassa. Ilman Venäjän apua Kiinan teknologinen kehitys olisi hampaintonta. Jää nähtäväksi missä määrin Saksa ja Japani pystyvät vastaavaan itsenäiseen kehitykseen. Molemmissa virkamieskunta vaikuttaa olevan täydellisesti Yhdysvaltojen viettävissä ja ohjailtavissa.

Tauno Auer 17.1.2019

Demokratia tuli Suomeen 1944

Joulukuun alussa pari ministeriä, sisä- ja oikeusministerit, kirjoittivat yhteisen artikkelin, joka oli valheellinen. Itse asiassa, vaikka se oli julkaistu Hesarin (3.12) pääkirjoituksivulla, sitä voi sanoa paitsi valeutitukseksi myös röyhkeäksi historian väärennökseksi. Väite, että demokratia pelasti Suomen 1918, on todella röyhkeä. Jutusta jäi maku, että sen oli kirjoittanut joku oikeistolainen ajatushautomo ja että arvon ministerit olivat vain sen allekirjoittajia. Näin valheelliselle historiankirjoitukselle toivottiin tavallista enemmän uskottavuutta.

Olkoon miten tahansa, niin jutussa ei ollut totuutta edes siteeksi. Luokkasodan päätyttyä ei alkanut onnen aika eikä demokratia. 1918 joulukuun neljännen päivän kunnallisvaaleihin osallistuvat myös sosialidemokraatit. Nuo tannerilaiset sosialidemokraatit olivat työväenluokan pettureita. He hylkäsivät puolueen tavoitteet.

Demarit olivat ottaneet ensimmäisen ja ratkaisevan askeleen kohti sitä puoluetta, joka on aina sopinut kapitalistien kanssa. Se otti ohjeekseen bernsteiniläisyyden, jolle tärkeää on vain matka, ei päämäärää. Niinpä demarit ovat olleet sata vuotta matkalla ilman päämäärää. Nykyinen sos.dem. puolue markkinoi itseään ”Forssan kokouksen” itseoikeutettuna perillisenä. Sen satavuotinen historia, mm. fasististen sodanajan hallitusten tukeminen, todistaa aivan muuta.

Stalin saneli ns. jatkosodan aseleposopimuksen. Sen mukaan Suomen oli ajettava Hitlerin noin 200 000 sotilasta pois maasta. Kaikki fasistiset organisaatiot ja järjestöt kuten Suojeluskunnat ja Lotta-Svärd oli välittömästi lakkautettava. Myös kaikki poliittiset vangit vankiloista ja vanki- ja keskitysleireiltä oli välittömästi vapautettava. Lisäksi kaikille kansalaisille on turvattava yhtäläiset demokraattiset oikeudet. Suomalaiset alistuivat Stalinin aseleposopimuksen ehtoihin. Sopimuksen täytönnäpanon varmistamiseksi Neuvostoliitto lähetti Suomeen valvontakomission.

Kaudella 1918–1944 demokratiaa eivät tuoneet poliittiset puolueet eivätkä Suojeluskuntien fasistiset lahtarikaartit. Sen teki Stalin, joka saneli ja istutti Suomeen (porvarillisen) demokratia perustan. Se on kestänyt näihin päiviin saakka. Sisä- ja oikeusministerien ajatushautomoiden artikkeli oli siis juuriaan myöten valheellinen. Sotaisista vehkeilyistä huolimatta Venäjän ja Neuvostoliiton, lähihistorian henkilönä Stalinin, vaikutus Suomeen on ollut pelkästään myönteistä. Suomi ei ole saanut vastaavaa kohtelua mistään muualta.

Todettakoon, että J. V. Stalinin syntymästä on tänään (18.12.1878) kulunut 140 vuotta.

Kai Kontturi

Karkotus vai pelastus

Toimittaja Lea Pakkanen kertoo 20.1.2019 Hesarin Sunnuntai osassa 7 sivun mittaisessa jutussa kauhistuttavan tarinan siitä, kuinka Stalin karkotti kymmeniätuhansia inkerinsuomalaisia eri puolille Neuvostoliittoa. Yksi oli hänen mummonsa Katri Savolainen. Hän oli koulutukseltaan opettaja.

Lea kertoo, että 23 vuotiaana Katri kaivoi piirityksessä Leningradissa juoksuautoja ja 20.3.1942 hänet karkotettiin Leningradista Bykovskiin Siperiaan. Siellä hän työskenteli lyhyen ajan kalatehtaalla ja aloitti opettajana 18.11.1942 paikallisessa koulussa. Bykovskista Katri lähti 1953 ja Nordliskissa hän synnytti tyttären 1954. Katri kuoli 1998 Petroskoissa.

Mitä siis oikeasti tapahtui Katri Savolaiselle?

Oliko Katrin kohtalona karkotus vai evakuointi? Joutuiko Katri Stalinin terrorin uhriksi, kun hänet vietiin turvaan, kauas sodan kauhuilta? Oliko Katrilla kova kohtalo, kun hän sai toimia koulutustaan vastaavassa työssä opettajana sodan ulottumattomissa? Olisiko ollut parempi jättää Katri Leningradiin, jossa kuoli joka piirityksen päivä yli tuhat siviiliä kylmään ja nälkään? Kirjoittaja antaa kuvan, että Katri oli vanki, vaikka hänet vain vietiin pois sodan jaloista? Sodan jälkeen Katri kasvatti tyttären ja eli 80 vuotiaaksi.

Saksalaiset piirittivät Leningradia vuodesta 1941 runsaat 900 päivää. Sinä aikana kaupungissa kuoli nälkään ja kylmyyteen noin 1.000.000 siviiliä. Siltä kohtalolta Katri Savolainen säästy. Näyttää täysin selvältä, että Stalinin toimeenpanema ”karkotus” piiritetystä Leningradista pelasti Katrin hengen. Tuskin Lea Pakkasta olisi edes olemassa, jos mummo ei olisi päässyt kymmenientuhansien inkerinsuomalaisten tavoin turvaan Siperiaan ja muille turvallisille alueille Neuvostoliitossa.

Mutta kun kyse on Stalinista ja Neuvostoliitosta niin politiikka vaatii, että juttu on käännettävä pääläelleen. Tarinasta näkyy, että toimittaja Lea Pakkanen ei ole ymmärtänyt yhtään mitään sodasta ja sen julmasta vaikutuksesta siviiliväestöön. Siitä on kovia kokemuksia myös suomalaisilla.

Kai Kontturi

Pietarissa muistetaan piirityksen uhreja aina Voitonpäivänä. Kuva Piskarjovkan hautausmaalta 9.5.2018. Saarto purettiin osittain 18.1.1943 ja lopullisesti 75 vuotta sitten 27.1.1944